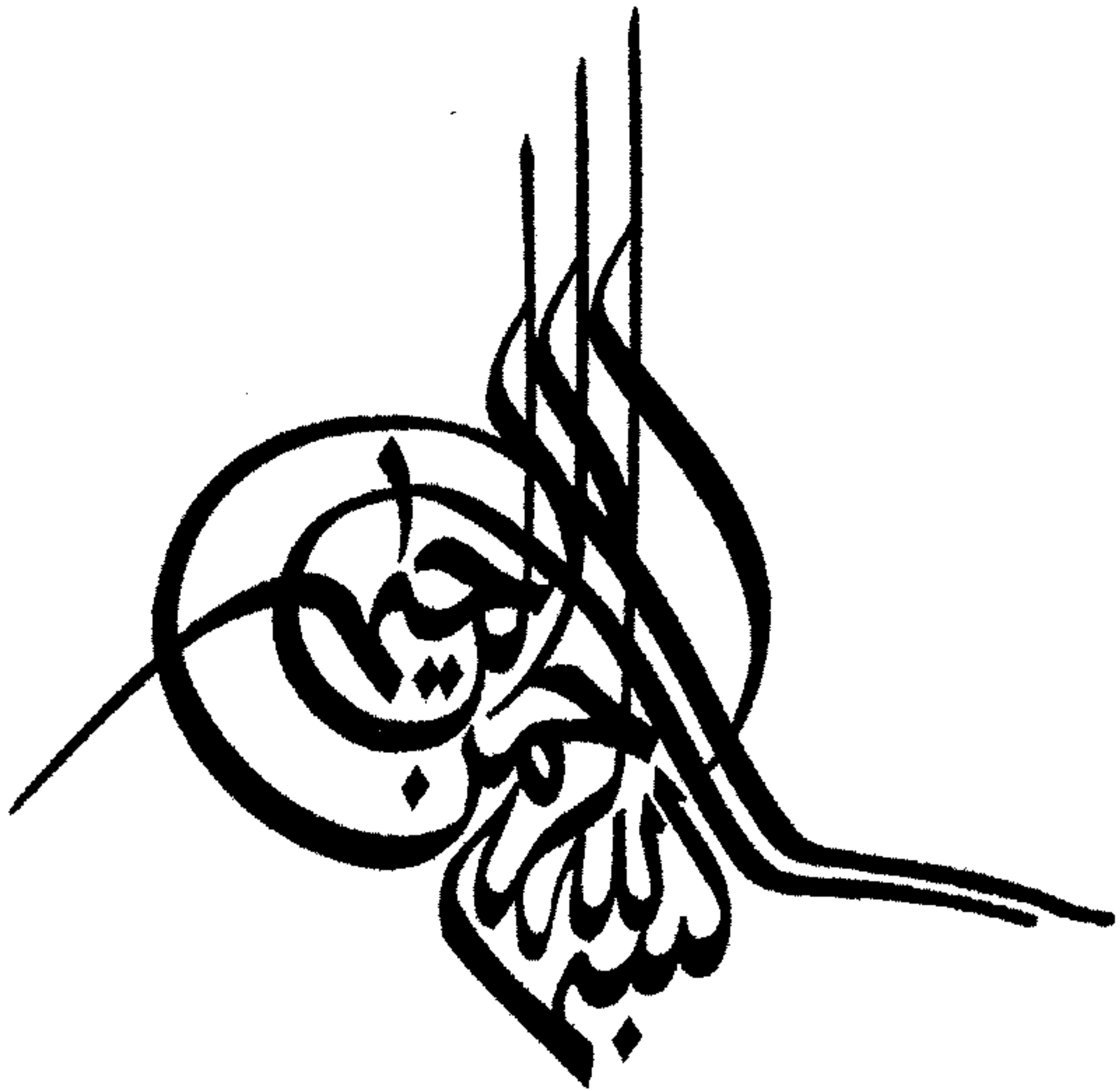

آخرین امام، در بہترین کلام

بہ ضمیمہ آیات و روایات وارده

اثر طبع و تالیف:
حجت الاسلام سید محمود شفیعی

آخرین امام در بهترین کلام

به ضمیمه آیات و روایات وارده

اثر طبع و تألیف

حجت الاسلام سید محمود شفیعی

اهواز

شفیعی، محمود. ۱۳۲۶

آخرین امام در بهترین کلام به ضمیمه آیات و روایات وارده / در قطع وزیری،
تالیف محمود شفیی - - اهواز، انتشارات خوزستان، ۱۳۸۵،
۱۴۶ ص

ISBN 964-6511-39-2

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا

کتابنامه : ص ، ۱۴۳ - ۱۴۴ ، همچنین به صورت زیر نویس.

۱- مهدودیت - - احادیث ، ۲- محمد بن حسن (عج)، امام دوازدهم، ۲۵۵

ق. - - احادیث، ۳- مهدودیت - - جنبه های قرآنی، الف، عنوان،

۳] ۷۳۵ ش ۴ / ۲۲۴ BP

کتابخانه ملی ایران

۱۵۷۷۸ - ۸۵ م

انتشارات خوزستان

عنوان کتاب:	آخرین امام در بهترین کلام
مؤلف:	حجت الاسلام سید محمود شفیی
ناشر:	انتشارات خوزستان
ویراستار:	عماد الاعلام محمد کاظم ملبویی
شمارگان:	۱۰۰۰ جلد
چاپ:	اعتماد
چاپ دوم:	۱۳۸۸
شابک:	۹۶۴-۶۵۱۱-۳۹-۲

حق چاپ برای پایگاه مقاومت بسیج شرکت فولاد خوزستان محفوظ است

قال الرضا (ع)

«من لم يشكر المنعم من المخلوقين لم يشكر الله عزوجل»
بدینوسیله از اعضاء محترم پایگاه مقاومت بسیج شرکت
فولاد خوزستان به ویژه برادران ارجمند آقایان سلیمان و
سعید مکوندی و مدیر محترم انتشارات خوزستان که در چاپ
و نشر این کتاب و همچنین عماد الاعلام آقای محمد کاظم
ملبوبی که در ویرایش آن تشریک مساعی نموده اند صمیمانه
تشکر می نمایم.

مؤلف

اللهم كن لوليک الحجة بن الحسن صلواتک
عليه و علی آباءه فی هذه الساعة و فی کل
ساعة ولياً و حافظاً و قائداً و ناصراً و دليلاً
و عيناً حتى تسکنه أرضک طوعاً و تمتعه
فيها طويلاً.

اللهم وال من والاه و عاد من عاده . و البسه درعك الحصينة . و حفه
بملائكتك حفاً . اللهم و بلغه افضل ما بلغت القائمين بقسطك من اتباع
النبیین . اللهم اشعب به الصدع . و ارتق به الفتق . و امت به الجور . و اظهر
به العدل . و زين بطول بقائه الارض . و ایده بالنصر و انصره بالرعب . و افتح
له فتحاً يسيراً . و اجعل له من لذنك على عدوك و عدوه سلطاناً نصيراً . اللهم
اجعله القائم المنتظر . و الامام الذي به تنتصر و ایده بنصر عزيز . و فتح قريب
. و قو ناصره . و اخذل خاذله . و دمدم على من نصب له . و دمر على من
غشه . اللهم وانه عبدك الذي ائتمنته على غيبك و عصمته من الذنوب . و
برأته من العيوب و طهرته من الرجس و صرفته عن الدس و سلمته من
الريب . اللهم فصل عليه و على آبائه .

فرازهایی از ادعیه امام علی بن موسی الرضا (علیهما السلام) برای امام عصر (عج)^۱

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به پیشگاه رفیع قطب عالم امکان و موعود ادیان و مصلح جهان حضرت بقیة الله الاعظم
حجة ابن الحسن المهدي عجل الله فرجه الشريف و ارواحنا فداه تقدیم می گردد، امید
است مقبول درگاه آن حضرت واقع شود.

ران ملخ ز مور سلیمان قبول کرد

اهواز

سید محمود شفیعی

پیش‌گفتار

الحمد لله و الصلوة و السلام علي رسول الله، محمد بن عبدالله، صلى الله عليه و علي آله و عترته، و لعنة الله علي اعدائهم اجمعين.

اشعاری که در این جزوه ملاحظه می‌فرمایید اشاره است به آیاتی از کلام الله مجید که دلالت بر وجود اقدس امام عصر عج دارند و لازم است در این مورد نکاتی را یادآور شوم:

۱- انگیزه اینجانب از سرودن این قصیده

در هنگامی که نوجوان بودم و در خدمت مرحوم والد (آیه الله حاج سید محمدرضا شفیعی رحمة الله علیه) در مجالس و محافلی که به مناسبت اعیاد اسلامی و در ایام موالید و وفیات ائمه علیهم السلام و به ویژه به منظور بزرگداشت قیام و انقلاب امام حسین (ع) برپا می‌شد، شرکت می‌کردم. شخصی بود به نام ملا عبدالمحمد اعزازی معروف به مداح که در بعضی از این مجالس دعوت می‌شد و به منبر می‌رفت و قصائدی را از شعرای بزرگ در مذمت دنیا و نصایح بیان می‌کرد و غالباً این قصائد منتهی به بیان مصیبات وارده بر اهل بیت علیهم السلام می‌گردید.

از آن جمله قصیده‌ای غراً و طولانی در وصف مولی الموحدین و یعسوب الدین امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب (ع) قرائت می‌کرد که به تمام سور قرآنی اشاره داشت که در مدح آن حضرت بود. از آن زمان در خود احساسی داشتم که ای کاش من هم می‌توانستم چنین قصیده‌ای در وصف یکی از معصومین علیهم السلام بسرایم و آن گاه

که سرودن شعر را توانا شدم، همین موضوع در نظرم بود تا این که در ایام تعطیلات فروردین سال ۱۳۸۳ شمسی که فراغتی حاصل شده بود، خداوند متعال بر اینجانب منت نهاده و توانستم مثل آن قصیده را در وصف آقا و مولایمان امام زمان ارواحنا فداه بسرایم. البته اتمام آن و حک و اصلاحاتی که لازم داشت در فرصت های مختلف بعدی انجام می گرفت تا این که موفق شدم در شب بیست و سوم ماه مبارک رمضان سال ۱۴۲۵ قمری مطابق ۸۳/۸/۱۷ (لیلة القدر) از پاکنویس آن فارغ گردم و قصیده را در ۱۰۰ شعر به پایان ببرم هر چند از آن قصیده‌ای که ذکر کردم جز مطلع آن را در خاطر ندارم و آن اینست **من که مست از عشق روی آن نگار نازنینم** و من قصیده خود را بر وزن آن قصیده سروده‌ام و ملاحظه می فرمائید که این موضوع ابتکاری نبوده بلکه افرادی قبل از اینجانب موفق بوده‌اند از این جهت مستوجب ثناء جمیل می باشند.

۲- ابتداءً نظر این بود که نام این جزوه را موعود جهان در ۱۱۴ سوره قرآن قرار دهم. ولی با توجه به سخن امیرالمؤمنین (ع) که می فرماید **تعلّموا القرآن فانه احسن الحدیث**^۱ نام آن را آخرین امام در بهترین کلام قرار دادم. زیرا اشاره به آیات قرآن دارد که احسن الحدیث یعنی بهترین کلام است و روایاتی که در ذیل آن آیات وارد شده و آنها را نیز ذکر کرده‌ام یا از پیامبر عظیم الشان اسلام محمد بن عبدالله (ص) وارد شده‌اند که

۱- قرآن را یاد بگیرید؛ زیرا قرآن بهترین گفتار است (نهج البلاغه، خطبه ۱۱۰، صفحه ۱۶۴، دکتر صبحی صالح).

قرآن درباره او می‌فرماید «ما ينطق عن الهوى ان هو الا وحى يوحى»^۱ و یا از ائمه معصومین علیهم السلام وارد شده‌اند که حضرت رضا (ع) می‌فرماید: «فان الناس لو علموا محاسن كلامنا لا تبعونا»^۲.

۳- ترجمه آیات قرآنی را از ترجمه استاد فقید دانشگاه مرحوم آیت الله مهدی الهی قمشاهی استفاده کرده‌ام.

۴- در این قصیده به تمام آیات مؤوله درباره آن حضرت اشاره نگردیده بلکه آیات دیگری نیز هست که طبق روایات دلالت بر آن وجود مقدس دارد که در مطالعات بعدی یعنی بعد از سرودن قصیده به آنها دست یافته‌ام.

۵- چون در بعضی سور قرآن کریم آیه‌ای بالخصوص در خصوص آن بزرگوار وارد نشده به آیاتی اشاره شده که معنای کلی آنها دال بر آن وجود مبارک است؛ مثل:

من که خود حمد نخستین و امام آخرینم

در این مصرع از اولین کلمه قرآن (بعد از آیه بسم الله) استفاده شده؛ زیرا یکی از معانی حمد، محمود است؛ یعنی پسندیده و امام زمان ارواحنا فداه برترین محمود و پسندیده عالم خلقت است.

۱- هرگز به هوای نفس سخن نمی‌گوید. سخن او غیر وحی خدا نیست (سوره نجم، آیه ۳ تا ۵).

۲- اگر مردم کلام نیکوی ما را می‌دانستند، ما را متابعت می‌کردند (عیون اخبارالرضا، ج ۱، ص ۶۲۰).

عـ بعضی آیات را با استفاده از معنی آن و این که آن معنی بر وجود اقدس آن بزرگوار دلالت دارد در قصیده به آن استناد کرده‌ام و در مطالعات بعدی متوجه شدم که به آن آیه نیز استدلال بر وجود آقا امام زمان (عج) شده است که در حین سرودن قصیده به آن موضوع مطلع نبوده‌ام که این نیز از الطاف خداوندی است مانند:

مصطفی از اصطفی آدم الی آخر منم من

۷- روایات وارده در ذیل بعضی آیات دلالت بر کلیه ائمه علیهم السلام دارند که یکی از آن‌ها امام عصر می‌باشد.

۸- در سرودن این قصیده مسلماً الطاف خداوندی و عنایات حضرت بقیة الله ارواحنا لتراب مقدمه الفداء شامل حال اینجانب گردیده و الا با عدم بضاعت علمی انجام آن منهای لطف و عنایت میسر نمی‌بود. لذا عرض می‌کنم:

هذا من فضل ربی لیبلونی ا اشکر ام اکفرا

۹- در این قصیده سعی گردیده به ترتیب سور قرآنی به آیات اشاره شود ولی گاهی به سبب ضرورت شعر ترتیب رعایت نگردیده است.

۱ - این توانایی از فضل خدای من است تا مرا بیازماید که نعمتش را شکر می‌گویم یا کفران می‌کنم (سوره مبارکه نمل، آیه ۴۰).

۱۰- این کتاب دارای دو نوع پاورقی است که یکی از آن ها در ذیل صفحه اشعار نوشته شده که بیانگر آیات قرآنی است و دیگری در پایان قصیده از صفحه ۳۷ شروع می شود که شماره پاورقی آیات را دارد و در این قسمت روایات وارده ذکر شده است.

۱۱- از کلیه علما و اندیشمندان و ادیبان تقاضا دارم چنانچه در اشعار این قصیده و یا در ترجمه روایات سهو و اشتباهی ملاحظه کردند، بر اینجانب ببخشایند و بزرگوارانه حقیر را راهنمایی و ارشاد فرمایند.

۱۲- در خاتمه شاید بیان این نکته خالی از لطف نباشد که در فاصله کمی پس از رحلت مرحوم والد که در هیجدهم شعبان سال ۱۳۸۴ قمری واقع شد، شخصی به اینجانب گفتند که یک شب سه مرتبه در عالم خواب دیدم که می خواهم وارد حرم حضرت رضا(ع) بشوم و در هر سه مرتبه ابوی شما در حال خروج از حرم پس از انجام زیارت بود و به من می گفتند: «به امام زمان (ع) این گونه سلام بنما: السلام علیک یا حجة الله، السلام علیک یا بقیة الله، السلام علیک یا بن رسول الله» و اینجانب پس از مدتی به روایتی برخوردیم که شخصی بر امام صادق (ع) وارد می شود و عرض می کند: «السلام علیک یا امیرالمؤمنین»^۱ امام (ع) ناراحت می شود و می فرماید: «این اسم فقط شایسته امیرالمؤمنین (علی (ع)) است.» در ادامه خبر این شخص سؤال می کند: «قائم شما چگونه خوانده می شود؟» امام صادق (ع) می فرماید: «به او گفته می شود: السلام علیک

۱ - بحارالانوار، ج ۳۷، ص ۲۳۱.

یا بقیة الله؛ السلام علیک یا بن رسول الله» که این دو جمله اخیر روایت در رؤیا هم مورد لحاظ قرار گرفته است.^۱

خداوندا سلام و صلوات خود را بر وجود گرامی آخرین امام نازل بفرما.
تعجیل در ظهور آن بزرگوار بفرما، وجود اقدسش را از جمیع بلیات محافظت، قلب مبارک او را از ما راضی، و ما را مشمول ادعیه خالصانه آن بزرگوار قرار بده.
نایب حق او یعنی رهبر کبیر انقلاب اسلامی ایران حضرت امام خمینی - س - را غریق رحمت خویش فرموده و مقام عظمای ولایت حضرت آیت الله العظمی خامنه‌ای مدظله را جهت تداوم انقلاب و اهداف آن حفظ فرما.
خداوندا شهدای ما را با شهدای صدر اسلام و با شهدای کربلا محشور فرموده و به ما حسن عاقبت عنایت بفرما. و صلی الله علی محمد و آل محمد.
در خاتمه به منظور اداء مختصری از حقوق ابوت و همچنین به پاس خدمات ارزنده عالم جلیل القدر مرحوم آیت الله حاج سید محمدرضا شفیعی دو قطعه شعر از آن مرحوم با عنوان نفی و اثبات و اثبات و نفی با تخلص منیر می‌آورم.

سید محمود شفیعی

۱۳۸۵/۱/۲۷ سال پیامبر اعظم (ص)

مطابق با ۱۷ ربیع الاول ۱۴۲۷

سال روز ولادت پیامبر اکرم (ص) و امام جعفر صادق (ع)

۱ - در سال جاری نیز خداوند توفیق عنایت فرمود با استناد به آیات و روایات، قصیده ای در ۱۱۰ بیت تحت عنوان اولین امام در بهترین کلام در وصف امیرالمؤمنین علی (ع) بسرایم (مؤلف).

نفی و اثبات

ماه من رویت به از خورشیدتابان نیست هست
قد دلجویت به از سرو خرامان نیست هست
آن خم ابروی تو آیا کمان نبود؟ بلی
یا خدنگ این کمان از تیر مژگان نیست هست
از لبانت منفعل لعل یمن نبود؟ چرا
یا دهان تنگ تو به ز آب حیوان نیست هست
مهر رخشنده بروز و ماه تابنده به شب
هر کدامت هم چه گوی آیا بچوگان نیست هست
فرقه ناسوتیان و زمهره لاهوتیان
جمله را بهر تو گوش جان بفرمان نیست هست
شهریارا کامکارا تا بروز رستخیز
از تو منصور و مظفر شرع و قرآن نیست هست
چند پشت پرده غیبت شها بیرون خرام
مقدمت را منتظر خیل محبان نیست هست
از تلمظ بر منیر ما دحت کن یک نظر
روز و شب بر آستان تو ثناخوان نیست، هست

اثبات و نفی

دلبراً چون تو بخوبی ماه کنعان هست نیست

یا که اندر حشمت انبازت سلیمان هست نیست

در شفا بخشی چه تو عیسی بن مریم هست، نه

در ید و بیضا چه تو موسی بن عمران هست نیست

شهریارا تاجدارا را کامکارا اختلاف

ذره‌ای امر تو را با حکم قرآن هست نیست

پادشاهها بر زبان مردمان عصر ما

غیر یک اسمی ز اسلام و ز ایمان هست نیست

آه ازین دور و زمان آوخ ازین عصر و زمن

کندر آن چیزی بغیر از ظلم و عدوان هست نیست

ظلم و طغیان رخ نمود و عدل و احسان رخ نهفت

باقی آثاری دگر از عدل و احسان هست نیست

رخ نما شمشیر کش کیفر ستان ترویج کن

مردمان را اشتغالی جز به عصیان هست نیست

من منیرم خسروا محتاج الطاف توام

احتیاجی احتیاجم را بیرهان هست نیست

توجه

در آخرین روزهایی که کتاب آماده چاپ می‌شد، مطلع شدم در جلد پنجم کتاب معجم احادیث الامام المهدي عليه السلام به بیش از ۳۰۰ آیه از قرآن کریم در موضوعات مختلف مربوط به آقا امام زمان (عج) استدلال شده است. برای تهیه یک دوره از کتاب مذکور به کتابفروشی‌های اهواز مراجعه کردم ولی موجود نداشتند. به یکی از آنها گفتم: کتاب را از قم بخواهید. پس از تماس با قم گفتند: کتاب کمیاب شده و اکنون مجدداً نسبت به چاپ آن اقدام شده و فعلاً در دسترس نمی‌باشد.

سپس بعد از چند روز اطلاع دادند فقط جلد ۴ و ۵ کتاب در قم پیدا شده اگر می‌خواهید مطالبه کنیم و مجلدات دیگر را پس از خروج از چاپ تهیه کنیم. اینجانب که مطلوبم جلد پنجم بود، موافقت کردم. پس از چند روز تماس گرفتند که کتاب‌ها رسیده است. وقتی برای دریافت آنها مراجعه کردم دیدم فقط جلد پنجم موجود بوده و ارسال گردیده است؛ یعنی همان جلدی که مورد نیاز بود. بنابراین وصول جلد پنجم کتاب معجم احادیث الامام المهدي عليه السلام با کیفیت مزبور را از عنایات حضرت بقية الله الاعظم عجل می‌دانم که بر حقیر منت گذاشتند.

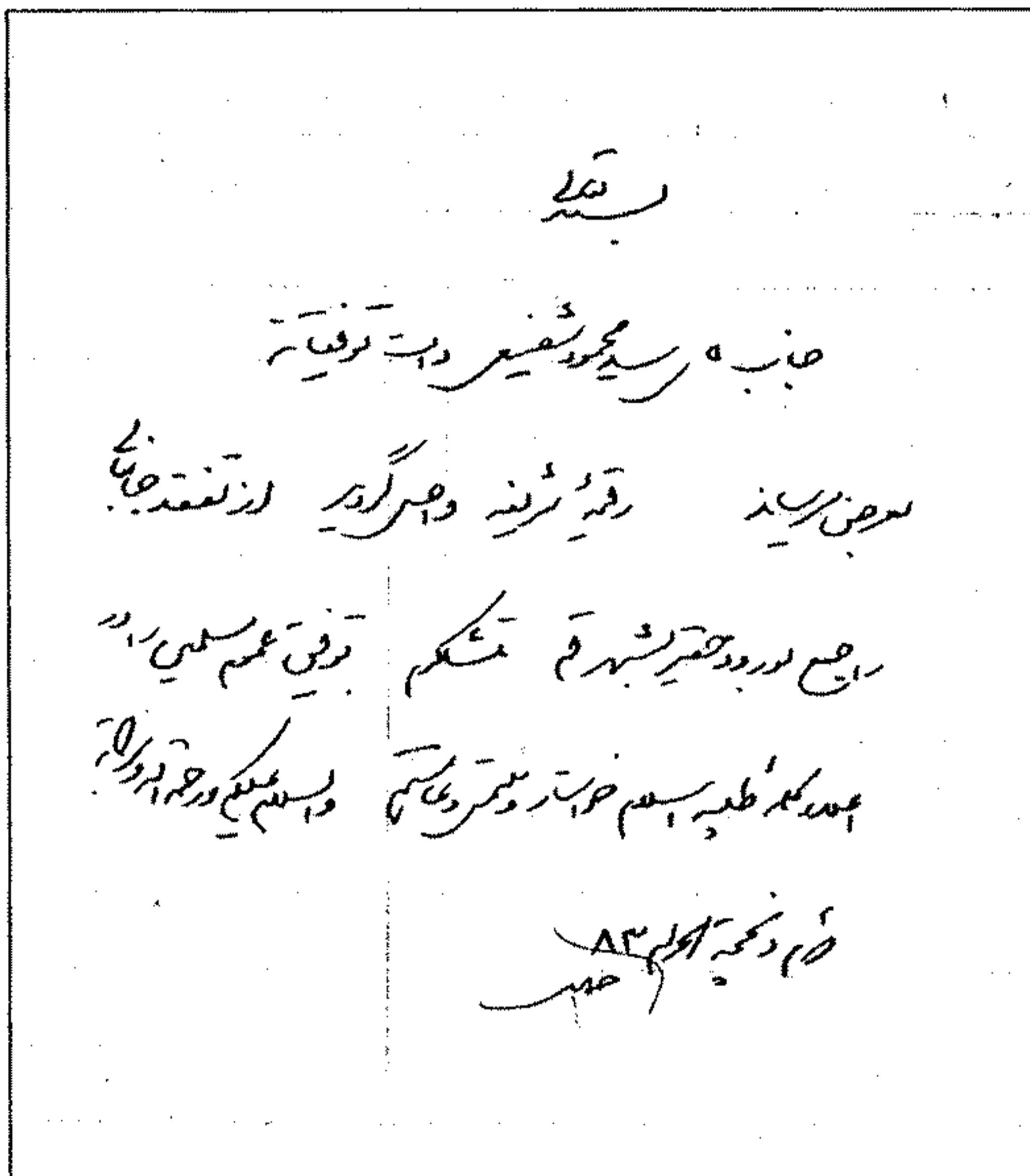
لذا با یک بازنگری مجدد و استدلال به بعضی آیات آن کتاب ۱۴ شعر دیگر بر قصیده افزودم و تعداد شعرها به ۱۱۴ مطابق با ۱۱۴ سوره قرآن کریم رسید و همچنین فهرست سور و آیاتی را که در آن کتاب مورد بحث قرار گرفته بر فهرست‌های قبلی این کتاب افزودم. امید است که مورد قبول درگاه خداوند متعال و محضر امام عصر علیه السلام قرار گیرد.

و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين و سلام على المرسلين و الحمد لله رب العالمين.

اهواز - سید محمود شفیعی

۸۵/۱/۳۰ مطابق بیستم ماه ربیع الاول ۱۴۲۷ قمری

نامه رهبر کبیر انقلاب و بنیانگذار جمهوری اسلامی و مجدد مذهب در قرن حاضر
حضرت آیت الله العظمی امام خمینی سلام الله علیه به مؤلف این کتاب^۱.

۱- این نامه در ذیحجه الحرام سال ۱۳۸۳ قمری مطابق فروردین ماه ۱۳۴۳ شمسی در پاسخ نامه مؤلف این کتاب پس از آزادی حضرت امام از حصر و حبس و ورودشان به قم نگاشته شده و در جلد اول کتاب نفیس و گران سنگ صحیفه امام صفحه ۳۰۹ به چاپ رسیده است.

من که خود حمد^۱ نخستین و امام آخرینم
 من که در بسط عدالت در جهان نقش آفرینم
 متقین را يؤمنسون بالغیب^۲ فرموده به قرآن
 غیب می باشد قیامم خود هدی للمتقینم^۳
 راسخ فی العلم^۴ من هستم چو آباء گرامم
 عالمان را ز ابتدا تا انتها من برترینم
 مصطفی از اصطفی^۵ آدم الی آخر منم من
 ساکن ارض و سما تسلیم^۶ فرمان مبینم
 حکمت و خیر کثیر^۷ آید ز حق بر دوستانم
 ان اولی الناس^۸ را بنگر که من از منشدنیم

۱- الحمد لله رب العالمین^۱ (سوره مبارکه حمد، آیه ۲).

۲- الذین يؤمنون بالغیب^۲ (سوره مبارکه البقره، آیه ۳).

۳- ذلك الكتاب لا ريب فيه هدى للمتقين^۳ (سوره مبارکه بقره، آیه ۲).

۴- و ما يعلم تأويله الا الله و الرا سخون فی العلم^۴ (سوره مبارکه آل عمران، آیه ۷).

۵- ان الله اصطفى آدم و نوحاً و آل ابراهيم و آل عمران علی العالمین^۵ (سوره مبارکه آل عمران، آیه ۳۳).

۶- وله اسلم من فی السموات و الارض^۶ (سوره مبارکه آل عمران، آیه ۸۳).

۷- یوتی الحکمة من یشاء و من یؤت الحکمة فقد اوتی خیراً کثیراً^۷ (سوره مبارکه بقره، آیه ۲۶۹).

۸- ان اولی الناس بابراهيم للذین اتبعوه^۸ (سوره مبارکه آل عمران، آیه ۶۸).

صحبت عیسی نگر در مهد و هنگام ظهور^۱

فاشهدوا بر خوان که منهم با شما از شاهدینم^۲

صبر و تقوی موجب امداد از سوی حق است

ام حسبتم را بخوان بنگر که من از صابرینم^۳

من ولی امر و من صدیق و من شاهد بقرآن^۴

طاعتم واجب به کل فرموده رب العالمینم^۵

مائده بر خوان که بینی نعت قوم من بود^۶

هم محب حق و هم محبوب خیر الناظرینم

یوم یأتی بعض آیات^۷ ار بخوانی با تدبیر

پس توان الارض^۸ را بینی که خیر الوارثینم

۱- و يعلم الناس فی المهد و کهلأ و من الصالحین^{۱۱} (سوره مبارکه آل عمران، آیه ۴۶)

۲- فاشهدوا و أنا معکم من الشاهدین^{۱۲} (سوره مبارکه آل عمران، آیه ۸۱).

۳- ام حسبتم ان تدخلوا الجنة^{۱۳} (سوره مبارکه آل عمران، آیه ۱۴۲).

۴- یا ایها الذین آمنوا اطیعوا الله و اطیعوا الرسول و اولی الامر منکم^۹ (سوره نساء، آیه ۵۹).

۵- و من یطع الله و الرسول فاولئک مع الذین انعم الله علیهم^{۱۰} (سوره مبارکه نساء، آیه ۶۹).

۶- یا ایها الذین آمنوا من یرتد منکم عن دینه فسوف یأتی الله بقوم یحبهم و یحبونه^{۱۴} (سوره مبارکه

مائده، آیه ۵۴).

۷- هل ینظرون الا ان تأتیهم الملائکة او یأتی ربک او یأتی بعض آیات ربک^{۱۵} (سوره مبارکه انعام،

آیه ۱۵۸).

۸- ان الارض لله یورثها من یشاء من عباده و العاقبة للمتقین^{۱۶} (سوره مبارکه اعراف، آیه ۱۲۸).

باشد اذعان بر امامت دین قیم نزد حق^۱

هست انفال^۲ از من و چون من امام راستینم

خوف و حزن زایل شود از اولیاء ذات حق^۳

هست بشری^۴ در دو عالم بهر خیل عاشقینم

منتظر باشید فرمان خدا باشد به امت

نصرنا در سوره یوسف منم کاز قاصمینم^۶

امة معدوده^۷ و یات بکم^۸ برخوان به قرآن

یاوران خاص من باشند و مولی الاجمعینم

انما انت^۹ خطابی از خدا باشد به احمد

هادی این امتم من دین را مسند نشینم

۱- ذلک الدین القیم^{۱۷} (سوره مبارکه توبه، آیه ۳۶).

۲- یسئلونک عن الانفال قل الانفال لله و الرسول^{۱۸} (سوره مبارکه انفال، آیه ۱).

۳- الا ان اولیاء الله لاخوف علیهم و لاهم یحزنون^{۱۹} (سوره مبارکه یونس، آیه ۶۲).

۴- لهم البشری فی الحیوة الدنیا و فی الآخرة^{۲۰} (سوره مبارکه یونس، آیه ۶۴).

۵- فقل انما الغیب لله فانتظروا انی معکم مع المنتظرین^{۲۱} (سوره مبارکه یونس، آیه ۲۰).

۶- جائهم نصرنا فنجی من نشاء^{۲۲} (سوره مبارکه یوسف، آیه ۱۱۰).

۷- و لئن اخرنا عنهم العذاب الی امة معدوده^{۲۳} (سوره مبارکه هود، آیه ۸).

۸- اینما تکنونو ایات بکم الله جمیعا^{۲۴} (سوره مبارکه بقره، آیه ۱۴۸).

۹- انما انت منذر و لكل قوم هاد...^{۲۵} (سوره مبارکه الرعد، آیه ۷).

ميوه^۱ شاداب و هر فصل درخت پاک و طيب

دائماً فياض چون مرآت خير الرازقينم

وقت^۲ معلوم ار بحجر آمد همان روز ظهورم

باشد و من قاتل شيطان و ماحي المشرकिनم

فاسئلوا^۳ گر خواني اندر نحل اهل الذكر داني

آن منم چون من امام ذاكرين و سائلينم

با وجود من شده جاء الحق و باطل زهوقاً^۴

همچو قرآن من شفاء و رحمة للمؤمنينم^۵

من وليّ خون سالار شهيدانم به عالم

غيرمسرف باشم و منصور خير الناصرينم^۶

۱- الم ترك كيف ضرب الله مثلاً كلمة طيبة كشجرة طيبة اصلها ثابت و فرعها في السماء توتى اكلها

كل حين باذن ربها^{۱۶} (سوره مبارکه ابراهيم، آيه ۲۴ و ۲۵)

۲- قال رب فانظرني الى يوم يبعثون قال فانك من المنظرين الى يوم الوقت المعلوم^{۱۷} (سوره مبارکه

حجر، آيه ۳۶ تا ۳۸).

۳- فاسئلوا اهل الذكر ان كنتم لا تعلمون^{۱۸} (سوره مبارکه نحل، آيه ۴۳).

۴- قل جاء الحق و زهق الباطل ان الباطل كان زهوقاً و نزل من القرآن ما هو شفاء و رحمة للمؤمنين^{۱۹}

(سوره مبارکه اسراء، آيه ۸۱ و ۸۲).

۵- همان.

۶- ومن قتل مظلوماً فقد جعلنا لوليه سلطاناً فلا يسرف في القتل انه كان منصوراً^{۲۰} (سوره مبارکه

اسراء، آيه ۳۳).

رحمة من ربی ارخوانی تو اندر ، سوره کهف^۱
 وعده رب حق و منهم رحمة للعالمینم
 خضر گر موسی بن عمران را بشر رهبر بدان^۲
 رهبر او من بوم زیرا که خود از مرشدینم
 سوره مریم بخوان ما یوعدون را هوش دار^۳
 دان هدایت^۴ از حق آمد بهر غیر از جاحدینم
 با ولای من خدا داده است عیسی را بمریم^۵
 در نمازش اقتدا آرد به من کساز طیبینم^۶
 جد من طه^۷ بود قرآن بر او گردیده نازل
 عدل قرآن و در این دوران امام العارفینم

۱- قال هذا رحمة من ربی فاذا جاء وعد ربی جعله دكء و كان وعد ربی حقاً^{۳۱} (سوره مبارکه کهف، آیه ۹۸).

۲- قال له موسی هل اتبعك على ان تعلمن مما علمت رشداً (سوره مبارکه کهف، آیه ۶۵).

۳- حتی اذا رأو اما یوعدون اما العذاب و اما الساعة فسیعلمون من هوشر مكاناً و اضعف جنداً و یزید الله الذین اهتدوا هدی^{۳۲} (سوره مبارکه مریم، آیه ۷۵ و ۷۶).
 ۴- همان .

۵- قال انما انا رسول ربك لاهب لك غلاماً زكياً (سوره مبارکه مریم، آیه ۱۹).

۶- ان عیسی ینزل علیه وقت ظهوره^{۳۳}

۷- طه ما انزلنا علیک القرآن لتشقی (سوره مبارکه طه، آیه ۱ و ۲).

من چو ابراهیم ویران می کنم بتخانه‌ها^۱ را
کاین یدالله است بیرون آمده از آستینم
در زبور از بعد ذکر واجب نموده^۲ ذات سرمد
وارث روی زمین گردد سپاه صالحینم
گفت با ابراهیم طهر بیتی^۳ آندر سوره حج
پس قدم بگذارم آنجا من که خود از طائفینم
من امیر الحاج می باشم به دوران امامت
مقتدای قائمین و ساجدین و راکعینم
مؤمنون را رستگاری^۴ آید از فیض ولایم
پیشوای مؤمنینم من که خود درّی ثمینم
هست مشکوة^۵ سموات و زمین زهرا و آنکه
کوکب دری منم من نور آفاق وزمینم

۱- فجعله جذاذاً الا کبیراً لهم (سوره مبارکه انبیاء، آیه ۵۸).

۲- ولقد کتبنا فی الزبور من بعد الذکر ان الارض یرثها عبادی الصالحون^{۳۴} (سوره مبارکه انبیاء، آیه ۱۰۵).

۳- و اذ یؤانا لابراهیم مکان البیت ان لاتشکر بی شینا و طهر بیتی للطائفین و القائمین و الرکع السجود (سوره مبارکه حج، آیه ۲۶).

۴- قد افلح المؤمنون (سوره مبارکه مؤمنون، آیه ۱).

۵- الله نور السموات والارض مثل نوره کمشکوة فیها مصباح المصباح فی زجاجة الزجاجة کانها کوکب دری یوقد من شجرة مبارکه زیتونة لاشرقية ولاغریبة یکاد زیتها یضئ و لولم تمسسه نار نور علی نور یهدی الله لنوره من یشاء و یضرب الله الامثال للناس والله بکل شیء علیم^{۳۵} (سوره مبارکه نور، آیه ۳۵).

و عده داده ذات^۱ حق تبدیل اندوه و محن را

بهر اصحابم چو آیم من امام العالمینم

نزل الفرقان^۲ که ذات حق بیان کرده به قران

فارق حق از ضلال و هم عدو المفسدینم

ملک حق از بهر^۳ رحمن است هنگام قیامم

جز خدا معبود دیگر نبود و از خاشعینم

ان نشاء^۴ برخوان که بینی آیه در وصف من است

هم ینسادی باسمه از باقرالعلم و زینم

مضطر و داعی^۵ منم ذات احد باشد مجیب

کشف سوء بنماید و بردر گهش از مخبیتینم

در قصص منت خدا بنهاده^۶ بر جمیع ضعیفان

پیشوا گردند و منهم رهبر مستضعفینم

۱- وعدا لله الذین آمنوا منکم و عملوا الصالحات لیستخلفنهم فی الارض کما استخلف الذین من قبلهم

و لیکنن لهم دینهم الذی ارتضی لهم و لیبذلنهم من بعد خوفهم امناً^{۳۶} (سوره مبارکه نور آیه ۵۵).

۲- تبارک الذی نزل الفرقان علی عبده لیكون للعالمین نذیرا (سوره مبارکه فرقان، آیه ۱).

۳- الملک یومئذ الحق للرحمن و کان یوماً علی الکافرین عسیرا^{۳۷} (سوره مبارکه فرقان، آیه ۲۶).

۴- ان نشاء نزل علیهم من السماء آیه فظلت اعناقهم لها خاضعین^{۳۸} (سوره مبارکه شعراء، آیه ۴).

۵- امن یجیب المضطر اذا دعاه و یکشف السوء^{۳۹} (سوره مبارکه نمل، آیه ۶۲).

۶- و نریدان من علی الذین استضعفوا فی الارض و نجعلهم ائمة و نجعلهم الوارثین^{۴۰} (سوره مبارکه

قصص، آیه ۵).

شادمان مؤمن^۱ شود با نصرت حق در زمین
 روتو اوتوالعلم^۲ را بر خوان که من از عالمینم
 در میان سوره های عنکبوت و روم و لقمان
 پیشوای محسنین^۳ و مؤمنین^۴ و مفلحینم^۵
 نعمت باطن^۶ منم ظاهر کنوز ارض را
 می نمایم ز ا مرحق چون مستعان و مستعینم
 رمز تنزیل الکتابم^۷، فاسقین را من عذابم^۸
 یوم فتح یوم^۹ ظهورم باشد و از شاکرینم
 هم نبی بر مؤمنین اولی بود از جان ان‌ها
 هم اولوالارحام^{۱۰} را بنگر که خود رکنی رکینم

- ۱- ویومئذ یفرح المؤمنون بنصر الله ینصر من یشاء و هو العزیز الحکیم^{۴۱} (سوره مبارکه روم، آیه ۵ و ۶).
- ۲- بل هو آیات فی صدور الذین اوتوا العلم وما یجحد بایاتنا الا الظالمون^{۴۲} (سوره مبارکه عنکبوت، آیه ۲۹).
- ۳- و الذین جاهدوا فینا لنهذینهم سبلنا و ان الله لمع المحسنین (سوره مبارکه عنکبوت، آیه ۶۹).
- ۴- و کان حقاً علینا نصر المؤمنین (سوره مبارکه روم، آیه ۴۷).
- ۵- اولئک علی هدی من ربهم و اولئک هم المفلحون (سوره مبارکه لقمان، آیه ۵).
- ۶- واسیغ علیکم نعمه ظاهراً و باطناً^{۴۳} (سوره مبارکه لقمان، آیه ۲۰).
- ۷- تنزیل الکتاب لاریب فیہ من رب العالمین (سوره مبارکه سجده، آیه ۲).
- ۸- و لنذیقنهم من العذاب الادنی دون العذاب الاکبر لعلهم یرجعون^{۴۴} (سوره مبارکه سجده، آیه ۲۱).
- ۹- قل یوم الفتح لا ینفع الذین کفروا معذرتهم و لاهم ینظرون^{۴۵} (سوره مبارکه سجده، آیه ۲۹).
- ۱۰- النبی اولی با لمؤمنین من انفسهم و ازواجه امهاتهم و اولوالارحام بعضهم اولی ببعض فی کتاب الله من المؤمنین و المهاجرین^{۴۶} (سوره مبارکه احزاب، آیه ۶).

فرد اعلاى جميع مؤمنين و صادقينم

من كه خود از قانتين و ذاكرين و صائمينم^۱

گر كه آهن نرم^۲ بر داود گردیده است ليكن

كل دنيا بهر من تسخير و سيروا آمينيم^۳

حمد لله حزن^۴ زایل گردد از دنيا چو آيم

عدل برپا مى كنم زيرا كه اعلى العادلينم

قلب^۵ قرآن را كنم تفسير تا دنيا بداند

آل يس^۶ هستم و فرزند خير المرسلينم

نوح و ابراهيم و اسحق و دگر موسى و هرون

يسونس و الياس و لوط^۷ بينند حكم مستبينم

۱- ان المسلمين و المسلمات و المؤمنين و المؤمنات و القانتين و القانتات و الصادقين و الصادقات و الصابرين و الصابرات و الخاشعين و الخاشعات و المتصدقين و المتصدقات و الصائمين و الصائمات و الحافظين فروجهن و الحافظات و ذاكرين الله كثيراً و الذكرات اعد الله لهم مغفرة و اجراً عظيماً (سوره مبارکه احزاب، آيه ۳۵).

۲- و لقد آتينا داود منا فضلاً يا جبال او بى معه و الطير و النمل له الحديد (سوره مبارکه سبأ، آيه ۱۰).

۳- سيروا فيها ليالى و اياماً آمين^{۴۷} (سوره مبارکه سبأ، آيه ۱۸).

۴- و قالوا الحمد لله الذى اذهب عنا الحزن ان ربنا لغفور شكور (سوره مبارکه فاطر، آيه ۳۴).

۵- مراد سوره يس است.

۶- سلام على آل يس^{۴۸} (سوره مبارکه صافات، آيه ۱۳۰)

۷- اسامى انبيايى كه در سوره مبارکه صافات ذكر شده اند.

ص و القرآن^۱ ذی الذکر ار بخوانی نیک یابی
 من امام عالم و جزء عباد المخلصینم^۲
 اشرفت^۳ ارض ار بخوانی قبل نور ربها
 می شود روشن زمین از طلعت ماه جبینم
 اذن داده حق به مظلومین جهاد دشمنان را^۴
 ننصر^۵ برخوان که من خود ناصر دین مبینم
 قاضی^۶ بالحق خداوند است در قرآن محکم
 حکم من حکم خدا باشد که خیرالحاکمینم
 انه الحق^۷ را بخوان روز قیام من بود
 ابشروا بالجنة^۸ می آید ز خیرالحامدینم

-
- ۱- ص و القرآن ذی الذکر (سوره مبارکه ص، آیه ۱).
 ۲- قال فبعزتک لاغوینبهم اجمعین الاعبادک منهم المخلصین (سوره مبارکه ص، آیه ۸۲ و ۸۳)
 ۳- و اشرفت الارض بنور ربها و وضع الكتاب و جئ بالنیین و الشهداء و قضی بینهم بالحق و هم لا یظلمون^{۴۹} (سوره مبارکه زمر، آیه ۶۹).
 ۴- اذن للذین یقاتلون بانهم ظلموا و ان الله على نصرهم لقدير^{۵۰} (سوره مبارکه حج، آیه ۳۹).
 ۵- انا لننصر رسلنا و الذین آمنوا فی الحیوة الدنیا و یوم یقوم الاشهاد^{۵۱} (سوره مبارکه غافر، آیه ۵۱).
 ۶- و الله یقضی بالحق (سوره مبارکه غافر، آیه ۲۰).
 ۷- سنریهم آیاتنا فی الافاق و فی انفسهم حتی یتبین لهم انه الحق^{۵۲} (سوره مبارکه فصلت، آیه ۵۳).
 ۸- ان الذین قالوا ربنا الله ثم استقاموا تتنزل علیهم الملائكة الاتخافوا و لا تحزنوا و ابشروا بالجنة (سوره مبارکه فصلت، آیه ۳۰).

ما عليهم^۱ من سبيل در شأن ما نازل شده

هم صراط مستقيم و هم امام مسلمينم

هست ابراهيم جزء شيعيان^۲ ما به عالم

آيه تطهير^۳ را بنگر که ممتاز است طينم

والكتاب اندر دخان برخوان الي^۴ امر حكيم

للذين آمنوا^۵ بنگر که خود از مندرينم

ربنا الله استقامت^۶ قول و فعل قوم من

بين تو تفسير اولوالعزم^۷ و بدان از موقنينم

۱- و لمن انتصر بعد ظلمه فاولئك ما عليهم من سبيل^{۵۳} انما السبيل على الذين يظلمون الناس و يبغون في الارض بغير الحق اولئك لهم عذاب اليم و لمن صبر و غفران ذلك لمن عزم الامور و من يضلل الله فماله من ولي من بعده و ترى الظالمين لما رأو العذاب يقولون هل الى مرد من سبيل و تراهم يعرضون عليها خاشعين من الذل ينظرون من طرف خفي^{۵۴} و قال الذين آمنوا ان الخاسرين الذين خسروا انفسهم و اهلهم يوم القيمة الا ان الظالمين في عذاب مقيم (سوره مبارکه الشورى، آيه ۴۱ تا ۴۵).

۲- و ان من شيعته لا ابراهيم^{۵۵} (سوره مبارکه صافات، آيه ۸۳).

۳- انما يريد الله ليذهب عنكم الرجس اهل البيت و يطهركم تطهيراً^{۵۶} (سوره مبارکه احزاب آيه ۳۳).

۴- حم و الكتاب المبين انا انزلناه في ليلة مبارکه انا كنا منذرين فيها يفرق كل امر حكيم^{۵۷} (سوره مبارکه دخان، آيه ۱ تا ۴).

۵- قل للذين آمنوا يغفروا للذين لا يرجون أيام الله^{۵۸} (سوره مبارکه جاثيه، آيه ۱۴).

۶- ان الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا^{۵۹} (سوره مبارکه احقاف، آيه ۱۳).

۷- فاصبر كما صبر اولوالعزم من الرسل^{۶۰} (سوره مبارکه احقاف، آيه ۳۵).

داعی الله کاز حق آمد آن منم در این زمان

آمنوا یغفر لکم^۱ بشنو که از مستبشرینم

شد مقرر^۲ تا امامت باشد از نسل حسین

تاسع اولاد اویم دین را حصنی حصینم

بر محمد (ص) گشت نازل آیه^۳ بر ضرب رقاب

ناصر دینم کنم منکوب جمع مبغضینم

دین حق با خاتم پیغمبران آمد زحق

مظهر دینش^۴ منم من لا احب الا فلینم^۵

اکرم الناس^۶ است اتقیکم بنزد ذات حق

اقسطوا^۷ فرمود و من برتر ز کل مقسطینم

۱- یا قومنا اجیبوا داعی الله و آمنوا به یغفر لکم من ذنوبکم و یجرکم من عذاب الیم (سوره مبارکه احقاف، آیه ۳۱).

۲- وجعلها کلمة باقیة فی عقبه لعلهم الیه یرجعون^{۶۱} (سوره مبارکه زخرف، آیه ۲۸).

۳- فاذا لقیتم الذین کفروا فضعب الرقاب^{۶۲} (سوره مبارکه محمد، آیه ۴).

۴- هو الذی ارسل رسوله بالهدی و دین الحق لیظهره علی الدین کله^{۶۳} (سوره مبارکه فتح، آیه ۲۸).

۵- فلما جن علیه اللیل رأی کوکباً قال هذا ربی فلما افل قال لا احب الا فلین (سوره مبارکه انعام، آیه ۷۶).

۶- ان اکرمکم عند الله اتقیکم^{۶۴} (سوره مبارکه حجرات، آیه ۱۳).

۷- اقسطوا ان الله یحب المقسطین (سوره مبارکه حجرات، آیه ۹).

یسمعون^۱ الصیحة بالحق که شد یوم الخروج
 آن ظهور من بود روز قیام اولینم
 فی السماء^۲ رزقکم ما توعدون بر خوان بدان
 وعده حق صادق و منهم امام الصادقینم
 پس قسم بر طور^۳ و هم بر بیت معمور الهی
 هم^۴ قسم بر نجم من هستم ضعیفان را معینم
 اقترب ساعت و تفسیر^۵ و انشق القمر
 من بوم، عارف بوسیماي جميع مجرمینم
 سابقون السابقون^۷ فرمود و اصحاب یمین
 حجتیم بر ما سوی الله مقتدای سابقینم

۱- واستمع یوم یناد المناد من مکان قریب یوم یسمعون الصیحة بالحق ذلک یوم الخروج^{۶۵} (سوره مبارکه ق، آیه ۴۱ و ۴۲).

۲- و فی السماء رزقکم و ماتوعدون فورب السماء و الارض انه لحق مثل ما انکم تنطقون^{۶۶} (سوره مبارکه ذاریات، آیه ۲۲ و ۲۳).

۳- و الطور و کتاب مسطور فی رق منشور و البیت المعمور^{۶۷} (سوره مبارکه طور، آیه ۱ تا ۴).

۴- و النجم اذا هوی (سوره مبارکه نجم آیه ۱).

۵- اقتربت الساعة و انشق القمر^{۶۸} (سوره مبارکه قمر، آیه ۱).

۶- یرف المجرمون بسیماهم فیؤخذ بالنواصی و الاقدام^{۶۹} (سوره مبارکه الرحمن، آیه ۴۱).

۷- و السابقون السابقون^{۷۰} (سوره مبارکه واقعه، آیه ۱۰).

اعلموا الله يحيى الارض بعد موتها
با ظهور من شود احیاء که مخزی الجائزینم
ذات حق^۲ راضی است از ما، ما رضا از ذات حق
چون که ما حزب خدا باشیم و من از مفلحینم
فائزون^۳ در سوره حشر از بخوانی نیک دانی
لشکر من رستگارانند و مولی الفائزینم
اسوه‌ای نیکو در ابراهیم و قومش بایستی
پس بری^۴ هستم ز معبودان و زین الساجدینم
مظهر دین^۵ نبی بر کل ادیان الهی
باشم و چون من مؤید از حق و از ظاهرینم^۶

۱- اعلموا ان الله يحيى الارض بعد موتها^{۷۱} (سوره مبارکه حدید، آیه ۱۷).

۲- رضى الله عنهم و رضوا عنه اولئك حزب الله الا ان حزب الله هم المفلحون (سوره مبارکه مجادله، آیه ۲۲).

۳- لا يستوى اصحاب النار و اصحاب الجنة اصحاب الجنة هم الفائزون (سوره مبارکه حشر، آیه ۲۰).

۴- قد كانت لكم اسوة حسنة فى ابراهيم و الذين معه اذ قالوا لقومه انا براؤا منكم و مما تعبدون من دون الله (سوره مبارکه ممتحنه، آیه ۴).

۵- هو الذى ارسل رسوله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله و لو كره المشركون^{۷۲} (سوره مبارکه صف، آیه ۹).

۶- فآيدنا الذين آمنوا على عدوهم فاصبحوا ظاهرين (سوره مبارکه صف، آیه ۱۴).

ان يوم الجمعة^۱ يومى انى خير^۲ لكم
 مرمناق را چو ريم شاهد للکاذبينم^۳
 در تغابن گر اطيعوا^۴ الله بينى و الرسول
 جانشين آن رسول الله و ختم الاطيينم
 من توکل^۵ بر خدا دارم که امرم امر اوست
 منکه مستظهر به الله و ملک با مؤمنيم^۶
 رو تو تفسير تبارک را بخوان تا خود بدانى
 ماؤکم غوراً اگر گردد که من ماء معينم^۷
 و القلم^۸ گو چونکه سوگند است بر اقلام عالم
 فاجتبيه ربه بر خوان که من از صالحينم^۹

۱- يا ايها الذين آمنوا اذا نودى للصلاة من يوم الجمعة^{۷۳} (سوره مبارکه جمعه، آیه ۹).

۲- بقية الله خير لكم ان كنتم مؤمنين^{۷۴} (سوره مبارکه هود، آیه ۸۶).

۳- اذا جائك المنافقون قالوا نشهد انك لرسول الله و الله يعلم انك لرسوله و الله يشهد ان المنافقين لكاذبون (سوره مبارکه منافقون، آیه ۱).

۴- و اطيعوا الله و اطيعوا الرسول^{۷۵} (سوره مبارکه تغابن، آیه ۱۲).

۵- و من يتوكل على الله فهو حسبه (سوره مبارکه طلاق، آیه ۳).

۶- فان الله هو موليه و جبريل و صالح المؤمنين و الملائكة بعد ذلك ظهير (سوره مبارکه تحریم، آیه ۴).

۷- قل ارأيتم ان اصبح ماؤکم غوراً فمن يأتیکم بماء معين^{۷۶} (سوره مبارک ملک، آیه ۳۰).

۸- ن و القلم و ما یسطرون (سوره مبارک قلم، آیه ۱).

۹- فاجتبيه ربه فجعله من الصالحين (سوره مبارکه قلم، آیه ۵۰).

هم اذا تتلى عليه^۱ خوان به شأن دشمن دون
 كاز غضب گوید كه من ز اسطوره های اولینم
 هر كه را در روز محشر نامه اش^۲ در دست راست
 اید او را من امام زاده حق الیقینم^۳
 ذلك اليوم^۴ الذی روز خروج من بود
 اعبدوا الله و اتقوا^۵ بشنو ز خیر المنزلینم
 سوره جن را بخوان ما یوعدون^۶ را حفظ کن
 من امام جن و انسم هادی مسترشدینم^۷
 زاده مزمل^۸ و مدثر^۹ و شب زنده دارم^{۱۰}
 والقمر^{۱۱} و اللیل و الصبح روی و موی عنبرینم

-
- ۱- اذا تتلى عليه آیاتنا قال اساطیر الاولین^{۷۷} (سوره مبارکه قلم، آیه ۱۵).
 - ۲- فاما من اوتی کتابه بيمينه فيقول هاؤم اقرؤا کتابیه (سوره مبارکه حاقه، آیه ۱۹).
 - ۳- و انه لحق الیقین^{۷۸} (سوره مبارکه حاقه، آیه ۵۱).
 - ۴- خاشعة ابصارهم ترهقهم ذلّة ذلك اليوم الذی كانوا یوعدون^{۷۹} (سوره مبارکه معارج، آیه ۴۴).
 - ۵- ان اعبدوا الله و اتقوه و اطیعون (سوره مبارکه نوح، آیه ۳)
 - ۶- حتی اذا رأوا ما یوعدون فسیعلمون من اضعف ناصراً و اقل عدداً^{۸۰} (سوره مبارکه جن، آیه ۲۴)
 - ۷- یهدی الی الرشد فامنا به (سوره مبارکه جن، آیه ۲).
 - ۸- یا ایها المزمل (سوره مبارکه المزمل، آیه ۱)
 - ۹- یا ایها المدثر (سوره مبارکه مدثر، آیه ۱).
 - ۱۰- قم اللیل الا قليلاً نصفه او انقص منه قليلاً (سوره مبارکه مزمل، آیه ۲ و ۳).
 - ۱۱- كلا و القمر و اللیل اذا ادبرو الصبح اذا اسفر (سوره مبارکه مدثر، آیه ۳۲ تا ۳۴).

قم فاندز^۱ را ببین طهر ثیابک^۲ را بخوان
 هم اذا^۳ بنگر، عذابی سخت من بر مترفینم^۴
 یوم ینفخ^۵ در نباء بر خوان که روز رجعت است
 یوم ترجف^۶ را نگر بر ظالمین از لاعنینم
 من قسم بر روز محشر^۷ می خورم چون ذات سرمد
 زاده ابرارم^۸ و من اکرمین الا نجبینم
 هم معز الاولیایم^۹ هم مذل الأشقیایم
 نفعل بالمجرمین^{۱۰} و ثم نجزی المحسنین^{۱۱}

-
- ۱- یا ایها المدثر قم فاندز^۱ (سوره مبارکه مدثر، آیه ۱ و ۲).
 - ۲- و ثیابک فطهر^۲ (سوره مبارکه مدثر، آیه ۴).
 - ۳- فاذا نقر فی الناقر^۳ (سوره مبارکه مدثر، آیه ۸).
 - ۴- قتل کیف قدر ثم قتل کیف قدر^۴ (سوره مبارکه مدثر، آیه ۱۹ و ۲۰).
 - ۵- یوم ینفخ فی الصور فتأتون افواجا^۵ (سوره مبارکه نباء، آیه ۱۸).
 - ۶- یوم ترجف الراجفة تتبعها الرادفة^۶ (سوره مبارکه نازعات، آیه ۶ و ۷).
 - ۷- لا اقسام بیوم القیامة (سوره مبارکه قیامت، آیه ۱).
 - ۸- ان الابرار یشریون من کاس کان مزاجها کافوراً (سوره مبارکه انسان، آیه ۵).
 - ۹- این معز الاولیاء و مذل الاعداء (دعای شریف ندبه).
 - ۱۰- و كذلك نفعل بالمجرمین انا كذلك نجزی المحسنین (سوره مبارکه مرسلات، آیه ۱۸ و ۴۴).
 - ۱۱- همان.

هم اذا شاء^۱ بخوان اندر عبس تا بنگری
 و السماء^۲ ذات البروج باهل اتی^۳ را من قرینم
 همچو جدم مصطفی ذی القوة^۴ عندالله هستم
 هم امین و هم مبین و هم مطاع و هم مکینم
 انفطار^۵ و انشقاق^۶ و هل اتیک^۷ همچنین
 طارق^۸ و مطففین^۹ را آشنایی تیزیتم
 سوره والشمس^{۱۰} رویم سوره واللیل^{۱۱} مویم
 سوره والفجر^{۱۲} و اعلی^{۱۳} خلق و خوی دلنشینم

- ۱- ثم اماته فأقبره ثم اذا شاء انشره كلا لما يقض ما أمره^{۸۷} (سوره مبارکه عبس، آیه ۲۱ الی ۲۳).
- ۲- والسماء ذات البروج^{۸۸} (سوره مبارکه بروج، آیه ۱).
- ۳- سوره مبارکه هل اتی (الانسان).
- ۴- انه لقول رسول كريم ذی قوة عند ذی العرش مکین مطاع ثم امین (سوره مبارکه تکویر، آیه ۱۹ تا ۲۱).
- ۵- سوره مبارکه انفطار، سوره ۸۲ قرآن کریم.
- ۶- لترکبن طبقاً عن طبق^{۸۹} (سوره مبارکه انشقاق، آیه ۱۹).
- ۷- هل اتیک حدیث الغاشیة وجوه یومئذ خاشعة عاملة ناصبة تصلی ناراً حامیة^{۹۰} (سوره مبارکه غاشیة، آیه ۱ تا ۴).
- ۸- انهم یکیدون کیداً و اکید کیداً فمهل الکافرین امهلهم رویدا^{۹۱} (سوره مبارکه الطارق ۱۵ تا ۱۷).
- ۹- اذا تتلی علیه آیاتنا قال اساطیر الاولین^{۹۲} (سوره مبارکه مطففین، آیه ۱۳).
- ۱۰- و الشمس و ضحیها و القمر اذا تلیها و النهار اذا جلیها^{۹۳} (سوره مبارکه شمس، آیه ۱ تا ۴).
- ۱۱- و اللیل اذا یغشی (سوره مبارکه لیل، آیه ۱).
- ۱۲- و الفجر و لیال عشر و الشفع و الوتر^{۹۴} (سوره مبارکه الفجر آیه ۱ الی ۳).
- ۱۳- سوره مبارکه اعلی سوره ۸۷ قرآن کریم.

فجر^۱ و وتر^۲ هم ضحی^۳ و صف من آمد در کتاب
 مطلع الفجر^۴ نهارم^۵ با کتاب الله عجینم
 آن بلد^۶ کاندرا کلام الله سوگند آمدش
 مکه است زانجا نمایم رخ بجمع تا بعینم
 و الضحی^۷ ما ودعک باشد خطابی از خدا
 بهر جدم احمد و من نیز از مستظهرینم
 شارح صدرم^۸ خدا و رافع ذکرم خداست
 همچو جدم مصطفی سوگند بر زیتون و تینم^۹
 اقرء^{۱۰} آمد تا رسول الله بنماید قیام
 قائم اول محمد باشد و من آخرینم

۱- والفجر و لیل عشر و الشفق و الوتر و اللیل اذا یسر^{۱۷} (سوره مبارکه فجر، آیه ۱ تا ۴).

۲- همان.

۳- و الشمس و ضحیها (سوره مبارکه شمس، آیه ۱).

۴- سلام هی حتی مطلع الفجر^{۱۵} (سوره مبارکه القدر، آیه ۶).

۵- و النهار اذا تجلی^{۱۶} (سوره مبارکه لیل، آیه ۲).

۶- لا اقسام بهذا البلد^{۱۸} (سوره مبارکه بلد، آیه ۱).

۷- و الضحی و اللیل اذا سجدی ما ودعک ربک و ماقلی سوره مبارکه الضحی آیه ۱ الی ۳

۸- الم نشرح لک صدرک و وضعنا عنک وزرک الذی انقض ظهرک و رفعنا لک ذکرک (سوره مبارکه انشراح، آیه ۱ تا ۴).

۹- و التین و الزیتون (سوره مبارکه تین، آیه ۱).

۱۰- اقرء باسم ربک الذی خلق (سوره مبارکه علق، آیه ۱).

ليلة القدری^۱ که نازل می شود روح و ملک

پیش من آیند زیرا من خدا را جانشینم

هم بود خیر البریة^۲ مرتضی و اصحاب او

بهترین اصحاب بعد از اوست اصحاب یمینم

عالم تأویل زلزال^۳ و تکاثر^۴ قارعة^۵

عادیات^۶ و فیل^۷ و ایلاف^۸ و سپس بر کافرینم^۹

پس مراد از عصر در والعصر^{۱۰} دوران من است

هامزین و لامزین^{۱۱} را من عدوی آتشینم

۱- بسم الله الرحمن الرحيم انا انزلناه في ليلة القدر و ما ادريک ما ليلة القدر ليلة القدر خير من الف شهر تنزل الملكة و الروح فيها باذن ربهم من كل امر سلام هي حتى مطلع الفجر (۹۹) (سوره مبارکه القدر).

۲- ان الذين آمنوا و عملوا الصالحات اولئک هم خير البرية (سوره مبارکه بينه، آیه ۷).

۳- سوره مبارکه الزلزال (سوره ۹۹ قرآن کریم).

۴- سوره مبارکه التکاثر (سوره ۱۰۲ قرآن کریم).

۵- سوره مبارکه القارعه (سوره ۱۰۱ قرآن کریم).

۶- سوره مبارکه العاديات (سوره ۱۰۰ قرآن کریم).

۷- سوره مبارکه الفیل (سوره ۱۰۵ قرآن کریم).

۸- سوره مبارکه قريش (سوره ۱۰۶ قرآن کریم).

۹- سوره مبارکه الکافرون (سوره ۱۰۹ قرآن کریم).

۱۰- و العصر ان الانسان لفي خسر^{۱۱} (سوره مبارکه عصر، آیه ۱ و ۲).

۱۱- سوره مبارکه همزه (سوره ۱۰۴ قرآن کریم).

سوره ماعون^۱ و تبت^۲ شامل هر کس شود
 در دم شمشیر من باشند و مخزی الخائنینم
 سوره کوثر^۳ به وصف جده من فاطمه است
 سوره اخلاص^۴ را بنگر که شد نقش نگینم
 من چو ظاهر می شوم نصر^۵ و ظفر آید مدام
 سوره ناس^۶ و فلق^۷ برخوان که من از عائدینم
 من چو ظاهر می شوم عقل^۸ همه کامل شود
 عدل^۹ حاکم می شود زیرا رجاء الخائفینم
 علم^{۱۰} ظاهر می شود بعد از ظهورم در زمین
 ظلم زایل می شود زیرا میر الظالمینم

۱- سوره مبارکه ماعون (سوره ۱۰۷ قرآن کریم).

۲- سوره مبارکه تبت (سوره ۱۱۱ قرآن کریم).

۳- سوره مبارکه کوثر (سوره ۱۰۸ قرآن کریم).

۴- سوره مبارکه اخلاص (توحید) (سوره ۱۱۲ قرآن کریم).

۵- سوره مبارکه نصر (سوره ۱۱۰ قرآن کریم).

۶- سوره مبارکه ناس (سوره ۱۱۴ قرآن کریم).

۷- سوره مبارکه فلق (سوره ۱۱۳ قرآن کریم).

۸- عن ابی جعفر (ع) : اذا قام قائمنا^{۱۰۱}.

۹- اذا قام القائم^{۱۰۲}.

۱۰- عن ابی عبدالله قال: العلم سبعة و عشرون حرفا^{۱۰۲}

من هدى للمتقين من زعيم المحسنين
من ولي الله اعظم من شفيع المذنبين
من كه قرآن^١ را قرينم من امام راستين
قطب اين عالم منم، محبوب خير الحافظين
من كه اتقى الا تقاييم من كه اسخى الاسخيايم
من امام و رهنمايم من ولي السالكين
نعم اجر العاملين^٢ من خدا را جانشينم^٣
رهبر آزادگان و هم امام الزاهدين
نوگل باغ رسولم^٤ مهجه قلب بتولم
نور چشمان على مرتضى جبل المتينم

١- قال رسول الله (ص): انى تارك فيكم ما ان تمسكتم به .^{١٠٤}

٢- سورة مباركه زمر، آيه ٧٤.

٣- ان عند ظهوره .^{١٠٥}

٤- اللهم صل و سلم و زد و بارك على صاحب الدعوة النبوية و الصولة الحيدرية و العصمة الفاطمية و الحلم الحسينية و الشجاعة الحسينية و العبادة السجادية و المائر الباقرية و الاثار الجعفرية و العلوم الكاظمة و الحجج الرضوية و الجود التقوية و النقاوة النقية و الهبة العسكرية و الغيبة الالهية القائم بالحق و الداعى الى الصديق المطلق - كلمة الله و امان الله و حجة الله الغائب بامر الله و الذاب عن حرم الله امام السر و العلن، دافع الكرب و المعن، صاحب الجود و المنن، الامام بالحق ابى القاسم محمد بن الحسن صاحب العصر و الزمان و خليفة الرحمن و امام الانس و الجن (صلوات الله و سلامه عليه).

وارث حلم حسن می باشم و خون حسین

در عبادت همچنان سجاد زین العابدینم

یادگار باقر و صادق امامان گرامم

هم سرور سینه موسی امام کاظمینم

وارث علم رضایم چون تقی جود و سخایم

در تفاوت چون نقی و چون حسن کفاحصینم

من که موعود جهانم عالم سرو عیانم

قائم آل محمد (ص) من امام الراغبینم

مادح مولای خود محمود می باشد مدام

گوشه چشمی نما بنگر اقل المادحینم

کن قبول از من اماما منتهی بر من بنه

بین که محتاجم، ضعیفم، ذره ای از مخلصینم

۱- الحمد (مص) نقيض الذم المحمود يقال رجل حمد و امرأة حمدة اي محمود ومحمودة^۱.

پس حمد به معنای محمود و پسندیده است و مسلماً امامی که دنیا به وجود او پابرجاست و به برکت وجودی او مردم روزی داده می‌شوند و مرزوق رازق هستند، نخستین و برترین و بالاترین محمود و پسندیده عالم وجود است.

صاحب تفسیر مرآة الانوار در مقدمه تفسیر خود در ذیل آیه شریفه التائبون العابدون الحامدون (سوره توبه، آیه ۱۱۲) از تفسیر عیاشی و قمی و غیر این‌ها نقل می‌کند که: «آیه درباره علی (ع) و ائمه نازل شده است و بنابراین ممکن است تأویل حمید و مثل آن در آنچه مناسبت با امام (ع) دارد؛ زیرا شکی نیست که او (امام) حامد و محمود است^۲».

۲- عن ابی عبدالله علیه السلام فی قوله عزوجل الذین یؤمنون بالغیب قال من آمن بقیام القائم انه حق و فی نسخه من اقر بقیام القائم^۳.

امام صادق راجع به این آیه شریفه و کسانی که به جهان غیب ایمان آورند، فرمود: (مؤمن به غیب) کسی است که به حق بودن قیام قائم (عج) ایمان آورده است و در نسخه دیگر روایت آمده است: کسی که اقرار به قیام قائم (ع) کرده است.

۱ - المنجد.

۲ - مقدمه تفسیر مرآة الانوار، ص ۱۲۵.

۳ - البرهان فی تفسیر القرآن، ج ۱، ص ۵۳.

۳- عن موسى (ع) بن جعفر (ع) عن ابيه عليه السلام في قول الله عزوجل فستعلمون من اصحاب الصراط السوي و من اهتدى قال الصراط السوي هو القائم عليه السلام و الهدى من اهتدى الى طاعته^۱.

امام موسی (ع) بن جعفر (ع) از پدرش روایت کرده در خصوص آیه شریفه «به زودی خواهید دانست که صاحبان راه مستوی کیستند و چه کسی هدایت یافت» (سوره مبارکه طه، آیه ۱۳۵) فرمود: صراط سوی قائم علیه السلام است و هدی کسی است که به سبب اطاعت او هدایت یافته است.

۴- عن ابي عبدالله عليه السلام قال نحن الراسخون في العلم و نحن نعلم تأويله^۲.
امام صادق علیه السلام فرمود: «ما هستيم اهل دانش و ما آگاهی به تأویل آن (قرآن) داریم.»

۵- عن جابر بن يزيد الجعفي قال قال ابو جعفر محمد بن علي الباقر عليه السلام يا جابر الزم الارض و لاتحرك يداؤ لارجلاً حتى ترى علامات اذكرها لك ان ادركتها و ذكر علامات القائم الي ان قال في الحديث فينادي يعني القائم عليه السلام يا ايها الناس انا نستنصر الله فمن اجابنا من الناس فانا اهل بيت نبيكم و نحن اولي الناس بالله و بمحمد

۱ - بحار الانوار ج ۲۴، ص ۱۵۰.

۲ - بحار الانوار، ج ۲۳، ص ۱۹۸.

صلی الله علیه و آله و سلم فمن حاجنی فی آدم فانا اولی الناس بآدم و من حاجنی فی نوح فانا اولی الناس بنوح و من حاجنی فی ابراهیم فانا اولی الناس بابراهیم و من حاجنی فی محمد فانا اولی الناس بمحمد صلی الله علیه و آله و سلم و من حاجنی فی النبیین فانا اولی الناس بالنبیین ایس الله یقول فی محکم کتابه ان الله اصطفی آدم و نوحاً و آل ابراهیم و آل عمران علی العالمین ذریة بعضها من بعض و الله سمیع علیم فانا بقیة من آدم و ذخیره من نوح و مصطفی من ابراهیم و صفوة من محمد صلی الله علیه و آله اجمعین^۱.

از جابرین یزید جعفی روایت شده که ابوجعفر محمد بن علی الباقر (ع) فرمود: ای جابر! ملازم زمین باش و هیچ حرکتی انجام نده تا زمانی که علاماتی را ببینی که آنها را برای تو می گویم اگر آنها را ادراک کنی و علامات قائم را بیان کرد تا آنجا که فرمود: در حدیث است که (قائم عج) صدا می زند و می گوید: ای مردم! ما از خدا طلب نصرت می کنیم. هر کس ما را اجابت کند، ما اهل بیت پیغمبر شما هستیم و ما شایسته ترین مردم نسبت به خدا و محمد (ص) هستیم. کسی که با من استدلال کند در مورد آدم، من شایسته ترین مردم نسبت به آدم هستم و کسی که با من استدلال کند در مورد نوح، من شایسته ترین مردم نسبت به نوح هستم و کسی که با من استدلال کند در مورد ابراهیم، من شایسته ترین مردم نسبت به ابراهیم هستم و کسی که با من استدلال کند در مورد محمد (ص)، من شایسته ترین مردم نسبت به

۱ - تفسیر البرهان، ج اول، ص ۲۷۷.

محمد (ص) هستم و کسی که با من استدلال کند در مورد پیغمبران، من شایسته‌ترین مردم نسبت به پیغمبران هستم. مگر خداوند در کتاب محکم خود فرموده (به حقیقت خدا آدم و نوح و خانواده ابراهیم و خانواده عمران را بر جهانیان برگزیده و فرزندان برخی از نسل برخی دیگر هستند و خدا به اقوال و احوال همه شنوا و دانا است.) پس من بقیه‌ای از آدم و ذخیره‌ای از نوح و برگزیده‌ای از ابراهیم و نیکویی از محمد صلی الله علیه و آله اجمعین هستم.

۶- عن رفاعة بن موسى قال سمعت ابا عبد الله عليه السلام يقول وله اسلم من في السموات و الارض طوعاً و كرهاً قال اذا قام القائم لا يبقى ارض الا نودی فيها شهادة ان لا اله الا الله و ان محمداً رسول الله^۱.

رفاعه بن موسی می‌گوید: شنیدم امام صادق (ع) می‌فرمود: (هر کس در آسمان و زمین است خواه و ناخواه مطیع فرمان خداست) (آیه شریفه) فرمود: وقتی قائم قیام کند هیچ زمینی نمی‌ماند مگر آن که در آن ندا داده می‌شود به شهادت لا اله الا الله و محمد رسول الله.

۷- الامام الباقر ع معرفة الامام و اجتناب الكبائر: و من مات و ليس في رقبته بيعة لامام مات ميتة جاهلية و لا يعذر الناس حتى يعرفوا امامهم فمن مات و هو عارف بالامامة لم يضره تقدم هذا الامر او تاخر فكان كمن هو مع القائم في فسطاطه قال ثم مكث هنيئة ثم

۱- تفسیر البرهان، ج اول، ص ۲۹۶.

قال لابل کمن قاتل معه ثم قال لابل و الله کمن استشهد مع رسول الله صلی الله علیه و آله.^۱

امام باقر (در باب) شناخت امام و دوری از گناهان کبیره فرموده است: و هر کس که بمیرد و بیعت امامی در گردن او نباشد مانند کسانی که در جاهلیت بوده‌اند، مرده است و مردم معذور نیستند مادامی که امام خود را شناسند؛ پس هر کس بمیرد و از امامت شناخت داشته باشد، تقدیم و تأخیر این موضوع به حال او مضر نیست و مانند کسی است که با قائم (علیه السلام) در خیمه او باشد. (راوی می‌گوید: امام اندکی تأمل کرد) سپس فرمود: بلکه مانند کسی است که با او (به امر او با دشمن) بجنگد. سپس فرمود: بلکه به خدا سوگند مانند کسی است که با پیغمبر اسلام صلی الله علیه و آله به درجه شهادت برسد.

۸- الامام الباقر ع و الله لکانی انظر الیه و قد اشد ظهراً الی الحجر ثم ینشد الله حقه ثم یقول یا ایها الناس من یحاجنی فی الله فاننا اولی الناس بالله و من یحاجنی فی آدم فاننا اولی الناس بادم و من یحاجنی فی نوح فاننا اولی الناس بنوح یا ایها الناس من یحاجنی فی ابراهیم فاننا اولی الناس بابراهیم.^۲

امام باقر (ع) فرمود: به خدا قسم گویا او را می‌بینم در حالی که تکیه به حجر داده است. سپس خدا را به حق خود می‌خواند. سپس می‌گوید: ای مردم! هر کس با من در مورد خداوند استدلال می‌کند، من شایسته‌ترین مردم هستم به خداوند و هر کس با من در مورد (حضرت) آدم استدلال می‌کند، من شایسته‌ترین مردم به آدم هستم و

۱ - معجم احادیث الامام المهدي عليه السلام، ج ۵، ص ۵۲.

۲ - معجم احادیث الامام المهدي عليه السلام، ج ۵، ص ۵۶.

هر کس با من در مورد نوح استدلال می کند، من شایسته ترین مردم به نوح هستم.
ای مردم! هر کس با من در مورد ابراهیم استدلال می کند، من شایسته ترین مردم به
ابراهیم هستم.

۹- ابن زید قد کلمهم عیسی فی المهد و سیکلمهم اذا قتل الدجال و هو یومئذ کهل^۱
ابن زید گوید: به درستی که عیسی در گهواره با قوم سخن گفت و در آینده نیز با
آن ها سخن می گوید؛ هنگامی که دجال کشته شود و در آن هنگام به کهولت رسیده
است.

۱۰- امیرالمؤمنین علیه السلام و اما الرد علی من انکر الرجعة فقول الله عزوجل و یوم
نحشر من کل امة فوجاً ممن یکذب باياتنا فهم یوزعون^۲ ای الی الدنيا و اما معنی حشر
الاکرة فقولہ عزوجل و حشرناهم فلم یغادر منهم احداً^۳ و قوله سبحانه و حرام علی قریة
اهلکناها انهم لا یرجعون^۴ فی الرجعة فاما فی القيمة فانهم یرجعون و مثل قوله و اذ اخذ
الله میثاق النبیین لما اتیتکم من کتاب و حکمة ثم جائکم رسول مصدق لما معکم
لتؤمنن به و لتنصرنه^۵ و هذا لایکون الا فی الرجعة و مثله ما خاطب الله تعالی به الائمة و

۱- معجم احادیث الامام المهدي علیه السلام، ج ۵، ص ۵۴.

۲- سوره مبارکه نمل آیه ۸۲

۳- سوره مبارکه کهف آیه ۴۷

۴- سوره مبارکه انبیاء آیه ۹۵

۵- سوره مبارکه آل عمران آیه ۸۱

وعدهم من النصر و الانتقام من اعدائهم. فقال سبحانه وعد الله الذين آمنوا منكم و عملوا الصالحات الى قوله لا يشركون به شيئاً^۱ و هذا انما يكون اذا رجعوا الى الدنيا و مثله قوله تعالى و نريدان نمن على الذين استضعفوا فى الارض و نجعلم ائمةً و نجعلهم الوارثين^۲ و قوله سبحانه ان الذى فرض عليك القرآن لرادك الى معاد^۳ اى رجعة الدنيا و مثله قوله الم تر الى الذين خرجوا من ديارهم و هم الوف حذرا لموت فقال لهم الله موتوا ثم احياهم^۴ - و قوله عزوجل و اختار موسى قومه سبعين رجلا لميقاتنا^۵ فردهم الله تعالى بعد الموت الى الدنيا^۶.

اميرالمؤمنين عليه السلام فرمود: و اما ردّ بر کسی که منکر رجعت است گفتار خدای عزوجل است و ای رسول به یاد امت آور روزی را که خلق و از هر قومی یک دسته را که تکذیب آیات ما می کنند، به عرصه قیامت برانگیزیم و آنها باز داشته خواهند شد (یعنی به دنیا).

و اما معنای حشر آخرت سخن خدای عزوجل است.

و همه را در صف محشر از قبرها برانگیزیم و یکی را فرو نگذاریم.

۱- سوره مبارکه نور، آیه ۵۵.

۲- سوره مبارکه قصص، آیه ۵.

۳- سوره مبارکه قصص، آیه ۸۵.

۴- سوره مبارکه بقره، آیه ۲۴۳.

۵- سوره مبارکه اعراف، آیه ۱۵۵.

۶- معجم احادیث الامام المهدي عليه السلام ج ۵، ص ۵۶.

و همچنین قول خدای سبحان و اهل دیاری را که هلاک گردانیدیم دیگر زندگانی بر آنها حرام و هرگز در رجعت به دنیا (یا به ایمان) باز نخواهند گشت و اما آنها در قیامت رجوع می‌کنند و مانند قول خداوند «و چون خداوند از پیغمبران پیمان تبلیغ گرفت آنگاه که به شما کتاب و حکمت بخشید. پس برای هدایت شما اهل کتاب رسولی از جانب خدا آمد که گواهی به راستی کتاب و شریعت شما می‌داد تا ایمان آورده و او را یاری کنید» و این نیست مگر در رجعت و مانند آنست مواردی که خداوند ائمه (ع) را مورد خطاب قرار داده و آنها را وعده نصر و انتقام از دشمنان داده است. پس خداوند فرمود: «و خدا به کسانی که از شما بندگان ایمان آرند و نیکوکار گردند» تا آنجا که می‌فرماید: «مرا به یگانگی بی هیچ شائبه شرک و ریا پرستش کنند» و این در وقتی است که رجوع به دنیا می‌کنند و مانند قول خداوند متعال «و ما اراده کردیم که بر آن طائفه ضعیف ذلیل در آن سرزمین منت گذارده و آنها را پیشوایان خلق قرار دهیم و وارث ملک و جاه فرعونیان گردانیم» و قول خدای سبحان «یقین دان آن خدایی که احکام قرآن را بر تو فرض گردانید البته تو را به جایگاه خود برگرداننده است» یعنی رجعت دنیا و مانند قول خداوند «آیا ندیدید آنها که از ترس مرگ از دیار خود بیرون رفتند که هزارها تن بودند خدا فرمود بمیرید همه مردند پس (به خواهش پیغمبری از پیغمبران) ایشان را زنده کرد» و قول خدای عزوجل «و موسی هفتاد مرد از قوم خود برای وعده‌گاه خدا انتخاب کرد پس خداوند بعد از مرگ آنها را به دنیا برگرداند.»

۱۱ - الامام الصادق و الله لا يكون الذي تمدون اليه اعناقكم حتى تميزوا و تمحصوا ثم يذهب من كل عشرة شيئي و لا يبقى منكم الا الاندر ثم تلا هذه الاية ام حسبتم ان تدخلوا الجنة و لما يعلم الله الذين جاهدوا منكم و يعلم الصابرين^۱.

امام صادق عليه السلام فرمود: به خدا سوگند آنچه را که به سوی آن گردن می کشید، واقع نمی شود مگر بعد از این که از هم جدا شوید و خالص شما مشخص شود. سپس از هر ده نفر چیزی از بین برود و باقی نمی ماند از شما مگر بسیار اندک. سپس این آیه را تلاوت کردند: گمان می کنید به بهشت داخل خواهید شد بدون آنکه خدا امتحان کند و مقام آنان را که جهاد در راه دین کرده و آنها که در سختی ها صبر کنند، معلوم گرداند.

۱۲ - علی بن ابراهیم فی تفسیره المنسوب للصادق علیه السلام قال قال النبیین رسول الله و الصدیقین علی و الشهداء الحسن و الحسین و الصالحین الائمة و حسن اولئک رفیقا القائم من آل محمد علیهم الصلوه و السلام^۲.

علی بن ابراهیم (قمی) در تفسیر خود که منسوب به امام صادق (ع) است، می گوید: (امام) فرموده است: (مراد از) نبیین، پیغمبر اسلام و صدیقین، علی و شهداء، حسن و حسین و صالحین، ائمه (ع) هستند و رفقای نیکو، قائم آل محمد (ص) می باشد^۳.

۱ - معجم احادیث الامام المهدي عليه السلام، ج ۵، ص ۶۴.

۲ - المحجة فيما نزل في القائم الحجة، ص ۵۹.

۳ - در روایت دیگر امام صادق (ع) راجع به این آیه به ابوبصیر می فرماید ما صدیقین و شهداء هستیم و شما صالحین هستید (بحار الانوار، ج ۲۴، ص ۳۲) (مولف).

۱۳- جابر بن يزيد الجعفي قال سمعت جابر بن عبدالله الانصاري يقول لما انزل الله عزوجل على نبيه محمد صلى الله عليه و آله و سلم يا ايها الذين آمنوا اطيعوا الله و اطيعوا الرسول و اولي الامر منكم قلت يا رسول الله عرفنا الله و رسوله فمن اولوا الامر الذين قرن الله طاعتهم بطاعتك فقال (ص) هم خلفائي يا جابر و ائمة المسلمين (من) بعدى اولهم على بن ابيطالب ثم الحسن و الحسين ثم على بن الحسين ثم محمد بن على المعروف في التوراة بالباقر و ستدرکه يا جابر فاذا لقيته فاقرئه مني السلام ثم الصادق جعفر بن محمد ثم موسى ابن جعفر ثم على بن موسى ثم محمد بن على ثم على بن محمد ثم الحسن بن على ثم سمى و كنى حجت الله في ارضه و بقيته في عباده ابن الحسن بن على ذاك الذي يفتح الله تعالى ذكره على يديه مشارق الارض و مغاربها ذاك الذي يغيب عن شيعته و اوليائه غيبة لا يثبت فيها على القول بامامته الا من امتحن الله قلبه للايمان قال جابر فقلت له يا رسول الله فهل يقع لشيعته الانتفاع به في غيبته قال (ص) اي و الذي بعثني بالنبوة انهم يستضيئون بنوره و ينتفعون بولايته في غيبته كانتفاع الناس بالشمس و ان تجللها سحب يا جابر هذا من مكنون سرالله و مخزون علمه فاكنمه الا عن اهله^۱.

جابر بن يزيد جعفي مي گوید: شنيدم جابر بن عبدالله انصاري مي گفت: وقتي خداوند بر پيغمبرش محمد (ص) (اي اهل ايمان فرمان خدا و رسول و فرمانداران از طرف خدا و رسول را اطاعت كنيد) را نازل كرد، عرض كردم: يا رسول الله، خدا و رسول او را شناختيم. اولوالامري كه خداوند اطاعت آنها را قرين اطاعت شما قرار داده است

۱ - كمال الدين و تمام النعمة، ج ۱، ص ۲۵۳.

کیستند؟ پیغمبر (ص) فرمود: ای جابرا اینها جانشینان من هستند و ائمه مسلمین بعد از من هستند. اول آنها علی ابن ابیطالب، سپس حسن و حسین، سپس علی بن الحسین، سپس محمد بن علی که در تورات معروف به باقر است و ای جابرا تو او را می بینی. وقتی او را ملاقات کردی، سلام مرا به او برسان. بعد صادق جعفر بن محمد، بعد موسی بن جعفر، بعد علی بن موسی، بعد محمد بن علی، بعد علی بن محمد، بعد حسن بن علی بعد هم نام و هم کنیه من، حجت خدا در روی زمین و باقیمانده (خلفای) او در بین بندگانش فرزند حسن بن علی. او کسی است که خدا به دست او شرق و غرب عالم را فتح می کند. او کسی است که از شیعه و دوستانش غائب می شود. غیبتی که در آن بر قول به امامتش ثابت نمی ماند؛ مگر کسی که خدا قلب او را به ایمان امتحان کرده است. جابر گفت: عرض کردم یا رسول الله! آیا شیعیان او در زمان غیبتش به او منتفع می شوند؟ فرمود: آری قسم به کسی که مرا به نبوت برگزیده، آنها به نور او کسب نور می کنند و به ولایت او در زمان غیبتش منتفع می شوند مانند ارتفاع مردم به خورشید هر چند ابری آن را پوشانده باشد. اما ای جابرا این (مطلب) از اسرار نهفته خداوندی است. آن را از غیر اهلش کتمان بنما.

۱۴- قال ابو عبدالله عليه السلام ان صاحب هذا الامر محفوظ له (اصحابه) و لو ذهب الناس جميعاً تي الله باصحابه و هم الذين قال الله (عزوجل) فان يكفر بها هولاء فقد و كلنا

بها قوماً ليسوا بها بكافرين و هم الذين قال الله عزوجل فيهم فسوف يأتي الله بقوم يحبهم و يحبونه اذلة على المؤمنين اعزة على الكافرين^۱.

امام صادق (ع) فرمود: برای صاحب این امر (اصحابش) محفوظ است و اگر همه مردم بروند، خداوند اصحاب او را می آورد و آن‌ها کسانی هستند که خداوند فرمود: اگر این قوم به آن کافر شوند، ما قومی را که هرگز کافر نشوند برگماریم. آن‌ها کسانی هستند که خداوند درباره آنان فرموده است (به زودی خدا قومی که دوست دارد و آن‌ها نیز خدا را دوست دارند و نسبت به مؤمنان سرافکننده و فروتن و به کافران سرافراز و مقتدرند، به نصرت اسلام برمی‌انگیزد).

۱۵- عن ابي بصير قال قال الصادق جعفر بن محمد عليهما السلام في قول الله عزوجل يوم يأتي بعض آيات ربك لا ينفع نفس ايمانها لم تكن آمنت من قبل او كسبت في ايمانها خيراً. يعني خروج القائم المنتظر من اثم قال يا ابا بصير طوبى لشيعة قائمنا المنتظرين لظهوره في غيبته و المطيعين له في ظهوره اولئك اولياء الله الذين لا خوف عليهم و لا هم يحزنون^۲.

ابوبصير گوید: امام صادق در مورد این آیه (روزی که بعضی از آیات خدای تو برسد؛ اگر کسی از قبل ایمان نیاورده باشد و یا در ایمان کسب خیر و سعادت نکرده باشد،

۱ - المحجة فيما نزل في القائم الحجة، ص ۶۴.

۲ - کمال الدین و تمام النعمة، ج ۲، ص ۳۵۷.

ایمان آن روز نفعی نخواهد داشت) فرمود: یعنی خروج قائم منتظر از ما، سپس فرمود: ای ابوبصیر! خوش به حال شیعیان قائم ما که در زمان غیبتش منتظر ظهور او هستند و در زمان ظهورش او را اطاعت می‌کنند. آن‌ها دوستان خدا هستند که ترس و حزنی بر آن‌ها نخواهد بود.

۱۶- عن ابی جعفر علیه السلام قال وجدنا فی کتاب علی علیه السلام ان الارض لله یورثها من یشاء من عباده و العاقبة للمتقین انا و اهل بیتی الذین اورثنا الله الارض و نحن المتقون و الارض کلها لنا فمن احیی ارضاً من المسلمین فلیعمرها و لیؤد خراجها الی الامام من اهل بیتی وله ما اکل منها فان ترکها او اخرجها و اخذ رجل من المسلمین من بعده فعمرها و احیایا فهو احق بها من الذی ترکها، یؤدی خراجها الی الامام من اهل بیتی و له ما اکل منها حتی یظهر القائم من اهل بیتی بالسیف فیحویبها و یمنعها و یخرجهم منها کما حواها رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم و منعها الا ما کان فی ایدی شیعتنا فانه یقاطعهم علی ما فی ایدیهم و یترک الارض فی ایدیهم^۱.

امام باقر فرمود: در کتاب علی (ع) یافتیم (زمین ملک خداست و او به هر کس از بندگان که خواهد واگذارد و حسن عاقبت و پیروزی، مخصوص اهل تقوی است) من و اهل بیتم کسانی هستیم که خداوند زمین را به ما ارث داده و ما متقین هستیم و تمام زمین برای ما است. هر کس از مسلمین که زمینی را احیاء کند سپس آن را آباد

۱ - الکافی، ج ۱، ص ۴۰۷.

کند و مالیات آن را به امامی که از اهل بیت من است پرداخت نماید، از آن استفاده نماید. اما اگر آن را رها کرد یا آن را خراب کرد و بعد از آن مسلمانی دیگر آن را اخذ کرد و آن را آباد و احیاء کرد، او نسبت به زمین از کسی که آن را ترک کرده است، احق است. مالیات آن را به امام از اهل بیت من پرداخت کند و از آن استفاده کند تا وقتی که قائم از اهل بیت من با شمشیر ظهور کند، آن را اخذ نموده و آن‌ها را از آنجا اخراج می‌کند؛ آن‌گونه که رسول الله آن‌ها را قبض نموده بود. مگر آن مقدار که در اختیار شیعیان قرار دارد با آن‌ها قرار داد منعقد کرده و زمین را در پد آن‌ها باقی می‌گذارد.

۱۷- عن ابي حمزة الثمالي قال كنت عند ابي جعفر محمد بن علي الباقر عليهما السلام ذات يوم فلما تفرق من كان عنده قال لي يا ابا حمزة من المحتوم الذي لا تبديل له عند الله قيام قائمنا عليه السلام فمن شك فيما اقول لقي الله و هو به كافر و هو له جاحد ثم قال بابي انت وامي المسمى باسمي و المكنى بكنيتي السابع من بعدي بابي من يملأ الارض قسطاً و عدلاً كما ملئت ظلماً و جوراً ثم قال يا ابا حمزة من ادركه فلم يسلم له ما سلم لمحمد و علي صلوات الله عليهما فقد حرم (الله) عليه الجنة و مأواه النار و يبئس مثوى الظالمين و اوضح من هذا بحمد الله و انور و ابين و ازهر (اظهر) لمن هداه الله و احسن اليه قول الله عزوجل في محكم كتابه ان عدة الشهور عند الله اثنا عشر شهراً في كتاب الله يوم خلق السموات و الارض منها اربعة حرم ذلك الدين القيم فلا تظلموا فيهن انفسكم و معرفة الشهور المحرم و صفر و المحرم (و) لا يكون ديناً قيماً لان اليهود و

النصارى و المجوس و سایر الملل و الناس جميعاً من الموافقين و المخالفين يعرفون هذه الشهور و يعدونها باسمائها و انما هم الائمة (و) القوامون بدين الله عزوجل و المحرم منها امير المؤمنين على عليه السلام الذى اشتق (الله تعالى) له اسماً من اسمه العلى كما اشتق لرسول (الرسوله) صلى الله عليه و آله و سلم اسماً من اسمه المحمود و ثلاثة من ولده (اسماهم على) على بن الحسين و على بن موسى و على بن محمد فصار (ل) هذا الاسم المشتق من اسم الله جل و عز حرمة به و صلوات الله على محمد و آله المكرمين المحترمين (به) ^۱.

ابو حمزه ثمالی می گوید: روزی در نزد ابوجعفر محمد بن علی الباقر (امام پنجم) بودم وقتی مردم متفرق شدند به من فرمود: ای ابو حمزه! از چیزهای قطعی نزد خدا که هیچ گونه تغییر و تبدیلی ندارد، قیام قائم ما می باشد. هر کس در آنچه می گویم شک کند خدای را ملاقات می کند؛ در حالی که به او کافر و منکر او می باشد. سپس فرمود: پدر و مادرم فدای کسی که هم نام و هم کنیه من است؛ هفتمین (جانشین) بعد از من، پدرم فدای کسی که زمین را در حالی که پر از ظلم و ستم شده باشد، پر از عدل و داد کند. سپس فرمود: ای ابو حمزه! کسی که او را ادراک کند و تسلیم او نشود تسلیم محمد و علی صلوات الله علیهما نشده است و خدا بهشت را بر او حرام کرده و جایگاهش جهنم است و جهنم جایگاه بدی برای ظالمین است و از این واضح تر بحمد الله و روشن تر و نورانی تر برای کسی که خدا او را هدایت کرده و به او احسان کرده، قول خداوند در کتاب محکم خود است (همانا عدد ماهها نزد خدا در کتاب خدا

۱- المحجة فیما نزل فی القائم الحجة، ص ۹۰.

دوازده ماه است از آن روزی که خدا آسمان و زمین را بیافرید و از آن دوازده ماه، چهار ماه، ماه‌های حرام خواهد بود. این است دستور دین استوار و محکم پس در آن ماه‌ها ظلم و ستم در حق خود و یکدیگر مکنید) و شناخت ماه‌های محرم و صفر و محرم دین قیم نیست؛ زیرا یهود و نصاری و مجوس و سایر ملل و همه مردم از موافقین و مخالفین این ماه‌ها را می‌شناسند و اسم آن‌ها را می‌دانند و جز این نیست که این‌ها ائمه هستند و کسانی که قائمین به دین خدا می‌باشند و ماه‌های حرام، علی (ع) است که خداوند اسمی از اسماء بزرگ خود را برای او اشتقاق کرد؛ همان‌گونه که برای رسول الله اسمی از اسماء پسندیده خود را اشتقاق نمود و سه نفر دیگر از فرزندان او که اسم آن‌ها علی است، علی بن الحسین و علی بن موسی و علی بن محمد (امام چهارم و هشتم و دهم) پس برای این اسمی که مشتق از اسم خدای عزوجل است، به سبب خدا حرمتی هست و درود خدا بر محمد و آل مکرّم محترم به او باد.

۱۸- عن ابي الصلاح قال قال لي ابو عبدالله (ع) نحن قوم فرض الله طاعتنا لنا الانفال و لنا صفو المال^۱.

ابوالصلاح می‌گوید: امام صادق (ع) به من فرمود: ما گروهی هستیم که خداوند اطاعت ما را واجب کرده است. انفال و خالص مال از آن ماست^۲.

۱- تفسیر نور الثقلین، ج ۲، ص ۱۱۸.

۲- خوانندگان عزیز می‌توانند به بحث فقهی انفال در متون فقهی شیعه مراجعه نمایند (مؤلف).

۱۹- الامام الصادق یا ابابصیر طوبی لشیعة قائمنا المنتظرین لظهوره فی غیبه و المطیعین له فی ظهوره اولئک اولیاء الله الذین لاخوف علیهم و لا هم یحزنون^۱.
 امام صادق فرمود: ای ابوبصیر خوش به حال شیعیان قائم ما که در زمان غیبت او منتظر ظهورش هستند و در زمان ظهورش از او اطاعت می کنند. آن ها اولیاء خدا هستند که خوف و حزنی ندارند.

۲۰- الامام الباقر لهم البشرى فی الحیوة الدنیا و فی الآخرة و الامام بیشرهم بقیام القائم و ظهوره و قتل اعدائهم و بالنجاة فی الآخرة و الورد علی محمد صلی الله علیه و آله الصادقین علی الحوض^۲.

امام باقر (ع) فرمود: خداوند پیوسته به آن ها هم در حیات دنیا (به مکاشفات در عالم خواب) و هم در آخرت به نعمتهای بهشت بشارت می دهد و امام آن ها را به قیام و ظهور قائم (ع) و مرگ دشمنانشان و به نجات در آخرت و ورود بر محمد (ص) و آل راستگوی او بر حوض (کوثر) بشارت می دهد.

۲۱- محمد بن الفضیل عن ابی الحسن الرضا علیه السلام قال سألته عن شیئی من الفرج قال الیس انتظار الفرج من الفرج ان الله عزوجل قال فانتظروا انی معکم من المنتظرین^۳.

۱- معجم الحادیت الامام المهدي علیه السلام، ج ۵، ص ۱۶۴.

۲- معجم احادیث الامام المهدي علیه السلام، ج ۵، ص ۱۶۵.

۳- تفسیر نور الثقلین، ج ۲، ص ۲۹۷.

محمد بن فضیل از حضرت رضا (ع) روایت کرده است که از امام (ع) در خصوص فرج سؤال کردم، فرمود: آیا انتظار فرج از فرج نیست؟ خداوند به پیغمبر می‌فرماید: پاسخ ده (شما - کافران - منتظر عذاب خدا باشید؛ من هم با شما منتظر نصرت او هستم).

۲۲- عن المفضل بن عمر عن ابي عبدالله عليه السلام قال جاء رجل الى امير المؤمنين عليه السلام فشكى اليه طول دولة الجور فقال له امير المؤمنين عليه السلام و الله (لا يكون) ما تأملون حتى يهلك المبطلون و يضمحل الجاهلون و يأمن المتقون و قليل ما يكون حتى لا يكون لاحدكم موضع قدمه، و حتى تكونوا على الناس اهن من الميتة عند صاحبها فبينما انتم كذلك اذا جاء نصر الله و الفتح و هو قول ربي عزوجل في كتابه حتى اذا استياس الرسل و ظنوا انهم قد كذبوا جائهم نصرنا^۱.

از مفضل بن عمر روایت شده که امام صادق (ع) فرمود: مردی نزد امیرالمؤمنین علیه‌السلام آمد و از طولانی شدن دوران حکومت جور شکایت کرد. امیرالمؤمنین علیه‌السلام به او فرمود: به خدا قسم آنچه آرزو دارید واقع نمی‌شود؛ مگر وقتی که اهل باطل هلاک شوند و نادانان از بین بروند و متقین ایمن شوند و طولی نمی‌کشد که برای یکی از شما جای پایی نباشد و نزد مردم از مردار در نزد صاحبش پست‌تر شوید. وقتی این گونه شدید، نصرت و پیروزی خدا خواهد آمد و آن قول خدای من در کتابش است (مردم با انبیاء چنان ضدیت کردند) تا آن جا که رسولان مأیوس شده و

۱ - المحجة فيما نزل في القائم الحجة، ص ۱۰۷.

گمان کردند وعده نصرت خدا خلاف خواهد شد. در آن حال وقت یاری ما فرا رسید (تا به لطف خود) هر که را بخواهیم نجات بخشیم^۱.

۲۳- عن علی صلوات الله عليه في قوله (تعالى) و لئن اخرجنا عنهم العذاب الى امة معدودة ليقولن ما يحبسهم قال الامة المعدودة اصحاب القائم الثلثة ثمانه و البضعة عشر^۲.

از علی (ع) روایت شده در قول خدای متعال (و اگر ما عذاب را از آن منکران معاد تا وقت معین (هنگام مرگ) به تعویق اندازیم، آن ها گویند: چه چیزی موجب تأخیر عذاب شده است؟ فرمود: امت معدوده، اصحاب قائم (عج) هستند که سیصد و ده و اندی نفرند.

۲۴- عن ابی الخالد الکابلی عن سید العابدین علی بن الحسین علیهما السلام قال المفقودون عن فرشهم ثلاثمائة و ثلاثة عشر رجلاً عدة اهل البدر فیصبحون بمكة و هو قول الله عزوجل (اینما تکنونوا یات بکم الله جمعياً) و هم اصحاب القائم علیه السلام^۳.

۱- این حدیث را محمد بن جریر قمی بنابر آنچه در مدرک فوق ذکر شده در باب وجوب معرفه القائم علیه السلام ذکر کرده است (مؤلف).

۲ - المحجة فیما نزل فی القائم الحجة، ص ۱۰۲.

۳ - کمال الدین و تمام النعمة، ج ۲، ص ۶۵۴.

ابوخالد کابلی روایت کرده از بزرگ عابدین علی بن الحسین علیهما السلام که فرمود: آن‌هایی که از رختخواب خود مفقود شده و صبح در مکه هستند، ۳۱۳ نفر به عدد اهل بدر هستند و اینست قول خدای عزوجل (هر کجا باشید همه شما را خداوند به عرصه محشر خواهد آورد) و آن‌ها اصحاب قائم علیه السلام هستند.

۲۵- عن برید العجلی عن ابي جعفر عليه السلام في قول الله عزوجل انما انت منذر و لكل قوم هاد فقال ، رسول الله المنذر و لكل زمان مناهد يهديهم الي ما جاء به نبي الله صلى الله عليه و آله و سلم ثم الهداة من بعده علي ثم الاوصياء واحداً بعد واحد.

برید عجللی از امام باقر (ع) در گفتار خداوند (تنها وظیفه تو اندرز و ترسانیدن است و برای هر قومی از طرف خدا راهنمایی است) روایت کرده که فرمود: رسول الله منذر است و برای هر زمانی از ما هادی هست که مردم را به آنچه پیغمبر خدا (ص) آورده است، هدایت می‌کند. هادیان بعد از پیغمبر، علی (ع) و سپس اوصیاء او یکی پس از دیگری است.

۲۶- عن سلام بن المستنیر عن ابي جعفر قال سألته عن قول الله تعالى مثل كلمة طيبة الاية قال الشجرة رسول الله و نسبه ثابت في بني هاشم و فرع الشجرة علي بن ابيطالب

۱ - تفسیر نور الثقلین، ج ۲، ص ۴۸۳.

و غصن الشجرة فاطمة عليها السلام و ثمرتها الائمة من ولد علي و فاطمة عليهما السلام و شيعتهم و رقها^۱.

سلام بن مستنیر روایت کرده که از امام پنجم سؤال کردم از آیه (مثل کلمة طيبة الاية)، فرمود: شجره رسول الله و نسبش در بنی هاشم ثابت است و ساقه آن شجره، علی ابن ابیطالب است و شاخه آن، فاطمه زهراست و میوه آن، ائمه از فرزندان علی و فاطمه (ع) می‌باشند و شیعیان آن‌ها برگ‌های این درختند.

۲۷- و هب بن جمیع عن ابی عبدالله علیه السلام قال سألته عن ابليس و قوله رب فانظرنی الی یوم یبعثون قال فانک من المنظرین الی یوم الوقت المعلوم ای یوم هو قال یا وهب اتحسب انه یوم یبعث الله فیہ الناس؟! و لكن الله عزوجل انظره الی یوم یبعث قائمنا فیاخذ بناصيته و یضرب عنقه. فذلک الیوم هو الوقت المعلوم^۲.

و هب بن جمیع می‌گوید: از امام صادق (ع) درباره شیطان و گفتار او (پروردگارا پس مرا مهلت ده تا روزی که خلق مبعوث می‌شوند خدا فرمود آری تو را مهلت خواهد بود تا به وقت معین و روز معلوم) پرسیدم که آن روز چه روزی است؟ فرمود: ای وهب! گمان کرده‌ای روزی است که مردم در آن برانگیخته می‌شوند (یعنی قیامت) ولی خداوند تا روزی که قائم ما برانگیخته می‌شود به او مهلت داده و در آن روز ناصیه (پیشانی) او را می‌گیرد و گردن او را می‌زند. آن روز، وقت معلوم است.

۱ - بحار الانوار، ج ۲۴، ص ۱۳۸.

۲ - تفسیر البرهان، ج ۲، ص ۳۴۳.

۲۸- محمد بن مسلم عن ابی جعفر (ع) فی قول الله عزوجل فسلوا اهل الذکر ان کنتم لاتعلمون قال الذکر القرآن و آل الرسول اهل الذکر و هم المسئولون^۱.
 محمد بن مسلم از امام باقر (ع) در مورد این آیه (و از اهل ذکر اگر نمی دانید سؤال کنید) روایت کرده که فرمود: ذکر، قرآن است و آل پیغمبر (یعنی ائمه) اهل ذکر هستند و آن ها پاسخ گو هستند (مردم از آن ها سؤال می کنند).

۲۹- (عن ابی جعفر ع) فی قوله عزوجل و قل جاء الحق و زهق الباطل. قال اذا قام القائم ذهب دولة الباطل^۲.

از امام باقر روایت شده در مورد آیه (ای رسول بگو حق آمد و باطل را نابود ساخت که باطل خود لایق محو و نابودی (ابدی) است و ما آنچه از قرآن فرستیم شفای دل و رحمت الهی برای اهل ایمان است) فرمود: وقتی قائم (ع) قیام کند، دولت باطل نابود می شود.

۳۰- محمد بن سنان عن رجل قال سألت ابا عبدالله (ع) فی قوله تعالى و من قتل مظلوماً فقد جعلنا لولیه سلطاناً فلا یسرف فی القتل انه کان منصوراً قال ذلک قائم آل محمد (ص) یخرج فیقتل بدم الحسین فلو قتل اهل الارض لم یکن مسرفاً و قوله فلا یسرف فی القتل لم یکن لیصنع شیئاً یكون سرفاً^۳.

۱ - تفسیر نور الثقلین، ج ۳، ص ۵۵.

۲ - الکافی، ج ۸، ص ۲۸۷.

۳ - کامل الزیارات، ص ۱۳۵.

محمد بن سنان روایت می‌کند از شخصی که می‌گوید: سؤال کردم از امام صادق (ع) درباره این آیه و کسی که خون مظلومی را به ناحق بریزد، ما به ولی او حکومت و تسلط بر قاتل دادیم. پس در مقام قتل و خونریزی اسراف نکند که او از طرف ما مؤید و منصور خواهد بود (فرمود: آن قائم آل محمد است که خروج می‌کند. سپس او به خونخواهی حسین (ع) می‌کشد و اگر همه اهل زمین را بکشد مسرف نخواهد بود و این که می‌فرماید در قتل اسراف نمی‌کند؛ یعنی کاری نمی‌کند که اسراف باشد.

۳۱- الامام الصادق علیه السلام رفع التقیة عند الکشف فینتقم من اعداء الله^۱.

امام صادق فرمود: از بین رفتن تقیه هنگام کشف (ظهور) است که از دشمنان خدا انتقام می‌گیرد.

۳۲- الامام الصادق علیه السلام و اما قوله حتى اذ ارأوا ما یوعدون فهو خروج القائم علیه السلام و هو الساعة فسیعلمون ذلك الیوم و ما نزل بهم من الله علی یدی قائمه فذلك قوله من هو شر مکاناً یعنی عند القائم و اضعف جنداً قلت قوله و یزید الله الذین اهدوا هدی قال یزیدهم ذلك الیوم هدی علی هدی باتباعهم القائم حیث لا یجحدونه و لا ینکرونه^۲.

۱ - معجم احادیث الامام المهدي علیه السلام، ج ۵، ص ۲۳۷.

۲ - معجم احادیث الامام المهدي علیه السلام، ج ۵، ص ۲۴۱.

امام صادق (ع) فرمود: و اما گفتار خداوند «تا آنچه را وعده داده شده‌اند ببینند» آن زمان، زمان خروج قائم (ع) است و آن ساعت است و آن روز را می‌دانند و آنچه از طرف خداوند برای آن‌ها به دستان قائم او نازل می‌شود. اینست گفتار خداوند «جایگاه چه کسی شرّ است» یعنی در نزد قائم و چه کسی سپاهش ضعیف‌تر است. (راوی گوید) عرض کردم: قول خداوند و خدا هدایت یافتگان را بر هدایت می‌افزاید؟ فرمود: در آن روز خداوند هدایت بر هدایت می‌افزاید به سبب این که پیروی از قائم می‌کنند و او را انکار نمی‌نمایند.

۳۳- عن رسول الله (ص)، و ان عیسی (ع) ینزل علیه وقت خروجه و ظهوره و یصلی خلفه^۱.

از پیامبر (ص) روایت شده که وقت خروج و ظهور امام زمان (عج)، عیسی (ع) نازل می‌شود و پشت سر او نماز می‌خواند.

۳۴- قال ابو جعفر (ع) هم اصحاب المهدي فی آخر الزمان^۲.

امام باقر راجع به این قسمت از آیه (البته بندگان نیکوکار من ملک زمین را وارث و متصرف خواهند شد) فرمود: آن‌ها اصحاب مهدی در آخر الزمان می‌باشند.

۱ - منتخب الاثر، ص ۲۱۷.

۲ - تفسیر البرهان ج ۳، ص ۷۵.

۳۵- اميرالمؤمنين ع قال الله تعالى في سورة النور الله نور السموات و الارض مثل نوره
 كمشكوة فيها مصباح - المصباح في زجاجة الزجاجه كانها كوكب درى الى آخر الاية
 فالمشكوة رسول الله صلى الله عليه و آله و المصباح الوصى و الاوصياء عليهم السلام
 و الزجاجه فاطمة و الشجرة المباركة رسول الله صلى الله عليه و آله و الكوكب الدرى
 القائم المنتظر عليه السلام الذى يملأ الارض عدلاً^۱.

اميرالمؤمنين فرمود: خدای متعال در سوره نور فرموده (خداوند نور آسمان و زمين
 است مثل نور او مانند مشكات است که در آن چراغی است و چراغ در شیشه‌ای است
 و شیشه مانند ستاره درخشانی است) مشكات، رسول (ص) خداست و مصباح، وصی او
 و کلیه اوصیاء (ع) او هستند و شیشه، فاطمه است و شجره مبارکه، رسول (ص)
 خداست و ستاره درخشان، قائم منتظر است که زمين را پر از عدل می‌کند.

۳۶- عن على بن الحسين عليهما السلام انه قرا الاية قال هم والله شيعتنا
 اهل البيت يفعل ذلك بهم على يدي رجل منا و هو مهدي هذه الامة و
 هو الذى قال رسول الله لو لم يبق من الدنيا الا يوم لطول الله ذلك
 اليوم حتى يلى رجل من عترتى اسمه اسمى بملأ الارض قسطاً و عدلاً كما ملئت ظلماً و
 جوراً^۲.

۱ - معجم احاديث الامام المهدي عليه السلام، ج ۵، ص ۲۷۴.

۲ - تفسير نور الثقلين ج ۳، ص ۶۲۰.

از امام چهارم (ع) روایت شده این آیه^۱ را که قرائت کردند، فرمودند: به خدا قسم این‌ها شیعیان ما اهل بیت هستند. این امور برای آن‌ها حاصل می‌شود به دستان مردی از ما که مهدی این امت است و آن کسی است که پیغمبر (ص) فرمود: اگر از دنیا جز یک روز نمانده باشد، خداوند آن یک روز را طولانی می‌کند تا مردی از عترت من که نام او نام من است، بیاید و زمین را پر از عدل و داد کند آنچنان که پر از ظلم و ستم شده باشد.

۳۷- عن علی بن اسباط قال روی اصحابنا فی قول الله عزوجل الملك يومئذ الحق للرحمن قال ان الملك للرحمن اليوم و قبل و بعد اليوم و لكن اذا قام القائم لم يعبد الا الله عزوجل^۲.

علی ابن اسباط می‌گوید: اصحاب ما روایت کرده‌اند در مورد قول خدای عزوجل (پادشاهی بحق در آن روز خاص خدای رحمن است) فرمود: امروز و گذشته و آینده ملک از آن خداوند است؛ ولی وقتی قائم قیام کند، معبودی جز الله نخواهد بود.

۳۸- عن ابی بصیر عن ابی جعفر (ع) قال سألته عن قول الله عزوجل ان نشأ نزل علیهم من السماء آية فظلت اعناقهم لها خاضعين قال نزلت فی قائم آل محمد (ص) ینادی باسمه من السماء^۳.

۱- وعده الله الذین آمنوا منکم و عملوا الصالحات.

۲ - تفسیر البرهان جلد ۳، ص ۱۶۲.

۳ - تفسیر البرهان، ج ۳، ص ۱۸۰.

ابوبصیر می‌گوید: از امام باقر در مورد گفتار خدای عزوجل (اگر بخواهیم از آسمان مشیت ایت قهری نازل گردانیم که همه به جبر گردن زیر بار ایمان فرود آرند) سؤال کردم فرمود: در مورد قائم آل محمد (ص) نازل شده که به نام او از آسمان ندا داده می‌شود.

۳۹- عن ابی عبدالله قال نزلت فی القائم من آل محمد علیهم السلام هو والله المضطر اذا صلی فی المقام رکعتین و دعا الی الله عزوجل فاجابه و یکشف السوء و يجعله خلیفة فی الارض^۱.

امام صادق می‌فرماید: (این آیه) در خصوص قائم از آل محمد (ص) نازل شده است. به خدا قسم او مضطر است هنگامی که در مقام (ابراهیم) دو رکعت نماز بخواند و دعا کند و از خدا بخواهد و خدا او را اجابت می‌کند و رنج را برطرف می‌سازد و او را خلیفه خود در زمین قرار می‌دهد.

۴۰- عن علی (ع) فی قوله و نریدان نمن علی الذین استضعفوا فی الارض و نجعلهم ائمة و نجعلهم الوارثین قال هم آل محمد یبعث الله مهديهم بعد جهدهم فیعزهم و یذل عدوهم^۲.

۱ - تفسیر نور الثقلین، ج ۴، ص ۹۴.

۲ - تفسیر نور الثقلین، ج ۳، ص ۱۱۰.

از علی (ع) روایت شده در مورد این آیه (و ما اراده کردیم که بر آن طائفه ضعیف و ذلیل در آن سرزمین منت گذارده و آن‌ها را پیشوایان خلق و وارث ملک و جاه قرار دهیم)، فرمود: آن‌ها آل محمد (ص) هستند. خداوند مهدی آنان را بعد از جدیت آن‌ها برمی‌انگیزد و آن‌ها را توانمند نموده، دشمنانشان را ذلیل می‌نماید.

۴۱- عن ابی عبدالله الصادق علیه السلام فی قول الله عز و جل و یومئذ یفرح المؤمنون بنصر الله قال فی قبورهم بقیام القائم علیه السلام^۱.

امام صادق (ع) در مورد گفتار خدای عزوجل (و آن روز مؤمنان شاد می‌شوند به یاری خدا) فرمود: در قبورشان به سبب قیام قائم علیه السلام (خرسند می‌شوند).

۴۲- علی بن اسباط قال سئل رجل ابا عبدالله علیه السلام عن قوله عز و جل بل هو آیات بینات فی صدور الذین اوتوا العلم قال نحن هم فقال الرجل جعلت فداک حتی یقوم القائم (ع) قال کلنا قائم بامر الله عز و جل واحد بعد واحد حتی یجئ صاحب السیف فاذا جاء صاحب السیف جاء امر غیر هذا^۲.

علی بن اسباط می‌گوید: کسی از امام صادق (ع) درباره قول خداوند عز و جل (بلکه این قرآن آیات روشن الهی است در سینه آنان که از خدا نور علم و دانش یافتند) سؤال کرد؛ فرمود: آن‌ها ما هستیم. آن شخص عرض کرد: فدایت شوم تا وقتی که

۱ - المحجة فیما نزل فی القائم الحجة، ص ۱۷۲.

۲ - تفسیر البرهان، ج ۳، ص ۲۵۶.

قائم (ع) قیام کند. فرمود: همه ما یکی پس از دیگری قائم بامرالله هستیم؛ تا وقتی که صاحب شمشیر بیاید و وقتی صاحب شمشیر آمد، امر دیگر واقع می شود.

۴۳- عن محمد بن زیاد الازدی قال سئلت سیدی موسی بن جعفر (ع) عن قول الله عزوجل و اسبغ علیکم نعمه ظاهرة و باطنة قال علیه السلام النعمة الظاهرة الامام الظاهر و النعمة الباطنة الامام الغائب فقلت له یكون فی الائمة من یغیب (فقال) نعم یغیب عن ابصار الناس شخصه و لا یغیب عن قلوب المؤمنین ذکره و هو الثانی عشر منّا و یسهل الله عز و جل له کل عسر و یذل الله کل صعب و ینزل الله له کنوز الارض و یقرب له بعید و یتبر به کل جبار عنید و یهلک علی یده کل شیطان عنید ذلك ابن سیدة الاماء الذی یخفی علی الناس ولادته و لا یحل لهم تسميته حتی یظهره الله عزوجل فیملأ الارض قسطاً و عدلاً كما ملئت جوراً و ظلماً.

محمد بن زیاد ازدی می گوید: از آقایم امام موسی بن جعفر (ع) در خصوص قول خدای عزوجل (نعمت های ظاهر و باطن خود را برای شما فراوان فرموده) سؤال کردم. امام (ع) فرمود: نعمت ظاهر، امام ظاهر و نعمت باطن، امام غائب است. به وی عرض کردم: در ائمه کسی هست که غائب شود؟ (فرمود) آری شخص او از چشم مردم غائب می شود ولی یاد او از قلوب مؤمنین پنهان نمی ماند و او دوازدهمین نفر از ما می باشد و خداوند هر مشکلی را برای او آسان می کند و هر سختی را برای او رام می کند و خداوند برای او گنج های زمین را آشکار می کند و هر دوری را برای او نزدیک می کند

و هر جبار سرکشی را تباه می‌کند و هر شیطان عنیدی را به دست او هلاک می‌کند. او فرزند سیده کنیزان است کسی که ولادتش بر مردم مخفی است و برای آن‌ها بردن اسم او جایز نیست تا این که خداوند او را آشکار کند و او زمین را پر از عدل و داد کند آنچنانکه پر از ستم و جور شده است.

۴۴- عن مفضل بن عمر قال سئلت ابا عبدالله عن قول الله عزوجل و لنذيقنهم من العذاب الادنى دون العذاب الاكبر قال الادنى عذاب السفر و الاكبر المهدي بالسيف^۱.
مفضل بن عمر می‌گوید: از امام صادق (ع) درباره قول خداوند (و ما کافران را عذاب نزدیکتر بچشانیم غیر آن عذاب بزرگتر و شدیدتر قیامت) سؤال کردم. فرمود: عذاب ادنی، مرض است و عذاب اکبر، مهدی (ع) است با شمشیر.

۴۵- عن ابن دراج قال سمعت ابا عبدالله (ع) يقول في قول الله عزوجل قل يوم الفتح لا ينفع الذين كفروا ايمانهم و لا هم ينظرون قال يوم الفتح يوم تفتح الدنيا على القائم عليه السلام لا ينفع احداً تقرب بالايمن مالم يكن قبل مؤمناً و بهذا الفتح موقناً فذلك الذي ينفعه ايمانه و يعظم الله عنده قدره و شأنه و يزخر ف له يوم القيمة و البعث جنانه و تحجب عنه نيرانه و هذا اجر الموالين لامير المؤمنين (ع) و لذريته الطيبين عليهم السلام^۲.

۱ - تفسیر البرهان، جلد ۳، ص ۲۸۸.

۲ - تفسیر البرهان، ج ۳، ص ۲۸۹.

ابن دراج می گوید: شنیدم امام صادق (ع) در مورد قول خداوند عزوجل (ای رسول ما به آنها بگو که روز فتح، ایمان آنان که کافر بودند، سود نبخشد و به آنها به نظر لطف و رحمت نگریسته نشود) فرمود: روز فتح، روزی است که دنیا بر قائم (ع) فتح می شود. تقرب به ایمان برای کسی که قبلاً مؤمن نبوده و به این فتح یقین نداشته است، نافع نیست. پس ایمان او (کسی که ایمان داشته) به حال او نافع است و قدرش نزد خدا عظیم است و خداوند در روز قیامت، بهشتش را برای او زینت می دهد و آتشش را از او مخفی می کند و این پاداش کسانی است که دوستدار امیرالمؤمنین علیه السلام و ذریه پاک او هستند.

۴۶- اسماعیل بن عبدالله قال قال الحسين بن علي (ع) لما انزل الله تبارك و تعالی هذه الاية و اولوا الارحام بعضهم اولی ببعض فی كتاب الله سئلت رسول الله (ص) عن تأويلها فقال و الله ما یعنی بها غیرکم و انتم اولوا الارحام فاذا مت فابوک علی اولی بی و بمکانی فاذا مضی ابوک فاخوک الحسن فاذا مضی الحسن فانت اولی به فقلت یا رسول الله و من بعدی قال ابنک علی اولی بک من بعدک فاذا مضی فابنه محمد اولی به فاذا مضی محمد فابنه جعفر اولی به من بعده و بمکانه فاذا مضی جعفر فابنه موسی اولی به من بعده فاذا مضی موسی فابنه علی اولی به فاذا مضی علی فابنه محمد اولی به من بعده فاذا مضی محمد فابنه علی اولی به من بعده فاذا مضی علی فابنه الحسن اولی به من بعده فاذا مضی الحسن وقعت الغيبة فی التاسع من ولدک فهذه الائمة التسعة

من صلیک اعطاهم الله علمی و فهمی طینتهم من طینتی مالمقوم یودونی فیهم الا نالهم الله شفاعتی^۱.

اسمعیل بن عبدالله روایت می‌کند حسین بن علی (ع) فرمود: هنگامی که خداوند تبارک و تعالی این آیه را نازل کرده بود (و خویشاوندان نسبی شخص (در حکم ارث) بعضی بر بعض دیگر در کتاب خدا مقدمند) تأویل آن را از پیغمبر پرسیدم. فرمود: غیر از شما کسی مقصود نمی‌باشد و شما اولوالارحام هستید. وقتی من از دنیا گذشتم، پدرت علی نسبت به من اولی است و وقتی پدرت در گذشت، برادرت حسن و وقتی حسن در گذشت، تو اولی به او هستی. سپس فرمود: عرض کردم یا رسول الله! بعد از من کیست؟ فرمود: فرزندت علی بعد از تو به تو اولی است. وقتی از دنیا گذشت، فرزندش محمد نسبت به او اولی است. وقتی محمد در گذشت، فرزندش جعفر بعد از او اولی است. وقتی جعفر در گذشت، فرزندش موسی نسبت به او اولی است. وقتی موسی در گذشت، فرزندش علی بعد از او اولی است. وقتی علی در گذشت، فرزندش محمد بعد از او اولی است. وقتی محمد در گذشت، فرزندش حسن بعد از او اولی است. وقتی حسن در گذشت، در نهمین فرزند تو غیبت واقع می‌شود. این نه امام از صلب تو می‌باشند. خداوند به آنها علم و فهم مرا عطا کرده است. طینت آنها از طینت من است. هر گروهی که مرا نسبت به آنها دوست داشته باشد، خداوند شفاعت مرا روزی آنها می‌گرداند.

۱ - تفسیر البرهان، ج ۳، ص ۲۹۳.

۴۷- عن ابی عبد الله (ع) فی حدیث فی معنی الایة قال یا ابابکر سیروا فیها لیالی و ایاماً آمنین فقال مع قائمنا اهل البیت (ع) ^۱.

امام صادق (ع) در حدیثی در معنای این آیه فرمود: ای ابوبکر (در این ده و شهرهای نزدیک به هم، شبها و روزها با ایمنی کامل مسافرت کنید)، سپس فرمود: با قائم ما اهل البیت (ع).

۴۸- عن الصادق جعفر بن محمد عن ابیه عن آباءه عن علی علیهم السلام فی قول الله عزوجل سلام علی ال یس قال یس محمد صلی الله علیه و آله و نحن آل یس ^۲.

از امام صادق از پدرانش علیهم السلام و آنان از علی علیه السلام روایت شده است که در مورد قول خداوند عزوجل (سلام بر آل یس باد) فرمود: یس، محمد (ص) است و ما آل یس هستیم.

۴۹- و روی المفضل بن عمر قال سمعت اباعبدالله (ع) یقول ان قائمنا اذا قام اشرفت الارض بنور ربها و استغنی العباد عن ضوء الشمس ^۳.

۱ - المحجة فیما نزل فی القائم الحجة، ص ۱۷۵.

۲ - تفسیر نور الثقلین، ج ۴، ص ۴۳۲.

۳ - ارشاد شیخ مفید، ص ۲۶۳.

مفضل بن عمر از امام صادق (ع) روایت کرده است که فرمود: قائم ما هر وقت ظهور کند، زمین به نور پروردگارش روشن می‌شود و مردم از نور خورشید مستغنی می‌شوند.

۵۰- الامام الباقر (ع) و الامام الصادق (ع) هی^۱ فی القائم علیه السلام و اصحابه^۲.

امام باقر و امام صادق علیهما السلام فرمودند: این آیه در مورد قائم و اصحاب او است.

۵۱- الامام الصادق علیه السلام ذلك والله في الرجعة اما علمت ان انبياء كثيرة لم

ينصروا في الدنيا و قتلوا و الائمة بعدهم قتلوا و لم ينصروا ذلك في الرجعة^۳.

امام صادق فرمود: این نصرت در زمان رجعت است. آیا ندانستی که انبیاء زیاد بودند

ولی در دنیا یاری نشدند و کشته شدند و بعد از آنها ائمه کشته شدند و یاری نشدند.

این (نصرت) در زمان رجعت است.

۵۲- عن الطيار عن ابي عبدالله (ع) في قول الله عزوجل سنريهم آياتنا في الآفاق و في

انفسهم حتى يتبين لهم انه الحق قال خسف و مسخ و قذف قلت حتى يتبين لهم قال دع

ذاذاك قيام القائم^۱.

۱ - اذن للذين يقاتلون بانهم ظلموا.

۲ - معجم احاديث الامام المهدي عليه السلام، ج ۵، ص ۲۶۴.

۳ - معجم احاديث الامام المهدي عليه السلام، ج ۵، ص ۳۸۴.

طیار روایت کرده از امام صادق(ع) که در مورد آیه (ما آیات قدرت و حکمت خود را در آفاق جهان و نفوس بندگان هویدا می گردانیم تا آشکار شود که او (قرآن) حق است) فرمود: خسف است و مسخ است و قذف. می گوید عرض کردم تا روشن شود برای ایشان. فرمود: آن را واگذار. آن، قیام قائم است.

۵۳- عن ابی جعفر فی قوله عزوجل و لمن انتصر بعد ظلمه فاولئک ما علیهم من سبیل قال ذاک القائم اذا قام انتصر من بنی امیه و من المکذبین و النصاب^۱.

از امام پنجم روایت شده در مورد این آیه (و هر کس پس از ظلمی که بر او رفته برای انتقام یاری می طلبد و بر او هیچ مؤاخذه نیست) فرمود: آن قائم (ع) است که وقتی قیام کرد از جهت انتقام از بنی امیه و مکذبین و ناصبی ها یاری می جوید.

۵۴- عن ابی جعفر (ع) قال قوله عزوجل خاشعین من الذل ینظرون من طرف خفی یعنی (الی) القائم^۲.

از امام پنجم (ع) روایت شده که فرمود: گفتار خداوند (در حالی که از ذلت ترسناکند از گوشه چشم می نگرند) یعنی به سوی قائم (ع).

۱ - روضه کافی، ص ۱۶۶.

۲ - تفسیر البرهان، ج ۴، ص ۱۲۹.

۳ - تفسیر البرهان، ج ۴، ص ۱۲۹.

۵۵- سئل جابر بن يزيد الجعفي جعفر بن محمد الصادق (ع) في تفسير هذه الآية وان من شيعته لابراهيم فقال عليه السلام ان الله سبحانه لما خلق ابراهيم عليه السلام كشف له عن بصره فنظر فرأى نوراً الى جنب العرش فقال الهى ما هذا النور فقيل له هذا نور محمد صلى الله عليه وآله صفوتى من خلقى و رأى نوراً الى جنبه فقال الهى و ما هذا النور؟ فقيل له هذا نور على بن ابيطالب عليه السلام ناصر دينى و رأى الى جنبهما ثلاثة انوار فقال الهى و ما هذه الانوار؟ فقيل هذه (نور) فاطمة عليها السلام فطمت محبيها من النار و نور ولديها الحسن و الحسين عليهما السلام فقال الهى ارى تسعة انوار قدحفو بهم قيل يا ابراهيم هولاء الائمة من ولد على و فاطمة فقال ابراهيم الهى بحق هولاء الخمسة الا ما عرفتنى من التسعة فقال يا ابراهيم اولهم على بن الحسين و ابنه محمد و ابنه جعفر و ابنه موسى و ابنه على و ابنه محمد و ابنه على و ابنه الحسن و الحجة القائم ابنه عليهم السلام فقال ابراهيم عليه السلام الهى و سيدى ارى انواراً قد احدقوا بهم لا يحصى عددهم الا انت قيل يا ابراهيم هولاء شيعة امير المؤمنين على بن ابيطالب عليه السلام فقال ابراهيم و بما تعرف الشيعة قال بصلوة احدى و خمسين و الجهر بيسم الله الرحمن الرحيم و القنوت قبل الركوع و التختم باليمين فعند ذلك قال ابراهيم اللهم اجعلنى من شيعة امير المؤمنين قال فاخبر الله في كتابه فقال و ان من شيعته لابراهيم^۱.

جابر بن يزيد جعفي از امام صادق (ع) در تفسير اين آيه (و از پيروان نوح ابراهيم (خليل) بود) سؤال كرد. امام فرمود: خداوند وقتى ابراهيم را خلق فرمود پرده از چشم او برداشت. نگاه كرد. نورى را در جنب عرش ديد. عرض كرد: خدايا اين نور چيست؟

۱ - المحجة فيما نزل في القائم الحجة، ص ۱۸۱.

به او گفته شد این نور محمد (ص) برگزیدهٔ بندگانم است. در جنب آن نور دیگری دید. عرض کرد: الهی این نور چیست؟ به او گفته شد این نور علی بن ابیطالب (ع) می‌باشد که یاور دینم است و در جنب آن‌ها سه نور دید. عرض کرد: الهی این انوار چیستند به او گفته شد این‌ها (نور) فاطمه (س) است که دوستان او از آتش (جهنم) جدا شده‌اند و نور دو فرزند او، حسن و حسین، می‌باشد. عرض کرد: خداوندانۀ نور دیگر اطراف آن‌ها می‌بینم به او گفته شد این‌ها ائمه هستند که از فرزندان علی و فاطمه می‌باشند. ابراهیم عرض کرد: خداوندان! بحق این پنج تن این‌ها را به من معرفی کن. خداوند فرمود: ای ابراهیم اول آن‌ها علی ابن الحسین و فرزند او محمد و فرزندش جعفر و فرزندش موسی و فرزندش علی و فرزندش محمد و فرزندش علی و فرزندش حسن و فرزندش حجت قائم (ع) هستند. ابراهیم عرض کرد: الهی و سیدی انوار دیگری را در اطراف آن‌ها می‌بینم که عدد آن‌ها را خودت می‌دانی. به او گفته شد: ای ابراهیم این‌ها شیعیان امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب می‌باشند. ابراهیم عرض کرد: شیعه به چه چیز شناخته می‌شود؟ خداوند فرمود: به ۵۱ رکعت نماز و به این که بسم الله الرحمن الرحیم را در نماز بلند می‌خوانند و قبل از رکوع قنوت می‌خوانند و انگشتر در انگشت دست راست خود می‌گذارند. در این‌جا ابراهیم عرض کرد: خداوندان! مرا از شیعیان علی بن ابیطالب قرار ده! امام صادق فرمود: این را خداوند در قرآن خبر داده و فرموده: و ان من شیعتہ لابراہیم.

۵۶- عن الحسين بن علي عن علي عليهما السلام قال دخلت على رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم في بيت أم سلمة وقد نزلت عليه هذه الآية إنما يريد الله ليذهب عنكم الرجس أهل البيت ويطهركم تطهيراً فقال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم يا علي هذه الآية فيك وفي سبطي^۱ و الأئمة من ولدك فقلت يا رسول الله و كم الأئمة بعدك قال أنت يا علي ثم ابنك الحسن والحسين و بعد الحسن (الحسين) علي ابنه و بعد علي محمد ابنه و بعد محمد جعفر ابنه و بعد جعفر موسى ابنه و بعد موسى علي ابنه و بعد علي محمد ابنه و بعد محمد علي ابنه و بعد علي الحسن ابنه و الحجّة من ولد الحسين عليهم السلام هكذا اسمائهم مكتوبة علي ساق العرش فسألت الله تعالى عن ذلك فقال يا محمد هذه الأئمة بعدك مطهرون معصومون و أعدائهم ملعونون^۱.

امام حسین (ع) از امام علی (ع) روایت می‌کند که فرمود: وارد شدم بر رسول خدا (ص) در خانه ام‌سلمه در حالی که این آیه نازل شده بود: (خدا چنین می‌خواهد که رجس هر آلایش، شما را از خانواده نبوت ببرد و شما را از هر عیب پاک و منزّه گرداند). پیغمبر فرمود: یا علی این آیه درباره تو و دو سبط من و ائمه از فرزندان تو نازل شده است. عرض کردم: یا رسول الله! ائمه بعد از تو چند نفرند؟ فرمود: تو ای علی. سپس فرزندان حسن و حسین و بعد از حسین، فرزند او علی و بعد از علی، فرزند او محمد بعد از محمد، فرزند او جعفر و بعد از جعفر، فرزند او موسی و بعد از موسی، فرزند او علی و بعد از علی، فرزند او محمد و بعد از محمد، فرزند او علی و بعد از علی، فرزند او حسن و حجت (ع) از فرزندان حسین علیهم السلام است. اسماء آنها

۱ - تفسیر البرهان، ج ۳، ص ۳۱۰.

اين گونه بر ساق عرش نوشته شده است. از خدای متعال در اين خصوص سؤال کردم، فرمود : ای محمد! اينها ائمه بعد از تو هستند. آنها مطهرند، معصومند و دشمنان آنها ملعون می باشند.

۵۷- عن ابی جعفر و ابی عبدالله و ابی الحسن عليهم السلام حم و الكتاب المبين انا انزلناه يعنى القرآن فى ليلة مباركة انا كنا منذرين و هى ليلة القدر انزل الله القرآن فيها الى البيت المعمور جملةً واحدة ثم نزل من البيت المعمور على النبى (رسول الله) صلى الله عليه و آله فى طول (ثلاث و) عشرين سنة فيها يفرق كل امرحكيم يعنى فى ليلة القدر كل امرحكيم اى يقدر الله كل امر من الحق و (من) الباطل و ما يكون فى تلك السنة و له فيها (فيه) البداء و المشية يقدم ما يشاء و يوخر ما يشاء من الآجال و الارزاق و البلايا (والاعراض) و الامراض و يزيد فيها ما يشاء و ينقص ما يشاء و يلقيه رسول الله (ص) الى امير المؤمنين عليه السلام و يلقيه امير المؤمنين الى الائمة عليهم السلام حتى ينتهى ذلك الى صاحب الزمان عليه السلام و يشرط له ما فيه من البداء و المشية و التقديم و التأخير^۱.

روایت شده است از امام باقر و امام صادق و امام کاظم (عليهم السلام) (حم قسم به قرآن روشن ما، آن قرآن را در شب مبارکی فرستادیم و حقیقتاً ما ترساننده هستیم) آن شب قدر است. خداوند در آن شب قرآن را یک جا بر بیت المعمور نازل کرد. سپس آن را از بیت المعمور بر پیغمبر رسول الله نازل کرد. درود خدا بر او و آل او باد.

۱ - المحجة فيما نزل فى القائم الحجة، ص ۲۰۲.

در طول ۲۳ سال (در آن شب هر امری با حکمت معین و ممتاز می‌گردد) یعنی در شب قدر هر امری با حکمت است؛ یعنی خداوند هر موضوعی را از حق و از باطل و هر آنچه در آن سال واقع می‌شود مقدر می‌کند و بداء و مشیت هر چه را اراده کند، مقدم می‌کند و هر چه را از مرگ‌ها و روزی‌ها و بلاها و اعراض و امراض اراده کند، تأخیر می‌اندازد و در آن شب هر چه را اراده کند، زیاد می‌کند و هر چه را بخواهد، کم می‌کند و پیغمبر آن را به امیرالمؤمنین (ع) و امیرالمؤمنین به ائمه علیهم السلام القاء می‌کند تا وقتی که این موضوع به صاحب الزمان (ع) منتهی شود و هر چه را که در آن از بداء و مشیت و تقدیم و تأخیر است، با او شرط می‌کند.

۵۸ - روی عن ابی عبدالله (ع) انه قال ایام الله المرجوة ثلاثة یوم قیام القائم و یوم الکرة و یوم القيمة^۱.

روایت شده از امام صادق (ع) که فرمود: روزهای امیدواری از طرف خدا سه روز است؛ روز قیام قائم و روز رجعت و روز قیامت.

۵۹ - الامام الصادق علیه السلام استقاموا علی الائمة واحداً بعد واحد تنزل علیهم الملائكة الاتخافوا و لاتحزنوا و ابشروا بالجنة التي كنتم توعدون^۲.

۱ - تفسیر البرهان، ج ۴، ص ۱۶۸.

۲ - معجم احادیث الامام المهدي علیه السلام، ج ۵، ص ۴۱۵.

امام صادق (ع) فرمود: با ائمه (ع) یکی پس از دیگری استقامت می‌کنند، فرشتگان (رحمت) بر آنها نازل شوند (و مژده دهند) که دیگر هیچ ترسی (از آینده) و اندوهی (از گذشته) نداشته باشید و شما را به همان بهشتی که (انبیاء) وعده دادند بشارت باد.

۶۰۔ الامام الباقر علیه السلام و انما سمی اولوالعزم اولی العزم لانه عهد الیهم فی محمد (ص) و الاوصیاء من بعده و المهدی فی سیرته فاجمع عزمهم ان ذلک کذلک و الاقرار به^۱.

امام باقر (ع) فرمود: جز این نیست که اولوالعزم، اولوالعزم نامیده می‌شوند؛ زیرا خداوند با آنها در مورد محمد (ص) و اوصیاء بعد از او و در مورد مهدی و روش او عهد بسته است و آنان عزم خود را به این امر و اقرار به آن جمع کردند.

۶۱۔ عن ابی هريرة قال سئلت رسول الله (ع) عن قوله عزوجل و جعلها كلمة باقية فی عقبه قال جعل الائمة فی عقب الحسين یخرج من صلبه تسعة من الائمة و منهم مهدی هذه الامة ثم قال لوان رجلاً ظعن بین الرکن و المقام ثم لقی الله مبغضاً لاهل بیتی دخل النار^۲.

ابوهریره می‌گوید: از پیغمبر (ص) سؤال کردم از قول خداوند (و این خداپرستی را بر همه ذریه خود تا قیامت، کلمه باقی گردانید). فرمود: خداوند امامت را در نسل حسین

۱ - معجم احادیث الامام المهدي عليه السلام، ج ۵، ص ۴۱۴.

۲ - تفسیر البرهان، ج ۴، ص ۱۴۰.

(ع) قرار داد. از نسل او نه امام خارج می شود که مهدی این امت از آن هاست. سپس فرمود: اگر کسی بین رکن و مقام بمیرد سپس خدای را ملاقات کند؛ در حالی که دشمن اهل بیت من باشد، داخل در آتش (جهنم) می شود.

۶۲- امیرالمؤمنین علیه السلام و اما الثالثة و الخمسون فان الله تبارک و تعالی لن يذهب بالدنيا حتى يقوم منا القائم يقتل مبغضينا و لا يقبل الجزية و يكسر الصليب و الاصنام و تضع الحرب اوزارها و يدعو الى اخذ المال فيقسمه بالسوية و يعدل في الرعية^۱.

امیرالمؤمنین فرمود: و اما پنجاه و سوم خداوند تبارک و تعالی دنیا را خاتمه نمی دهد مگر این که قائم ما قیام کند. دشمنان ما را می کشد و جزیه (مالیات از اهل کتاب) نمی پذیرد و صلیبها و بتها را می شکند و جنگ، سختی های خود را فرو می گذارد (جنگها پایان می پذیرد) و مطالبه مال (حقوق شرعی) می کند و آن را به طور متساوی تقسیم نموده و بین مردم به عدالت رفتار می کند^۲.

۱ - معجم احادیث الامام المهدي عليه السلام، ج ۵، ص ۴۱۷.

۲ - مصدر فوق الذكر این قسمت از حدیث را به نقل از کتاب خصال شیخ صدوق (ره) نقل نموده و صاحب کتاب شریف مسند الامام علی (ع) (شهید بزرگوار مرحوم آیت الله سید حسن قبانچی) تمام حدیث را از کتاب خصال نقل نموده است و موضوع حدیث هفتاد منقبتی است که برای امیرالمؤمنین (ع) به تنهایی ثابت بوده و شریکی در آنها نداشته است لذا در ترجمه کتاب خصال چنین آمده است امیرالمؤمنین (ع) هفتاد منقبت دارد که هیچ کدام از امت با وی در آن شریک نیستند. سپس هفتاد منقبت را با ترجمه آنها درج نموده است. (خصال شیخ صدوق، ص ۳۵۵، چاپ پنجم).

۶۳- علي بن ابراهيم في تفسيره المنسوب الى الصادق (ع) قال هو الامام الذي يظهره
 علي الدين كله فيملاً الارض قسطاً و عدلاً كما ملئت ظلماً و جوراً^۱ .
 علي بن ابراهيم (قمي) در تفسير خود كه منسوب به امام صادق (ع) است، فرمود: او
 است امامي كه (خداوند) او را بر تمام دين (اديان) پيروز مي كند. پس زمين را پر از
 عدل و داد كند آنچنانكه پر از ظلم و ستم شده باشد.

۶۴- عن سلمان الفارسي رحمه الله قال دخلت علي رسول الله (ص) في مرضه الذي
 قبض فيه فجلست بين يديه و سألته عما يجد و قمت لاخرج فقال لي اجلس يا سلمان
 فيستشهدك الله عزوجل امرأ انه لمن خير الامور فجلست فيينا انا كذلك اذ دخل عليه
 رجال من اهل بيته و رجال من اصحابه و دخلت فاطمة ابنته فيمن دخل فلما رأت
 ما برسول الله (ص) من الضعف خنقتها العبرة حتى فاض دمعها علي خدتها فابصر ذلك
 رسول الله (ص) فقال ما يبكيك يا بنية اقر الله عينك و لا ابكاك قالت و كيف لا ابكي و
 اناري ما بك من الضعف قال لها يا فاطمة توكلني علي الله و اصبري كما صبر ابائك من
 الانبياء و امهاتك من ازواجهم الا بشرك يا فاطمة قالت بلي يا نبي الله او قالت يا ابة قال
 اما علمت ان الله تعالى اختار اباك فجعله نبياً و بعثه الي كافة الخلق رسولاً ثم اختار عليا
 فامرني فزوجتك اياه و اتخذته بامر ربي و زيراً و وصياً يا فاطمة ان عليا اعظم المسلمين
 علي المسلمين بعدى حقاً و اقدمهم سلماً و اعظمهم علماً و احلمهم حلماً و اثبتهم في
 الميزان قدراً فاستبشرت فاطمة فاقبل عليها رسول الله فقال (ص) هل سررتك يا فاطمة

۱ - المحجة فيما نزل في القائم الحجة، ص ۲۰۸.

قالت نعم يا ابة قال افلا ازیدک فی بعلک و ابن عمک مزید الخیر و فواضله قالت بلی
 یا نبی الله قال ان علیا علیه السلام اول من آمن بالله عزوجل و رسوله من هذه الامة و
 هو و خدیجة امک اول من وازرانی علی ماجئت به یا فاطمة ان علیا اخي و صفی و ابو
 ولدی ان علیا اعطی خصالا لایعظها احد قبلی و لایعظها احد بعده فاحسنی عزاک و
 اعلمی ان اباک لاحق بالله عزوجل قالت یا ابة قدسررتنی و احزنتنی قال كذلك یا بنیة
 امور الدنیا یشوب سرورها حزنها و صفوها کدرها افلا ازیدک یا بنیة قالت بلی یا رسول
 الله قال ان الله تعالی خلق الخلق فیجعلهم قسمین فجعلنی و علیا فی خیرها قسماً و ذلك
 قوله عزوجل و اصحاب الیمین ما اصحاب الیمین ثم جعل القسمین قبائل فجعلنا فی
 خیرها قبيلة و ذلك قوله عزوجل و جعلناکم شعوباً و قبائل لتعارفوا ان اکرمکم عندالله
 اتقیکم ثم جعل القبائل بیوتاً و جعلنا فی خیرها بیتاً فی قوله سبحانه انما یرید الله لیذهب
 عنکم الرجس اهل البیت و یطهرکم تطهیراً ثم ان الله اختارنی من اهل بیتی و اختار علیاً
 و الحسن و الحسین و اختارک فانا سید ولد آدم و علی سید العرب و انت سیده النساء و
 الحسن و الحسین سیدا شباب اهل الجنة و من ذریتک المهدی یملاً الارض عدلاً كما
 ملئت من قبله جوراً^۱.

سلمان فارسی رحمه الله می گوید: بر رسول الله در مرضی که در آن مرض به لقاء الله
 پیوست، وارد شدم و از او از آنچه از آینده می بیند، سؤال کردم. بعد خواستم بیرون
 بروم، به من فرمود: بنشین ای سلمان تا تو را بر امری از بهترین امور، شاهد گیرم. من
 نشستم در این حال مردانی از اهل بیت و مردانی از اصحاب او وارد شدند. همچنین

۱ - تفسیر البرهان، ج ۴، ص ۲۱۱.

دختر او، فاطمه، نیز وارد شد. وقتی ضعف رسول الله را دید شروع کرد به گریه کردن، به اندازه‌ای که اشکش بر گونه‌اش جاری شد. پیغمبر این را دید و فرمود: دخترم چرا گریه می‌کنی؟ خداوند چشم تو را روشن کند و تو را به گریه نیندازد. عرض کرد: چگونه گریه نکنم با این وضعی که در شما می‌بینم. پیغمبر به او فرمود: ای فاطمه! بر خدا توکل کن و صبر کن آنچنان که پدران تو از انبیاء صبر کردند و مادران تو از همسران انبیا صبر کردند. آیا به تو بشارت بدهم ای فاطمه؟ عرض کرد: بله ای پیغمبر خدا! (یا عرض کرد ای پدر). پیغمبر فرمود: آیا نمی‌دانی خداوند پدرت را اختیار کرد و او را پیغمبر قرار داد و او را به سوی تمام مردم مبعوث کرد. سپس علی را اختیار کرد و مرا امر کرد که تو را به ازدواج او دریاورم و به امر خدایم او را وزیر و وصی خود قرار دادم. ای فاطمه! حق علی بعد از من بر مسلمین از همه بیشتر است و او با سابقه‌ترین مسلمانان در اختیار اسلام است و علم او از همه بیشتر و از همه بردبارتر و مقام او در میزان ثابت‌تر است. فاطمه خوشحال شد. پیغمبر به او فرمود: تو را خوشحال کردم ای فاطمه! عرض کرد: آری ای پدر. فرمود: درباره خوبی و فضائل همسر و عموزاده‌ات بیشتر بگویم؟ عرض کرد: آری ای پیغمبر خدا! فرمود: علی نخستین فرد این امت است که به خدا و رسول او ایمان آورد و او و مادرت خدیجه مرا در آنچه آورده بودم، یاری کردند. ای فاطمه! علی برادر من و برگزیده من و پدر فرزندان من است. به علی خصال نیکوئی داده شده که به احدی قبل از من و بعد از او داده نشده است. پس صبر نیکو داشته باش و بدان که پدرت به خدا ملحق می‌شود. فاطمه عرض کرد: ای پدر! هم مرا خوشحال کردی و هم محزون. پیغمبر فرمود: ای

دخترم! امور دنیا این چنین است. سرور و حزنش و نیک و بد آن با هم هستند. ای دخترم! بیشتر به تو بگویم؟ عرض کرد: بلی یا رسول الله! پیغمبر فرمود: خداوند مخلوقات را خلق کرد و آنها را دو قسم قرار داد. مرا و علی را در قسم بهتر قرار داد و این است قول خدا که می فرماید (و یاران راست چه یاران راستی) سپس هر دو قسم را چند قبیله قرار داد و ما را در بهترین قبیله قرار داد و این است که می فرماید (و گردانیدیم شما را شاخه‌هایی و تیره‌هایی تا شناسایی شوید همانا گرامی‌ترین شما نزد خدا پرهیزکارترین شماست) سپس قبائل را بیوتی قرار داد و ما را در بهترین بیت در گفتار خود قرار داد (ای اهل خانه! جز این نیست که خدا می خواهد از شما چرک (پلیدی) را دور کند و شما را پاک سازد). سپس خداوند مرا از اهل بیتم اختیار کرد و علی و حسن و حسین و تو را اختیار کرد. پس من سید فرزندان آدم هستم و علی سید عرب و تو سیده همه زن‌ها و حسن و حسین سید جوانان اهل بهشت هستند و مهدی از ذریه تو می باشد و زمین را پر از عدل کند آنچنان که قبل از او پر از ظلم و ستم شده باشد.

۶۵- عن عبدالله بن سنان قال سمعت ابا عبدالله (ع) يقول انه ینادی باسم صاحب هذا الامر مناد من السماء الا ان الامر لفلان بن فلان^۱.

۱ - غیبت نعمانی، ص ۱۴۲.

از عبدالله بن سنان روایت شده که گفت: شنیدم امام صادق (ع) می فرمود: منادی از آسمان به نام صاحب این امر ندا می دهد که این امر برای فلان بن فلان است.

۶۶- عن عبدالله بن العباس فی قول الله تعالی و فی السماء رزقکم و ماتوعدون فورب السماء و الارض انه لحق مثلما انکم تنظفون قال (قیام) القائم علیه السلام و مثله اینما تكونوا یأت بکم الله جمیعاً قال اصحاب القائم یجمعهم الله فی یوم واحد^۱.

از عبدالله بن عباس روایت شده در گفتار خداوند (و روزی شما با آنچه که وعده داده شدید در آسمان است و به خدای آسمان و زمین قسم که این به مانند سخن گفتن شما حق است). فرمود: قیام قائم است و مانند آن است (همه شما را خداوند به عرصه محشر خواهد آورد). فرمود: اصحاب قائم است. خداوند همه آنها را در یک روز جمع می کند.

۶۷- عن محمد بن علی الهمدانی عن ابی عبدالله (ع) قال اللیلة التي یقوم فیها قائم آل محمد علیه السلام ینزل رسول الله صلی الله علیه و آله و امیر المؤمنین و جبرائیل علیه السلام علی حرا فیقول له جبرائیل أجب فیخرج رسول الله صلی الله علیه و آله رقاً من حجرة ازاره فیدفعه الی علی علیه السلام فیقول (له) اکتب بسم الله الرحمن الرحیم (هذا) عهد من الله و من رسوله و من علی ابن ابیطالب لفلان بن فلان باسمه و اسم ابيه و

۱ - المحجة فیما نزل فی القائم الحجة، ص ۲۱۰.

ذلك قول الله عزوجل في كتابه و الطور و كتاب مسطور في رق منشور و هو الكتاب الذي كتبه علي بن ابيطالب عليه السلام و الرق المنشور الذي اخرج رسول الله صلى الله عليه و آله من حجرة ازاره قلت و البيت المعمور و هو رسول الله صلى الله عليه و آله قال نعم المملی رسول الله و الكاتب علي عليه السلام^۱.

محمد بن علي همدانی از امام صادق (ع) روایت می کند که فرمود: شبی که فردای آن قائم آل محمد قیام می کند، رسول الله و امیرالمؤمنین و جبرئیل بر حراء نازل می شوند. جبرئیل به پیامبر عرض می کند: اجابت کن. پیغمبر (ص) به علی می فرماید: بنویس بسم الله الرحمن الرحيم این عهدی است از طرف خدا و رسول و از علی بن ابیطالب برای فلان بن فلان بنام او و پدرش و این است که خدا در قرآن فرموده و الطور و کتاب مسطور فی رق منشور (سوگند به طور و نامه نوشته شده در پوستی گسترده) و آن کتابی است که علی بن ابیطالب نوشته و رق منشور، نامه نوشته شده علی است (راوی می گوید) از امام (ع) سؤال کردم و البيت المعمور (خانه آبادان) رسول الله (ص) می باشد؟ فرمود: آری املاء کننده رسول الله (ص) است و کاتب علی علیه السلام.

۶۸- و عن المفضل بن عمر قال سألت سيدي ابا عبدالله (ع) الصادق هل للمأمول المنتظر المهدي عليه السلام وقت موقت تعلمه الناس؟ قال حاش لله ان يوقت له وقتا قال قلت مولاي ولم ذلك؟ قال لانه الساعة التي قال الله تعالى و يسألونك عن الساعة ايان مرساها قل انما علمها عند ربي لا يجليها لوقتها الا هو ثقلت في السموات و الارض

^۱ - المحجة فيما نزل في القائم الحجة، ص ۲۱۲.

لا تأتیکم الا بغتة یسألونک کانک حفی عنها قل انما علمها عندالله و لکن اکثر الناس لا یعلمون، قوله و عنده علم الساعة و لم یقل عن احد دونه و قوله فهل ینظرون الا الساعة ان تأتیهم بغتة و قد جاء اشراطها فانی لهم اذا جائتہم ذکرا هم و قوله اقتربت الساعة و انشق القمر و قوله و ما ید ربک لعل الساعة قریب یستعجل بها الذین لا یؤمنون بها و الذین آمنوا مشفقون منها و یعلمون انه الحق الا ان الذین یمارون فی الساعة لفی ضلال بعید قلت یا مولای ما معنی یمارون قال یقولون متى ولد و من رآه و این هو و متى یشهر کل ذلك استعجالاً لامره و شکافی قضائه و قدره اولئک الذین خسروا انفسهم فی الدنیا و الآخرة و ان للکافرین لشرماًب قال المفضل یا مولای فلا توقت له وقتاً قال یا مفضل لا توقت فان من وقت لمهدینا وقتاً فقد شارک الله فی علمه و ادعی انه اظهره علی علمه و سره^۱.

از مفضل بن عمر روایت شده که از آقایم امام صادق (ع) سؤال کردم: آیا برای کسی که آرزویش را می‌کشند، (منتظر مهدی) وقت مشخصی هست که مردم آن را بدانند؟ فرمود: حاشا این که خداوند وقتی برای آن تعیین کرده باشد. عرض کردم: ای مولای من! چرا؟ فرمود: زیرا آن ساعتی است که خدا فرموده (از تو درباره ساعت قیامت پرسند. بگو جز این نیست که علم آن نزد پروردگار من است و فقط خدا می‌تواند آن را ظاهر و روشن کند و در آسمان‌ها و زمین بسی سنگین و عظیم است و به هنگامش ناگهان بیاید. از تو پرسند: چنانکه گویی تو از آن آگاهی؟ بگو جز این نیست که علمش نزد خداست؛ لیکن بیشتر مردم نمی‌دانند) و گفتار خدا (علم ساعت نزد اوست)

۱ - المحجة فیما نزل فی القائم الحجة، ص ۲۰۴.

و فرمود نزد کس دیگر غیر از خداست و فرمود (آیا چشم به راهند که جز ساعت ناگاه بیاید. همانا نشانی‌های آن آمد. پس کجا برای ایشانست وقتی که یاد آوری آن بیاید) و فرمود: (ساعت نزدیک شد و ماه بشکافت) و فرمود (و تو چه می‌دانی یا چه چیز تو را دانا می‌سازد) شاید ساعت نزدیک است. آنان که ایمان ندارند، به آن شتاب می‌جویند و آنان که ایمان آوردند، از آن هراسانند و می‌دانند که آن حق است. آنان که در ساعت شک دارند، هر آینه در گمراهی دور هستند) عرض کردم: ای مولای من! معنای یمازون چیست؟ فرمود: می‌گویند چه وقت متولد شده و چه کسی او را دیده و او کیست و چه وقت ظاهر می‌شود و همه این‌ها از جهت این است که عجله در امر او می‌کنند و در قضا و قدر او شک دارند. این‌ها کسانی هستند که در دنیا و آخرت زیان کارند و برای کافرین بدترین منزلگاه (مهیا) است. مفضل عرض کرد: ای مولای من! برای او وقتی تعیین نشده است؟ فرمود: ای مفضل وقت تعیین نشده است؛ زیرا هر کس که برای مهدی ما وقتی تعیین کند، شریک در علم خدا شده و ادعا کرده است که خدا او را بر علم و سر خود آگاهی داده است.

۶۹- عن معاوية بن عمار الدهني عن ابي عبدالله (ع) في قول الله عزوجل يعرف المجرمون بسماهم فيؤخذ بالنواصي و الاقدام فقال يا معاوية ما يقولون في هذا؟ قلت يزعمون ان الله تبارك و تعالى يعرف المجرمون بسماهم في القيامة فيأمر بهم فيؤخذ بنواصيهم و اقدامهم فيلقون في النار فقال لي و (كيف) يحتاج الجبار تبارك و تعالى الي

معرفة الخلق بسيماهم و هو خلقهم قلت فماذاك جعلت فداك فقال ذلك لوقام قائمنا اعطاه الله السيماء فيأمر بالكافر فيؤخذ بالنواصي و الاقدام ثم يخبط بالسيف خبطاً^١.

از معاویه بن عمار دهنی نقل شده از امام صادق (ع) درباره آیه (بدکاران به سیمایشان شناخته می شوند سپس آنها را به پیشانی و پاهایشان بگیرند) فرمود: ای معاویه! (مردم) چه می گویند؟ عرض کردم: گمان می کنند خدای تبارک و تعالی روز قیامت گنهکاران را به چهره آنها می شناسد. پس امر می کند و آنها را با موی پیشانی و قدمها می گیرند و در جهنم می اندازند. امام (ع) فرمود: چگونه خدای جبار احتیاج دارد که خلق را با چهره آنها بشناسد و حال آن که خالق آنهاست؟ عرض کردم: پس مراد چیست؟ فدایت شوم. فرمود: مراد این است که وقتی قائم ما قیام می کند، خداوند (علم) چهره را به او عطا می کند؛ لذا در مورد کفار امر می کند و آنها را با پیشانی و قدمها می گیرند. سپس با ضربه شدید شمشیر آنها را می زند.

٧٠- الامام الصادق عليه السلام - نطق الله يوم ذرا الخلق في الميثاق قبل أن يخلق الخلق بالفى عام فقلت فسرتلى ذلك فقال ان الله جل و عز لما اراد ان يخلق الخلق خلقهم من طين و رفع لهم ناراً فقال ادخلوها فكان اول من دخلها محمد رسول الله صلى الله عليه و آله و اميرالمومنين و الحسن و الحسين و تسعة من الائمة امام بعد امام ثم اتبعهم بشيعتهم فهم و الله السابقون^٢.

١ - اختصاص شيخ مفيد، ص ٣٠٤.

٢ - معجم احاديث الامام المهدي عليه السلام، ج ٥، ص ٤٢٨.

امام صادق در جواب داود بن کثیررقی که به ایشان عرض کرد: فدایت شوم مرا از آیه «السابقون السابقون اولئک المقربون» خبر ده. فرمود: خداوند این را روز ایجاد خلق در میثاق دو هزار سال قبل از خلقت، گفته است. عرض کردم: این را برای من تفسیر کنید. فرمود: وقتی خدای جلیل و عزیز خلقت مخلوقات را اراده کرد، آنها را از گل آفرید و آتشی برافروخت و فرمود: داخل آن شوید. اول کسی که داخل شد، محمد رسول الله بود و امیرالمؤمنین و حسن و حسین و نه نفر دیگر از امامان، امامی پس از امام دیگر. سپس شیعیان از آنها متابعت کردند. به خدا قسم اینها سابقون هستند.

۷۱- عن محمد الحلبي انه سال ابا عبدالله (ع) عن قول الله عزوجل اعلموا ان الله يحيي الارض بعد موتها قال العدل بعد الجور^۱.

از محمد حلبی روایت شده که سؤال کرد از امام صادق (ع) درباره آیه شریفه (بدانید که زمین را خدا پس از مرگ زنده می گرداند) فرمود: عدل بعد از ستم می باشد.

۷۲- عن ابي بصير قال سألت ابا عبدالله عليه السلام عن قوله (قول الله) عزوجل في كتابه هو الذي ارسل رسوله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله و لو كره المشركون فقال عليه السلام والله ما نزل تاويلها بعد قلت جعلت فداك و متى ينزل تاويلها؟ قال حتى يقوم القائم عليه السلام ان شاء الله تعالى فاذا خرج القائم لم يبق كافر او (ولا)

۱ - روضه کافی، ص ۲۶۷.

مشرک الا کره خروجه حتی لو ان کافراً او مشرکاً فی بطن صخرة لقاتل الصخرة یا مؤمن فی بطنی کافر او مشرک فاقتله فیجیبه فیقلته^۱.

از ابوبصیر روایت شده که از امام صادق (ع) درباره گفتار خداوند در آیه شریفه (اوست خدایی که با رسولش هدایت و دین حق فرستاد تا او را هر چند کافران خوش ندارند بر همه ادیان عالم غالب گرداند) سؤال کردم. فرمود: به خدا قسم هنوز تأویل آن ظاهر نشده است. عرض کردم: جانم قربانت چه وقت تأویل آن واقع می‌شود. فرمود: وقت قیام قائم (ع) ان شاء الله تعالی. وقتی قائم خروج کرد، هیچ کافر (یا) مشرکی نمی‌ماند مگر این که خروج او را اکراه دارد و حتی اگر کافر یا مشرکی در زیر سنگی باشد، آن سنگ می‌گوید: ای مؤمن! کافر یا مشرکی در من هست. او را بکش و او اجابت کرده و آن را می‌کشد.

۷۳- هذا يوم الجمعة و هو يومك المتوقع فيه ظهورك و الفرج فيه للمؤمنين علی یدیک و قتل الکافرین بسیفک^۲.

این روز جمعه است که روز تو می‌باشد و ظهور تو در آن روز واقع می‌شود و فرج مؤمنین بر دستانت تو و همچنین قتل کفار با شمشیر تو، در آن روز است.

۱ - المحجة فیما نزل فی القائم الحجة، ص ۲۲۶.

۲ - مفاتیح الجنان، زیارت حضرت حجت (ع) در روز جمعه.

۷۴- قال الصادق جعفر بن محمد عليهما السلام ان القائم منا منصور بالرعب مؤيد بالنصر الى ان قال فعند ذلك خروج قائمنا فاذا خرج اسند ظهره الى الكعبة و اجتمع ثلاثمائة و ثلاثة عشر و اول ما ينطق به هذه الاية بقية الله خيركم ان كنتم مؤمنين^۱.

امام صادق (ع) فرمود: قائم ما به سبب رعب (ترس در دل دشمن) یاری می‌شود و به نصرت (الهی) مؤید است تا آنجا که فرمود: وقتی ظاهر می‌شود تکیه به کعبه می‌دهد و ۳۱۳ نفر (اصحاب او در نزدش) حاضر می‌شوند و اول چیزی که می‌گوید این آیه است (آنچه خدا بر شما باقی گذارد و (برکت بخشد) بهتر است اگر واقعاً به خدا ایمان دارید).

۷۵- الامام الصادق عليه السلام اما والله ماهلك من كان قبلكم و ماهلك من هلك حتى يقوم قائمنا عليه السلام الا في ترك ولايتنا و جحود حقنا و ما خرج رسول الله صلى الله عليه و آله من الدنيا حتى الزم رقاب هذه الامة حقنا و الله يهدي من يشاء الى صراط مستقيم^۲.

امام صادق فرمود: آگاه باشید! به خداوند سوگند کسانی که قبل از شما بودند، هلاک نشدند و هلاک نمی‌شوند کسانی که تا زمان قیام قائم ما هلاک می‌شوند؛ مگر به سبب ترک ولایت ما و انکار حق ما و رسول خدا (ص) از دنیا نرفت؛ مگر این که این امت را ملزم به حق ما نمود (و خداوند هر که را بخواهد به راه راست هدایت نماید).

۱ - منتخب الاثر، ص ۴۶۷.

۲ - معجم احادیث الامام المهدي عليه السلام، ج ۵، ص ۴۴۹.

۷۶- و عنه عليه السلام قال هذه نزلت في الامام القائم عليه السلام يقول ان اصبح امامكم غائبا عنكم لاتدرون اين هو فمن يأتيكم بامام ظاهر يأتيكم باخبار السموات و الارض و حلال الله و حرامه ثم قال و الله ما جاء تأويل هذه الاية و لا بدان يجيئ تاويلها^۱.

از امام باقر (ع) روایت شده که این آیه درباره امام قائم نازل شده است، می‌فرماید: اگر امام شما از شما غائب شد و نمی‌دانستید کجاست، چه کسی امام ظاهر برای شما می‌آورد که اخبار آسمان‌ها و زمین و حلال و حرام خدا را برای شما بیاورد؟ سپس فرمود: به خدا قسم، تأویل این آیه نیامده و حتماً تأویل آن خواهد آمد.

۷۷- الامام الصادق عليه السلام يعني تكذيبه بالقائم عليه السلام اذ يقول له لسنا نعرفك و لست من ولد فاطمة عليها السلام كما قال المشركون لمحمد صلى الله عليه و آله^۲.

امام صادق (ع) فرمود: یعنی او قائم علیه السلام را تکذیب می‌کند؛ زیرا به او می‌گویند تو را نمی‌شناسیم و تو از فرزندان فاطمه نیستی، همان‌گونه که مشرکین به محمد صلی الله علیه و آله گفتند.

۱ - تفسیر صافی جلد ۵، ص ۲۰۶.

۲ - معجم احادیث الامام المهدي عليه السلام، ج ۵، ص ۴۵۷.

۷۸- یعنی امیرالمؤمنین علیه السلام^۱.

(حق الیقین) یعنی علی علیه السلام.

۷۹- عن ابی جعفر (ع) فی قوله عزوجل خاشعة ابصارهم ترهقهم ذلة ذلك اليوم الذي كانوا يوعدون قال یعنی يوم خروج القائم^۲.

امام پنجم (ع) در مورد آیه شریفه (در جایی که چشمه‌هاشان فرو افتاده و ذلت آنها را گرفته، این همان روزی است که به آنها وعده داده شده است) فرمود: یعنی روز خروج قائم علیه السلام.

۸۰- محمد بن الفضیل عن ابی الحسن الماضي علیه السلام قال قلت اذا رأوا ما يوعدون فسيعلمون من اضعف ناصراً و اقل عددا. یعنی بذلك القائم علیه السلام و انصاره^۳.
محمد بن فضیل از امام علی نقی (ع) روایت می‌کند عرض کردم (تا روزی که عذاب موعود خدا را به چشم ببینند آن زمان خواهند دانست که ضعیف‌تر از جهت یاور و کمتر از جهت عدد کیست.) فرمود مراد (دشمنان) قائم (ع) و انصار اوست^۴.

۱ - تفسیر نور الثقلین جلد ۵، ص ۴۱۰.

۲ - تفسیر البرهان ج ۴، ص ۲۸۶.

۳ - المحجة فيما نزل في القائم الحجة، ص ۲۳۷.

۴- این حدیث در جلد ۵ معجم احادیث الامام المهدي علیه السلام از امام کاظم (ع) نیز تحت عنوان قوة المهدي و انصاره و ضعف اعدائهم ذکر گردیده است (مؤلف).

۸۱- الامام الباقر عليه السلام في قول الله عزوجل يا ايها المدثر قم فانذر يعني بذلك محمداً صلى الله عليه و آله و قيامه في الرجعة ينذر فيها و في قوله (انها لاحدى الكبرنذيراً) يعني محمداً صلى الله عليه و آله (نذيراً للبشر) في الرجعة و في قوله (انا ارسلناك كافة للناس) في الرجعة^۱.

امام باقر فرمود: در مورد گفتار خداوند (ای خوابیده برخیز و بترسان) یعنی محمد صلی الله علیه و آله و قیام او در زمان رجعت که در آن انذار می‌نماید و در قول خداوند (آن قیامت) یکی از بزرگترین هاست؛ یعنی محمد صلی الله علیه و آله در رجعت، اندرز آدمیان است و در قول خداوند (و ما تو را جز برای عموم بشر نفرستادیم)؛ یعنی در رجعت.

۸۲- الامام الصادق عليه السلام ان عليا عليه السلام كان عندكم فاتي بنى ديوان و اشترى ثلاثة اثواب بدینار القميص الى فوق الكعب و الازار الى نصف الساق و الرداء من بين يديه الى ثدييه و من خلفه الى اليه ثم رفع يده الى السماء فلم يزل يحمد الله على ما كساه حتى دخل منزله ثم قال هذا لباس الذي ينبغي للمسلمين ان يلبسوه قال ابو عبد الله عليه السلام و لكن لا يقدر ان يلبسوا هذا اليوم و لو فعلناه لقالوا مجنون و لقالوا مرء و الله تعالى يقول و ثيابك فطهر قال ثيابك ارفعها و لاتجرها و اذا قام قائمنا كان هذا اللباس^۲.

۱ - معجم احاديث الامام المهدي عليه السلام ، ج ۵، ص ۴۶۸.

۲ - معجم احاديث الامام المهدي عليه السلام، ج ۵، ص ۴۶۸.

امام صادق (ع) فرمود: علی (ع) نزد بنی‌دیوان آمد و از آن‌ها سه لباس به قیمت یک دینار خرید؛ پیراهنی تا بالای برآمدگی پا و ازاری تا نصف ساق پا و ردائی از قسمت جلو تا روی سینه و از پشت سر تا پائین کمر. سپس دست خود را به آسمان بلند کرد و به خاطر این لباس مرتباً حمد خدای را بجا می‌آورد؛ تا وقتی که داخل منزل شد. سپس فرمود: این لباسی است که شایسته است مسلمین آن را بپوشند. امام صادق (ع) فرمود: ولی مسلمین نمی‌توانند امروزه این‌گونه لباس بپوشند و اگر این کار را بکنیم می‌گویند دیوانه است یا ریاکار است و خداوند متعال می‌فرماید: و جامه‌ات را پاک کن و دامن لباس خود را بالا ببر و آن را بر زمین نکش. وقتی که قائم ما قیام کند لباس اینست.

۸۳- الامام الصادق علیه السلام قال اذا نقر فی اذن الامام القائم اذن له فی القیام^۱.

امام صادق فرمود: آنگاه که در گوش امام قائم دمیده شود به او در قیام اذن داده می‌شود.

۸۴- الامام الصادق علیه السلام عذاب بعد عذاب یعذبه القائم علیه السلام^۲.

امام صادق فرمود: عذابی بعد از عذابی، آن را قائم علیه السلام عذاب می‌کند.

۱ - معجم احادیث الامام المهدی علیه السلام، ج ۵، ص ۴۷۱.

۲ - معجم احادیث الامام المهدی علیه السلام، ج ۵، ص ۴۷۲.

۸۵- الامام الصادق علیه السلام سئل عن الرجعة احق هی قال نعم فقیل له من اول من یخرج قال الحسین علیه السلام یخرج علی اثر القائم علیه السلام قلت و معه الناس کلهم قال لا بل كما ذکر الله تعالی فی کتابه (یوم ینفخ فی الصور فتأتون افواجا) قوم بعد قوم^۱.
 از امام صادق (سؤال شد از رجعت آیا حق است) فرمود: آری. از او سؤال شد از اول کسی که خروج می کند. فرمود: حسین (ع) است بعد از قیام قائم خروج می کند. راوی می پرسد: آیا همه مردم با او هستند؟ فرمود: خیر، بلکه آنچنان که خدا فرموده است (آن روزی که در صور دمیده شود و فوج فوج به محشر درآید) گروهی پس از گروه دیگر می آیند.

۸۶- الامام الصادق علیه السلام الراجفة الحسین بن علی علیه السلام و الرادفة علی بن ابیطالب علیه السلام و هو اول من ینفض رأسه من التراب مع الحسین بن علی فی خمسة و تسعین الف و هو قول الله انا لنصر رسلنا و الذین آمنوا فی الحیوة الدنیا و یوم یقوم الاشهاد یوم لا ینفع الظالمین معذرتهم و لهم اللعنة و لهم سوء الدار^۲.
 امام صادق فرمود: راجفه (لرزاننده)، حسین بن علی (ع) است و رادفه (ردیف شونده)، علی بن ابیطالب (ع) است و او اول کسی است که در نود و پنج هزار با حسین بن علی می آید و سرخود را از خاک (قبر) پاک می کند و این است گفتار خداوند (ما البتہ رسولان خود و اهل ایمان را هم در دنیا (بر دشمنانشان) ظفر و نصرت می دهیم و هم

۱ - معجم احادیث الامام المهدي علیه السلام، ج ۵، ص ۴۷۵.

۲ - معجم احادیث الامام المهدي علیه السلام، ج ۵، ص ۴۷۶.

روز قیامت که گواهان به شهادت برخیزند (مؤمنان را) به مقامات بهشتی پاداش می‌دهیم و در آن روز ستمکاران را (پشیمانی و) عذرخواهی سود ندهد و بر آنها خشم و لعن و منزلگاه بد (جهنم) مهیاست.

۸۷- عن ابی اسامة عن ابی جعفر علیه السلام قال سألته عن قول الله قتل الانسان ما اكفره قال نعم نزلت فی امیر المؤمنین علیه السلام (ما اكفره) یعنی بقتلكم اياه ثم نسب امیر المؤمنین فنسب خلقه و ما اكرم الله به فقال (من ای شیئی خلقه) يقول من طينة الانبياء خلقه (فقدّره) للخیر (ثم السبیل یسره) یعنی سبیل الهدی (ثم اماته) میتة الانبياء (ثم اذا شاء انشره) قلت ما قوله ثم اذا شاء انشره قال یمكث بعد قتله فی الرجعة فیقضی ما امره^۱.

ابواسامه گوید: از امام باقر (ع) سؤال کردم درباره قول خداوند (قتل الانسان ما اكفره) کشته باد انسان چقدر کافر (ناسپاس) است، فرمود: درباره امیر المؤمنین علیه السلام نازل شده است و چقدر ناسپاس است یعنی به کشته شدن او به دست شما. سپس به وصف خلقت علی (ع) و آنچه را که خداوند او را به آن گرمی داشته است، پرداخته و فرمود: او را از چه چیز آفریده است؟ می‌فرماید: از طینت انبیاء او را خلق کرده است. سپس برای خیر اندازه‌گیریش کرد. سپس راه را آسان گردانید (یعنی راه هدایت را). بعد او را مانند انبیا میراند و هرگاه بخواهد او را برمی‌انگیزد. عرض کردم: قول خداوند

۱ - معجم احادیث الامام المهدي علیه السلام، ج ۵، ص ۴۷۸.

(و هرگاه بخواهد او را برمی‌انگیزد) چیست؟ فرمود: بعد از قتل، او در رجعت می‌ماند و آنچه را به آن امر شده است، بجا می‌آورد.

۸۸- عن الاصبع بن نباتة قال سمعت ابن عباس يقول قال رسول الله (ص) ذكر الله عزوجل عبادة و ذكرى عبادة و ذكر على عبادة و ذكر الائمة من ولده عبادة و الذى بعثنى بالنبوة و جعلنى خير البرية ان وصى لافضل الاوصياء و انه لحجة الله على عباده و خليفته على خلقه و من ولده الائمة الهداة بعدى بهم يحبس الله العذاب عن اهل الارض و بهم يمسك السماء ان تقع على الارض الا باذنه و بهم يمسك الجبال ان تميد بهم و بهم يسقى خلقه الغيث و بهم يخرج النبات اولئك اولياء الله حقاً و خلفائى صدقاً عدتهم عدة الشهور و هو اثنا عشر شهراً وعدتهم عدة نقباء موسى بن عمران ثم تلا (ع) هذه الاية و السماء ذات البروج ثم قال اتقدر يا بن عباس ان الله يقسم بالسماء ذات البروج و يعنى به السماء و بروجها؟ قلت يا رسول الله فما ذلك؟ قال اما السماء فانا و اما البروج فالائمة بعدى اولهم على و آخرهم المهدي صلوات الله عليهم اجمعين^۱.

اصبع بن نباته روایت کرده از ابن عباس که پیغمبر (ص) فرمود: ذکر (یاد) خدا، عبادت است و ذکر من، عبادت است و ذکر علی، عبادت است و ذکر ائمه از اولاد علی، عبادت است. قسم به کسی که مرا به نبوت مبعوث کرد و مرا بهترین بندگان قرار داد، وصی من بهترین اوصیاء است و او حجت خدا بر بندگانش و جانشین او بر خلق خدا است و ائمه راهنمای بعد از من از فرزندان اوست. خداوند به سبب آنها عذاب را از

۱ - اختصاص شیخ مفید، ص ۲۲۳.

اهل زمین باز می‌دارد و آسمان را حفظ می‌کند که بر زمین سقوط نکند؛ مگر به اذن پروردگار، و کوه‌ها را از تحرک (سقوط) بر اهل زمین نگه می‌دارد و به سبب آن‌ها باران بر بندگانش می‌بارد و گیاهان را می‌رویاند. این‌ها حقاً دوستان خدا و جانشینان راستین من هستند تعداد آن‌ها به تعداد ماه‌ها و نقباء موسی بن عمران است که ۱۲ عدد می‌باشند. سپس این آیه را تلاوت کرد (سوگند به آسمان دارنده برج‌ها) آن گاه فرمود: ای ابن عباس! آیا می‌دانی خداوند به آسمان دارای برج‌ها قسم یاد کرده است، و معنای آسمان و بروج آن چیست؟ عرض کردم: یا رسول الله! چیست؟ فرمود: آسمان من هستم و بروج، ائمه بعد از من هستند. اول آن‌ها علی و آخر آن‌ها مهدی است؛ صلوات الله علیهم اجمعین.

۸۹- عن حنان بن سدير عن ابيه عن ابي عبدالله (ع) قال ان للقائم منا غيبة يطول امدها فقلت له يابن رسول الله و لم ذلك قال لان الله عزوجل ابي الا ان تجرى فيه سنن الانبياء في غيبتهم و انه لا بد له يا سدير من استيفاء مدد غيبتهم قال الله لتركين طبقاً عن طبق اي سنن من كان قبلكم^۱.

حنان بن سدير از پدرش و او از امام صادق (ع) روایت می‌کند که فرمود: برای قائم ما غیبتی است که مدت آن طول می‌کشد. عرض کردم: یابن رسول الله! چرا؟ فرمود: زیرا خداوند ابا دارد مگر این که سنن پیامبران در غیبت‌هایشان در مورد ایشان جاری شود. ای سدير! حتماً باید مدت غیبت‌های آن‌ها استیفاء شود. خداوند می‌فرماید (که هر

۱ - کمال الدین و تمام النعمة، ج ۲، ص ۴۸۰.

آینه طبقه‌ای بر طبقه‌ای دیگر قرار گیرد) یعنی سنت‌های کسانی که قبل از شما بوده‌اند.

۹۰- عن سهل عن محمد عن ابيه عن الصادق (ع) قال قلت هل اتيك حديث الغاشية قال يغشيهم القائم بالسيف قال قلت تصلى ناراً حامية قال تصلى نارالحرب فى الدنيا على عهد القائم و فى الاخرة نار جهنم^۱.

سهل از محمد و او از پدرش و او از امام صادق روایت می‌کند که از (آیا به تو رسیده است حدیث فراگیرنده). پرسیدم. فرمود: قائم (ع) با شمشیر آن‌ها را فرا می‌گیرد. می‌گوید: پرسیدم (از) (در آتش سوزان وارد می‌شوند) فرمود: آتش سوزان، جنگ در دنیا در عهد قائم و آتش جهنم در آخرت است.

۹۱- عن تفسير القمي عن ابي بصير فى قوله فماله من قوة و لاناصر قال عليه السلام ما (له) قوة يقوى بها على خالقه و لاناصر من الله ينصره ان اراد به سوء قلت انهم يكيدون كيداً (و اكيد كيداً) قال كادوا رسول الله صلى الله عليه و آله و كادوا اعلياً عليه السلام و كادوا فاطمة عليها السلام فقال الله يا محمد انهم يكيدون كيداً و اكيد كيداً فمهل الكافرين - يا محمد - امهلهم رويداً لوقت بعث القائم عليه السلام فينتقم له من الجبابرة (الجبارين) و الطواغيت من قريش و بنى اميه و سائر الناس^۲.

۱ - الشيعة و الرجعة، ج ۱، ص ۲۸۹.

۲ - المحجة فيما نزل فى القائم الحجة، ص ۲۴۸.

در تفسیر قمی از ابوبصیر روایت شده در مورد (پس برای او نیرو و یاری کننده‌ای نیست) فرمود: نیروئی برای او نیست که او را بر خالقش تقویت کند و از طرف خدا یآوری نیست که او را یاری دهد اگر خدا اراده سوء به او بکند. عرض کردم (بدرستی که آن‌ها یک نوع حيله می‌کنند و من یک نوع حيله می‌کنم) فرمود: (علیه) رسول الله و علی و فاطمه نیرنگ کردند. خداوند فرمود: ای محمد! ایشان حيله می‌کنند و من هم حيله می‌کنم. پس مهلت ده کافران را - ای محمد (ص) - مهلتشان اندک و تا وقت برانگیختن قائم (ع) است که از زورگویان و طاغوت‌های قریش و بنی امیه و سایر مردم انتقام می‌گیرد.

۹۲- عبدالله بن بکر یرفعه الی ابی عبدالله قال فی قوله عزوجل - اذا تتلی علیه آیاتنا قال اساطیر الاولین قال یعنی تکذیبه بالقائم (ع) اذیقول له لسنا نعرفک و لست من ولد فاطمة علیها السلام کما قال المشرکون لمحمد (ص).^۱

عبدالله بن بکر مرفوعاً از امام صادق روایت می‌کند در مورد گفتار خدای عزوجل (آن‌گاه که بر آن‌ها آیات ما تلاوت شود گویند افسانه پیشنیانست.) فرمود: یعنی قائم را تکذیب می‌کنند، زیرا به او می‌گویند تو را نمی‌شناسیم و تو از نسل فاطمه (س) نیستی؛ همان‌طور که مشرکین به پیغمبر می‌گفتند (او را تکذیب می‌کردند).^۲

۱ - معجم الامام المهدی علیه السلام، ج ۵، ص ۴۸۳.

۲ - این حدیث به شماره ۷۷ نیز آمده است

۹۳- عن ابي عبد الله (ع) انه قال و الشمس و ضحيتها قيام القائم لان الله سبحانه قال و ان يحشر الناس ضحى و القمر اذا تليها الحسن و الحسين و النهار اذا جليها هو القائم^۱.
 از امام صادق (ع) روايت شده كه فرمود: (قسم به آفتاب و تابش آن) قيام قائم است
 زيرا خداوند فرمود: (و همه مردم هنگام ظهر بيرون آيند) و قسم به ماه كه پيرو آفتاب
 آيد) حسين هستند (و قسم به روز هنگامى كه زمين را روشن سازد) او قائم (ع)
 است.

۹۴- الامام الباقر عليه السلام يا جابر و الفجر جدى و ليال عشر ائمة و الشفع
 امير المؤمنين و الوتر اسم القائم^۲.
 امام باقر (ع) فرمود: اى جابرا! فجر، جد من است و شبهاى ده گانه، ائمه (ع) هستند
 و شفع، امير المؤمنين و وتر، اسم قائم است.

۹۵- الامام الصادق عليه السلام - سلام هي حتى مطلع الفجر يعنى حتى يخرج القائم^۳.
 امام صادق (ع) فرمود: اين شب تا صبح گاه تهنييت است؛ يعنى تا خروج قائم
 عليه السلام.

۱ - الشيعة و الرجعة، ج ۱، ص ۳۹۰.

۲ - معجم احاديث الامام المهدي عليه السلام، ج ۵، ص ۴۹۱.

۳ - معجم احاديث الامام المهدي عليه السلام، ج ۵، ص ۵۰۲.

۹۶- عن الباقر (ع) و النهار اذا تجلى قال النهار هو القائم عليه السلام منا اهل البيت عليهم السلام اذا قام غلب دولة الباطل^۱.

از امام باقر روايت شده (و قسم به روز آنگاه كه روشن شود) روز، قائم ما اهل البيت (ع) است كه وقتى قيام كند بر دولت باطل غلبه مى كند.

۹۷- عن ابي عبد الله (ع) قال قوله عزوجل و الفجر - الفجر هو القائم عليه السلام^۲.

امام صادق (ع) در تفسير (قسم به صبحگاه) فرمود: فجر (صبحگاه) همان قائم (ع) است.

۹۸- قال الصادق جعفر بن محمد عليهما السلام ان القائم منا منصور با لرعب مؤيد بالنصر الى ان قال فعند ذلك خروج قائماً فاذا خرج اسند ظهره الى الكعبة واجتمع ثلثمائة و ثلثة عشر و اول ما ينطق به هذه الاية بقية الله خير لكم ان كنتم مؤمنين (الى ان قال) فاذا اجتمع له العقد و هو عشرة آلاف خرج من مكة^۳.

امام صادق جعفر بن محمد (ع) فرمود: قائم از ما منصور به رعب است (خداوند ترس او را در دل دشمن قرار داده و به اين وسيله او را نصرت داده است) و به نصرت تأييد شده است تا اين كه فرمود: خروج قائم ما در اين وقت است. وقتى او خروج مى كند،

۱ - تفسير صافى، ج ۵، ص ۳۲۶.

۲ - المحجة فيما نزل فى القائم الحجة، ص ۲۵۰.

۳ - منتخب الاثر، ص ۴۶۷.

تکیه به کعبه می‌دهد و ۳۱۳ نفر (اصحاب خاص) نزد او جمع می‌شوند و اول چیزی که به آن گویا می‌شود این آیه است (باقیمانده حجج الهی برای شما خوب است اگر مؤمن باشید) تا آنجا که امام صادق (ع) فرمود: وقتی عقد نزد او جمع شدند که ۱۰۰۰۰ نفر باشند، از مکه خروج می‌کند.^۱

۹۹- القمی قال تنزل الملائكة و روح القدس علی امام زمان و يدفعون الیه ما قد کتبوه سلام هی حتی مطلع الفجر قال تحية تحیی بها الامام الی ان یطلع الفجر.^۲
در تفسیر علی بن ابراهیم قمی آمده است که فرمود: فرشتگان و (روح القدس) بر امام زمان فرود آیند و آنچه را نوشته‌اند، به او تحویل می‌دهند (این شب تهنیت است تا صبحگاه) فرمود: تحیتی است که به سبب آن امام را تا برآمدن بامداد، تحیت گویند.

۱۰۰- عن المفضل بن عمر قال سألت الصادق جعفر بن محمد (ع) عن قول الله عزوجل و العصران الانسان لفی خسر قال عصر خروج القائم.^۳
مفضل بن عمر می‌گوید: سؤال کردم از امام صادق (ع) در مورد گفتار خدای عزوجل (قسم به عصر که انسان همه در خسارت و زیان است) فرمود: (مراد از عصر) زمان خروج قائم است.

۱- این حدیث ذیل رقم ۷۴ گذشت.

۲- تفسیر صافی، جلد ۵، ص ۳۵۲.

۳- کمال الدین و تمام النعمة، ج ۲، ص ۶۵۶.

۱۰۱- عن ابیجعفر اذا قام قائماً وضع الله یده علی رؤس العباد فجمع بها عقولهم و کملت به احلامهم^۱.

از امام باقر (ع) روایت شده که هرگاه قائم ما قیام کند، خداوند دستش را بر سر بندگان می‌گذارد^۲ و به این سبب عقول و آمال آنها کامل می‌گردد.

۱۰۲- روی علی بن عقبه عن ابیه قال^۳ اذا قام القائم (علیه السلام) حکم بالعدل و ارتفع فی ایامه الجور و امنیت به السبل و اخرجت الارض برکاتها و رد کل حق الی اهله و لم یبق اهل دین حتی یظهروا الاسلام و یعترفوا بالایمان. اما سمعت الله سبحانه یقول و له اسلم من فی السموات و الارض طوعاً و کرهاً و الیه ترجعون و حکم بین الناس بحکم داود و حکم محمد صلی الله علیه و آله فحینئذ تظهر الارض کنوزها و تبدی برکاتها و لایجد الرجل منکم یومئذ موضعاً لصدقته و لالبره لشمول الغنی جمیع المؤمنین ثم قال ان دولتنا آخر الدول و لم یبق اهل بیت لهم دولة الا ملکوا قبلنا لثلا یقولوا اذا رأوا سیرتنا اذا ملکنا سرنا بمثل سیره هؤلاء و هو قول الله تعالی و العاقبة للمتقین^۴.

علی بن عقبه از پدرش روایت کرده است که فرمود: هنگامی که قائم قیام کند به عدل حکم می‌کند و ظلم در زمان او مرتفع می‌شود و راهها به وجود او امنیت پیدا می‌کنند

۱ - منتخب الاثر فی الامام الثانی عشر، ص ۴۸۳.

۲ - یعنی آنها را مشمول رحمت خود می‌نماید (مؤلف).

۳ - نام امام که گوینده این حدیث است ذکر نشده است (مؤلف).

۴ - ارشاد شیخ مفید، ص ۲۶۴.

و زمین برکات خود را اظهار می‌کند و هر حقی به اهلش برمی‌گردد و هر کس اهل هر دینی که باشد اسلام اختیار می‌کند و اعتراف به ایمان می‌نماید. آیا قول خداوند را شنیده‌ای که می‌فرماید (و برای او اسلام آورده است هر که در آسمان‌ها و زمین است خواه و ناخواه و به سوی او بازگردانیده می‌شوند) و بین مردم به حکم داود و حکم محمد (ص) حکم می‌کند و در این هنگام زمین گنج‌های خود را ظاهر می‌کند و برکات خود را آشکار می‌نماید و در آن روز کسی از شما برای پرداخت صدقات و انفاقات خود جایی را نمی‌یابد؛ زیرا تمام مؤمنین بی‌نیاز می‌شوند. سپس فرمود: دولت ما آخرین دولت‌هاست و برای هیچ خاندانی دولتی نیست مگر قبل از ما به جهت این که وقتی روش ما را در حکومت ببینند، نگویند ما هم مثل این روش عمل می‌کردیم و این گفتار خداوند است که می‌فرماید (عاقبت از آن متقین است).

۱۰۳- عن ابی عبدالله (ع) قال العلم سبعة و عشرون حرفاً فجميع ما جائت به الرسل حرفان فلم يعرف الناس حتى اليوم غير الحرفين فاذا قام قائمنا اخرج الخمسة و العشرين حرفاً فبثها في الناس و ضم اليها الحرفين حتى يبتها سبعة و عشرين حرفاً^۱.

امام صادق (ع) فرمود: علم بیست و هفت حرف (جزء) است. تمام علومی که انبیا آورده‌اند، دو حرف است و مردم غیر از این دو حرف را نمی‌شناسند. وقتی که قائم ما قیام کرد بیست و پنج حرف دیگر را در اختیار مردم می‌گذارد و این دو حرف را نیز ضمیمه آن‌ها کرده، بیست و هفت حرف را در بین مردم منتشر می‌کند.

۱- بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۳۶.

۱۰۴- عن جعفر بن محمد عن ابيه عليهما السلام قال اتيت جابر بن عبد الله فقلت اخبرنا عن حجة الوداع فذكر حديثاً طويلاً ثم قال قال رسول الله اني تارك فيكم ما ان تمسكتم به لن تضلوا بعدى كتاب الله عزوجل و عترتي اهل بيتي ثم قال اللهم اشهد ثلاثاً^۱.
 امام صادق (ع) از امام باقر (ع) روایت می کند که فرمود: پیش جابر بن عبد الله رفتم و به او گفتم ما را از حجة الوداع خبر بده^۲. حدیثی طولانی بیان کرد. سپس گفت: پیغمبر (ص) فرمود: من چیزی را در میان شما می گذارم. مادامی که به آن متمسک باشید هیچ گاه بعد از من گمراه نمی شوید؛ کتاب الله عزوجل و عترتم که اهل بیتم هستند. سپس سه مرتبه فرمود: خداوندا شاهد باشد.

۱۰۵- جاء في روايات ان عند ظهوره ينادى فوق رأسه ملك هذا المهدي خليفة الله فاتبعوه^۳.

در روایاتی آمده است هنگام ظهور او ملکی بالای سر او ندا می دهد این مهدی (ع) جانشین خداست. از او پیروی کنید.

۱ - بحار الانوار، ج ۲۳، ص ۱۳۳.

۲- آخرین حجی که پیامبر (ص) انجام داد و همه مسلمین با او حج به جا آوردند و انتصاب علی (ع) به خلافت در غدیر خم در روزهای پایانی این سفر واقع گردید (مؤلف).

۳ - منتخب الاثر، ص ۳۰۹.

فهرست آياتى درباره امام زمان عج كه در كتاب المحجة فيما نزل فى القائم الحجة ذكر شده است :

سوره مباركه بقره آيه ۲	۱- الم ذلك الكتاب
سوره مباركه بقره آيه ۱۴۸	۲- اينما تكونوا يأت بكم الله جميعاً
سوره مباركه بقره آيه ۱۵۵	۳- و لنبلونكم بشيئى من الخوف
سوره مباركه آل عمران آيه ۸۳	۴- و له اسلم من فى السموات
سوره مباركه آل عمران آيه ۲۰۰	۵- يا ايها الذين آمنوا اصبروا
سوره مباركه نساء آيه ۴۷	۶- يا ايها الذين اوتوا الكتاب
سوره مباركه نساء آيه ۵۹	۷- يا ايها الذين آمنوا اطيعوا الله
سوره مباركه نساء آيه ۶۹	۸- و من يطع الله و الرسول
سوره مباركه نساء آيه ۷۷	۹- الم تر الى الذين قيل لهم كفوا ايديكم
سوره مباركه نساء آيه ۱۵۹	۱۰- و ان من اهل الكتاب الا ليؤمنن به
سوره مباركه مائده آيه ۱۴	۱۱- و من الذين قالوا انا نصارى
سوره مباركه مائده آيه ۵۴	۱۲- يا ايها الذين آمنوا من يرتد منكم
سوره مباركه انعام آيه ۴۴	۱۳- فلما نسوا ما ذكروا به
سوره مباركه انعام آيه ۸۹	۱۴- فان يكفر بها هولا
سوره مباركه انعام آيه ۱۵۸	۱۵- هل ينظرون الا ان تاتيهم الملائكة
سوره مباركه اعراف آيه ۱	۱۶- المص
سوره مباركه اعراف آيه ۵۳	۱۷- هل ينظرون الا تاويله

- ۱۸- قال موسى لقومه
سوره مبارکه اعراف آیه ۱۲۸
- ۱۹- الذين يتبعون الرسول النبي الامى
سوره مبارکه اعراف آیه ۱۵۷
- ۲۰- و من قوم موسى امة
سوره مبارکه اعراف آیه ۱۵۹
- ۲۱- و قاتلوهم حتى لا تكون فتنة
سوره مبارکه انفال آیه ۳۹
- ۲۲- هو الذى ارسل رسوله بالهدى
سوره مبارکه توبه آیه ۳۳
- ۲۳- و الذين يكتزون الذهب و الفضة
سوره مبارکه توبه آیه ۳۴
- ۲۴- ان عدة الشهور عند الله
سوره مبارکه توبه آیه ۳۶
- ۲۵- و قاتلوا المشركين كافة
سوره مبارکه توبه آیه ۳۶
- ۲۶- و يقولون لولا انزل عليه آية من ربه
سوره مبارکه يونس آیه ۲۰
- ۲۷- حتى اذا اخذت الارض زخرفها
سوره مبارکه يونس آیه ۲۴
- ۲۸- قل هل من شركائكم من يهدى الى الحق
سوره مبارکه يونس آیه ۳۵
- ۲۹- و لئن اخرنا عنهم العذاب
سوره مبارکه هود آیه ۸
- ۳۰- قال لوان لى بكم قوة
سوره مبارکه هود آیه ۸۰
- ۳۱- حتى اذا استئثس الرسل
سوره مبارکه يوسف آیه ۱۱۰
- ۳۲- و ذكرهم بايام الله
سوره مبارکه ابراهيم آیه ۵
- ۳۳- قالوا ربنا لم كتبت علينا القتال
سوره مبارکه نساء آیه ۷۷
- ۳۴- و سكنتم فى مساكن الذين ظلموا
سوره مبارکه ابراهيم آیه ۴۶
- ۳۵- و ان كان مكرهم لتزول منه الجبال
سوره مبارکه ابراهيم آیه ۴۶
- ۳۶- قال رب فانظرنى
سوره مبارکه حجر آیه ۳۶ تا ۳۸

- ۳۷- و لقد اتيناك سبعا من المثاني
 ۳۸- اتى امرالله فلا تستعجلوه
 ۳۹- و افسموا بالله جهد ايمانهم
 ۴۰- افا من الذين مكر وا السئيات
 ۴۱- و قضينا الى بنى اسرائيل
 ۴۲- عسى ربكم ان يرحمكم
 ۴۳- و من قتل مظلوماً
 ۴۴- و قل جاء الحق و زهق الباطل
 ۴۵- فاختلف الاحزاب من بينهم
 ۴۶- حتى اذا رأو ما يوعدون
 ۴۷- يعلم ما بين ايديهم
 ۴۸- و لقد عهدنا الى آدم
 ۴۹- فستعلمون من اصحاب الصراط السوى
 ۵۰- و كم قصمنا من قرية كانت ظالمة
 ۵۱- و لقد كتبنا فى الزبور
 ۵۲- اذن للذين يقاتلون
 ۵۳- الذين ان مكننا هم فى الارض
 ۵۴- ذلك و من عاقب
 ۵۵- فاذا نفخ فى الصور
- سوره مبارکه حجر آیه ۸۷
 سوره مبارکه نحل آیه ۱
 سوره مبارکه نحل آیه ۳۸
 سوره مبارکه نحل آیه ۴۵
 سوره مبارکه اسراء، ۴ تا ۶
 سوره مبارکه اسراء، آیه ۸
 سوره مبارکه اسراء آیه ۳۳
 سوره مبارکه اسراء آیه ۸۱
 سوره مبارکه مریم آیه ۳۷
 سوره مبارکه مریم آیه ۷۵
 سوره مبارکه طه آیه ۱۱۰
 سوره مبارکه طه آیه ۱۱۵
 سوره مبارکه طه آیه ۱۳۵
 سوره مبارکه انبياء آیه ۱۱
 سوره مبارکه انبياء آیه ۱۰۵
 سوره مبارکه حج آیه ۳۹
 سوره مبارکه حج آیه ۴۱
 سوره مبارکه حج آیه ۶۰
 سوره مبارکه مؤمنون آیه ۱۰۱

- ۳۵- سوره مبارکه نور آیه ۳۵
- ۵۵- سوره مبارکه نور آیه ۵۵
- ۱۱- سوره مبارکه فرقان آیه ۱۱
- ۲۶- سوره مبارکه فرقان آیه ۲۶
- ۴- سوره مبارکه شعراء آیه ۴
- سوره مبارکه شعراء آیه ۲۰۵ و ۲۰۶
- ۲۲۷- سوره مبارکه شعراء آیه ۲۲۷
- ۶۲- سوره مبارکه نمل آیه ۶۲
- سوره مبارکه قصص آیه ۵
- سوره مبارکه روم آیه ۱ الی ۵
- ۲۱- سوره مبارکه سجده آیه ۲۱
- ۲۹- سوره مبارکه سجده آیه ۲۹
- ۱۸- سوره مبارکه سباء آیه ۱۸
- سوره مبارکه سباء آیه ۵۱
- سوره مبارکه صافات آیه ۸۳
- سوره مبارکه ص آیه ۸۸
- سوره مبارکه زمر آیه ۶۹
- سوره مبارکه فصلت آیه ۱۷
- سوره مبارکه فصلت آیه ۱۶
- ۵۶- الله نور السموات و الارض
- ۵۷- وعد الله الذين آمنوا منكم
- ۵۸- بل كذبوا بالساعة و اعتدنا
- ۵۹- الملك يومئذ الحق للرحمن
- ۶۰- ان نشأ نزل عليهم
- ۶۱- افرأيت ان متعناهم سنين
- ۶۲- و سيعلم الذين ظلموا
- ۶۳- امن يجيب المضطر اذا دعاه
- ۶۴- و نريدان نمن على الذين استضعفوا
- ۶۵- الم غلبت الروم
- ۶۶- و لنذيقنهم من العذاب الادنى
- ۶۷- قل يوم الفتح
- ۶۸- وجعلنا بينهم و بين القرى
- ۶۹- و لوترى اذفرعوا فلافوت
- ۷۰- و ان من شيعته لابراهيم
- ۷۱- و لتعلمن نبأه بعد حين
- ۷۲- و اشرقت الارض بنور ربها
- ۷۳- و اما ثمود فهديناهم
- ۷۴- لنذيقهم عذاب الخزى

- ۷۵- سنريهم آياتنا
سوره مبارکه فصلت آيه ۵۳
- ۷۶- حم عسق
سوره مبارکه شوری آيه ۱ و ۲
- ۷۷- يستعجل بها الذين لا يؤمنون بها
سوره مبارکه شوری آيه ۱۸
- ۷۸- الله لطيف بعباده يرزق من يشاء
سوره مبارکه شوری آيه ۱۹
- ۷۹- ولولا كلمة الفصل
سوره مبارکه شوری آيه ۲۱
- ۸۰- ام يقولون افترى على الله كذبا
سوره مبارکه شوری آيه ۲۴
- ۸۱- و لمن انتصر بعد ظلمه
سوره مبارکه شوری آيه ۴۱
- ۸۲- و تريهم يعرضون عليها خاشعين
سوره مبارکه شوری آيه ۴۵
- ۸۳- و جعلها كلمة باقية في عقبه
سوره مبارکه زخرف آيه ۲۸
- ۸۴- هل ينظرون الا الساعة
سوره مبارکه زخرف آيه ۶۶
- ۸۵- حم و الكتاب المبين
سوره مبارکه دخان آيه ۱ الى ۴
- ۸۶- قل للذين آمنوا يغفروا
سوره مبارکه جائيه آيه ۱۴
- ۸۷- فهل ينظرون الا الساعة ان تأتيهم
سوره مبارکه محمد ص آيه ۱۸
- ۸۸- لو تزيلوا لعذبنا الذين كفروا منهم
سوره مبارکه فتح آيه ۲۵
- ۸۹- هو الذي ارسل رسوله بالهدى
سوره مبارکه فتح آيه ۲۸
- ۹۰- و استمع يوم يناد المناد
سوره مبارکه ق آيه ۴۱ و ۴۲
- ۹۱- فورب السماء و الارض
سوره مبارکه ذاريات آيه ۲۳
- ۹۲- و الطور و كتاب مسطور
سوره مبارکه طور آيه ۱ الى ۴
- ۹۳- اقتربت الساعة و انشق القمر
سوره مبارکه قمر آيه ۱

- ۹۴- و ان يروا آية يعرضوا
سوره مبارکه قمر آيه ۲
- ۹۵- يعرف المجرمون بسيماهم
سوره مبارکه الرحمن آيه ۴۱
- ۹۶- الم يأن للذين آمنوا ان تخشع قلوبهم
سوره مبارکه حديد آيه ۱۶
- ۹۷- اعلموا ان الله يحيى الارض
سوره مبارکه حديد آيه ۱۷
- ۹۸- لا تتولوا قوماً غضب الله
سوره مبارکه ممتحنه آيه ۱۳
- ۹۹- يريدون ليطفؤا نور الله
سوره مبارکه صف آيه ۸
- ۱۰۰- هو الذى ارسل رسوله بالهدى
سوره مبارکه صف آيه ۹
- ۱۰۱- قل ارايتم ان اصبح ماؤكم غوراً
سوره مبارکه ملك آيه ۳۰
- ۱۰۲- سأل سائل بعذاب واقع
سوره مبارکه معارج آيه ۱ تا ۳
- ۱۰۳- و الذين يصدقون بيوم الدين
سوره مبارکه معارج آيه ۲۶
- ۱۰۴- خاشعة ابصارهم ترهقهم ذلة
سوره مبارکه معارج آيه ۴۴
- ۱۰۵- حتى اذا رأوا ما يوعدون
سوره مبارکه جن آيه ۲۴
- ۱۰۶- فاذا نقر فى الناقور
سوره مبارکه مدثر آيه ۸ تا ۱۰
- ۱۰۷- ذرنى و من خلقت وحيداً
سوره مبارکه مدثر آيه ۱۱
- ۱۰۸- فقتل كيف قدر - ثم قتل كيف قدر
سوره مبارکه مدثر آيه ۱۹ و ۲۰
- ۱۰۹- و ما جعلنا اصحاب النار الا ملئكة
سوره مبارکه مدثر آيه ۳۱
- ۱۱۰- فلا اقسم بالخنس
سوره مبارکه تكوير آيه ۱۵ و ۱۶
- ۱۱۱- لتركن طبقاً عن طبق
سوره مبارکه انشقاق آيه ۱۹
- ۱۱۲- و السماء ذات البروج
سوره مبارکه بروج آيه ۱

سوره مبارکه طارق آيه ۱۵ تا ۱۷	۱۱۳- انهم يکيدون کيدا
سوره مبارکه غاشيه آيه ۱ تا ۴	۱۱۴- هل اتاک حديث الغاشية
سوره مبارکه فجر آيه ۱ تا ۴	۱۱۵- والفجر و ليال عشر
سوره مبارکه شمس آيه ۱ تا ۴	۱۱۶- و الشمس و ضحيها
سوره مبارکه ليل آيه ۱ تا ۲	۱۱۷- و الليل اذا يغشى
سوره مبارکه قدر آيه ۵	۱۱۸- سلام هي حتى مطلع الفجر
سوره مبارکه بينه آيه ۵	۱۱۹- و ذلك دين القيمة
سوره مبارکه عصر آيه ۱	۱۲۰- و العصر

فهرست آیاتی درباره امام زمان عج که در مستدرک المحجة ذکر شده است

سوره مبارکه بقره آیه ۲۴۹	۱- ان الله مبتليکم بنهر
سوره مبارکه آل عمران آیه ۱۴۰	۲- و تلک الايام نداولها بين الناس
سوره مبارکه مائده آیه ۳	۳- اليوم یتس الذين کفروا
سوره مبارکه انفال آیه ۷	۴- یرید الله ان یحق الحق بکلماته
سوره مبارکه توبه آیه ۳	۵- و اذان من الله و رسوله
سوره مبارک هود آیه ۱۱۰	۶- و لقد آتینا موسی الکتاب
سوره مبارکه رعد آیه ۱۳	۷- و هو شدید المحال
سوره مبارکه طه آیه ۱۱۳	۸- و کذلک انزلناه قراناً عربياً
سوره مبارکه انبیاء آیه ۱۲	۹- فلما احسوا بأسنا
سوره مبارکه عنکبوت آیه ۱۰	۱۰- و لئن جاء نصر من ربک
سوره مبارکه لقمان آیه ۲۰	۱۱- و اسبغ علیکم نعمه ظاهرة و باطنة
سوره مبارکه صف آیه ۱۳	۱۲- و اخری تحبونها نصر من الله
سوره مبارکه مدثر آیه ۴۶ و ۴۷	۱۳- و کنا نکذب بیوم الدين
سوره مبارکه مطففین آیه ۱۳	۱۴- اذا تتلی علیه آیاتنا

فهرست آیات دیگری غیر از آنچه در المحجة و مستدرک آن ذکر شده که علامه مجلسی (ره) در جلد ۵۱ بحار الانوار ذکر کرده است :

۱- ان یمسکم قرح فقد مسّ القوم قرح مثله و تلک الایام نداولها بین الناس

سوره مبارکه آل عمران آیه ۱۴۰

سوره مبارکه ص آیه ۸۶

سوره مبارکه شوری آیه ۲۰

سوره مبارکه ذاریات آیه ۲۳

سوره مبارکه واقعه آیه ۱۰

سوره مبارکه قلم آیه ۱۵

۲- قل ما اسئلكم علیه من اجر

۳- من کان یرید حرث الاخرة

۴- و فی السماء رزقکم و ما توعدون

۵- و السابقون السابقون اولئک المقربون

۶- اذا تتلى علیه آیاتنا قال اساطیر الاولین

فهرست آیات دیگری غیر از آنچه در منابع قبلی بیان گردیده که صاحب کتاب شریف الشیعة و الرجعة در جلد اول این کتاب ذکر نموده و بعضی از آنها را از کتاب ینابیع المودة نقل کرده است.

- ۱- و اذ ابتلی ابراهیم ربه بکلمات فاطمه
سوره مبارکه بقره آیه ۱۲۴
- ۲- و قاتلوهم حتی لا تكون فتنة
سوره مبارکه بقره آیه ۱۹۲
- ۳- هل ینظرون الا ان یأتیهم الله
سوره مبارکه بقره آیه ۲۱۰
- ۴- آمن الرسول بما انزل الیه من ربه
سوره مبارکه بقره آیه ۲۸۵
- ۵- ان الله اصطفی آدم و نوحاً
سوره مبارکه آل عمران آیه ۳۳
- ۶- و اعتصموا بحبل الله جمیعاً و لا تفرقوا
سوره مبارکه آل عمران آیه ۱۰۳
- ۷- ام یحسدون الناس علی ما اتیهم الله من فضله
سوره مبارکه نساء آیه ۵۴
- ۸- فقطع دابر القوم الذین ظلموا و الحمد لله رب العالمین سوره مبارکه انعام آیه ۴۵
- ۹- قال انظرنی الی یوم یبعثون قال انک من المنظرین سوره مبارکه اعراف آیه ۱۴ و ۱۵
- ۱۰- و اوحینا الی موسی ان الق عصاک
سوره مبارکه اعراف آیه ۱۱۷
- ۱۱- و لما جاء موسی لیقاتنا
سوره مبارکه اعراف آیه ۱۴۳
- ۱۲- و اذ اخذ ربک من بنی آدم
سوره مبارکه اعراف آیه ۱۷۲
- ۱۳- و قالت الیهود عزیر ابن الله
سوره مبارکه توبه آیه ۳۰
- ۱۴- یریدون ان یطفؤا نور الله
سوره مبارکه توبه آیه ۳۲
- ۱۵- الا ان اولیاء الله
سوره مبارکه یونس آیه ۶۲
- ۱۶- الذین آمنوا و عملوا الصالحات
سوره مبارکه رعد آیه ۲۹

۱۷- ان في ذلك لايات للمتوسمين و انها لبسبيل مقيم ان في ذلك لاية للمؤمنين

سوره مبارکه حجر ۷۵ الى ۷۷

سوره مبارکه كهف آيه ۸۳

سوره مبارکه مريم آيه ۱

سوره مبارکه طه آيه ۱۲

سوره مبارکه طه آيه ۱۷ و ۱۸

سوره مبارکه انبياء آيه ۷۳

سوره مبارکه انبياء آيه ۱۰۷

سوره مبارکه حج آيه ۴۰

سوره مبارکه حج آيه ۴۵

سوره مبارکه حج آيه ۴۷

سوره مبارکه حج آيه ۶۵

سوره مبارکه فرقان آيه ۶۱

سوره مبارکه قصص آيه ۶۸

سوره مبارکه عنكبوت آيه ۴۹

۳۱- انما يريد الله ليذهب عنكم الرجس اهل البيت و يطهرکم تطهيراً

سوره مبارکه احزاب آيه ۳۳

سوره مبارکه صافات آيه ۲۳

۱۸- و يسئلونک عن ذی القرنين

۱۹- كهيعص

۲۰- انى انا ربک فاخلع نعليک

۲۱- و ما تلک بيمينک يا موسى قال هى عصاى

۲۲- و جعلناهم ائمة يهدون بامرنا

۲۳- و ما ارسلناک الا رحمة للعالمين

۲۴- الذين اخرجوا من ديارهم بغير حق

۲۵- فکاين من قرية اهلکناها و هى ظالمة

۲۶- و يستعجونک بالعذاب

۲۷- الم تر ان الله سخر لکم ما فى الارض

۲۸- تبارک الذى جعل فى السماء بروجا

۲۹- و ربک يخلق ما يشاء و يختار

۳۰- بل هو آيات بينات

۳۲- و قفوهم انهم مسئولون

۳۳- قال يا ابليس ما منعك ان تسجد، الي، و لتعلمن نبأه بعد حين

سوره مبارکه ص آیه ۷۵ تا ۸۸

سوره مبارکه فصلت آیه ۴۵

۳۴- و لقد آتينا موسى الكتاب

سوره مبارکه شوری آیه ۲۳

۳۵- قل لا اسئلكم عليه اجرا الا المودة في القربى

سوره مبارکه زخرف آیه ۷۱

۳۶- و فيها ما تشتهيہ الانفس و تلذ الاعين

سوره مبارکه دخان آیه ۲۹

۳۷- فما بكت عليهم السماء و و الارض

سوره مبارکه حدید آیه ۱۹

۳۸- و الذين آمنوا بالله و رسله

۳۹- فاذا برق البصر و خسف القمر و جمع الشمس و القمر يقول الانسان يومئذ اين المفر

سوره مبارکه قیامت آیه ۷ تا ۱۰

مؤلف محترم کتاب شریف الشیعة و الرجعة^۱ پس از آن که در جلد اول کتاب مذکور در

صفحه ۱۹ رجعت را ذکر کرده و معنای لغوی آن که همان رجوع و برگشت باشد و

معنای اصطلاحی آن را که نزد شیعه عبارتست از بازگشت حجج الهی و ائمه طاهرین

(ع) به دنیا بعد از ظهور امام منتظر حجت ابن الحسن (ع) بیان نموده است، در جلد دوم

آن کتاب بر اثبات این امر تعداد ۷۶ آیه از قرآن را نیز ذکر نموده است.

۱ مرحوم آیت الله حاج شیخ محمدرضا طبسی نجفی متولد ۱۳۲۲ قمری در مشهد و متوفای ۱۴۰۵

فهرست آیاتی از قرآن کریم که در این کتاب (قصیده) به آنها استناد شده است:

سوره مبارکه حمد آیه ۱	۱- الحمد لله رب العالمین
سوره مبارکه بقره آیه ۳	۲- الذین یؤمنون بالغیب
سوره مبارکه بقره آیه ۲	۳- هدی للمتقین
سوره مبارکه بقره آیه ۱۴۸	۴- فاستبقوا الخیرات
سوره مبارکه بقره آیه ۲۶۹	۵- یؤتی الحکمة من یشاء
سوره مبارکه آل عمران آیه ۷	۶- و ما یعلم تأویله الا الله و الراسخون فی العلم
سوره مبارکه آل عمران آیه ۳۳	۷- ان الله اصطفى آدم و نوحاً
سوره مبارکه آل عمران آیه ۶۸	۸- ان اولی الناس بابراهیم
سوره مبارکه آل عمران آیه ۴۶	۹- و یکلم الناس فی المهد و کهنلاً
سوره مبارکه آل عمران آیه ۸۱	۱۰- و اذ اخذ الله میثاق النبیین
سوره مبارکه آل عمران آیه ۸۳	۱۱- و له اسلم من فی السموات و الارض
سوره مبارکه آل عمران آیه ۱۴۲	۱۲- ام حسبتم
سوره مبارکه نساء آیه ۵۹	۱۳- یا ایها الذین آمنوا اطیعوا الله
سوره مبارکه نساء آیه ۶۹	۱۴- و من یطع الله و الرسول
سوره مبارکه المائده آیه ۵۴	۱۵- یا ایها الذین آمنوا من یرتدّ منکم
سوره مبارکه انعام آیه ۷۶	۱۶- لا احب الآفلین
سوره مبارکه انعام آیه ۱۵۸	۱۷- هل ینظرون الا ان تأتيهم الملائکة

- ۱۸- ان الارض لله
سوره مبارکه اعراف آیه ۱۲۸
- ۱۹- ذلك الدين القيم
سوره مبارکه توبه آیه ۳۶
- ۲۰- يستلونک عن الانفال
سوره مبارکه انفال آیه ۱
- ۲۱- فقل انما الغيب لله
سوره مبارکه یونس آیه ۲۰
- ۲۲ و ۲۳ الا ان اولياء الله لا خوف عليهم و لا هم يحزنون - لهم البشرى
- ۲۴- جائهم نصرنا
سوره مبارکه یونس آیه ۶۲ و ۶۴
- ۲۵- و لئن اخرنا عنهم العذاب الى امة معدودة
سوره مبارکه هود آیه ۸
- ۲۶- بقية الله خير لكم
سوره مبارکه هود آیه ۸۶
- ۲۷- انما انت منذر و لكل قوم هاد
سوره مبارکه رعد آیه ۷
- ۲۸ و ۲۹- الم تركيف ضرب الله مثلاً
سوره مبارکه ابراهيم آیه ۲۴ و ۲۵
- ۳۰ تا ۳۲- قال رب فانظرنى الى يوم يبعثون
سوره مبارکه حجر آیه ۳۶ تا ۳۸
- ۳۳- فسئلوا اهل الذكر
سوره مبارکه نحل آیه ۴۳
- ۳۴- و قل جاء الحق و زهق الباطل
سوره مبارکه اسراء آیه ۸۱
- ۳۵- و نزل من القرآن
سوره مبارکه اسراء آیه ۸۲
- ۳۶- و من قتل مظلوماً
سوره مبارکه اسراء آیه ۳۳
- ۳۷- قال له موسى هل اتبعك
سوره مبارکه كهف آیه ۶۵
- ۳۸- قال هذا رحمة من ربى
سوره مبارکه كهف آیه ۹۸
- ۳۹- قال انما انا رسول ربك
سوره مبارکه مریم آیه ۱۹

- ۴۰ و ۴۱- حتى اذا راوا ما يوعدون
سوره مبارکه مریم آیه ۷۵ و ۷۶
- ۴۲ و ۴۳- طه ما انزلنا عليك القرآن لتشقى
سوره مبارکه طه آیه ۱ و ۲
- ۴۴- فجعلهم جذاذاً الا كبيرا لهم
سوره مبارکه انبياء آیه ۵۸
- ۴۵- و لقد كتبنا فى الزبور
سوره مبارکه انبياء آیه ۱۰۵
- ۴۶- و اذ بوانا لابراهيم مكان البيت
سوره مبارکه حج آیه ۲۶
- ۴۷- اذن للذين يقاتلون بانهم ظلموا
سوره مبارکه حج آیه ۳۹
- ۴۸- قد افلح المؤمنون
سوره مبارکه مؤمنون آیه ۱
- ۴۹- الله نور السموات و الارض
سوره مبارکه نور آیه ۳۵
- ۵۰- وعد الله الذين آمنوا منكم
سوره مبارکه نور آیه ۵۵
- ۵۱- تبارك الذى نزل الفرقان على عبده
سوره مبارکه فرقان آیه ۱
- ۵۲- الملك يومئذ الحق للرحمن
سوره مبارکه فرقان آیه ۲۶
- ۵۳- ان نشاء تنزل عليهم من السماء
سوره مبارکه شعراء آیه ۴
- ۵۴- امن يجيب المضطر اذا دعاه و يكشف السوء
سوره مبارکه نمل آیه ۶۲
- ۵۵- و نريد ان نمن على الذين استضعفوا فى الارض
سوره مبارکه قصص آیه ۵
- ۵۶ و ۵۷- و يومئذ يفرح المؤمنون بنصر الله ينصر من يشاء
سوره مبارکه روم آیه ۵ و ۶
- ۵۸- و الذين جاهدوا فىنا لنهدينهم سبلنا و ان الله لمع المحسنين
سوره مبارکه عنكبوت آیه ۶۹
- ۵۹- و كان حقاً علينا نصر المؤمنين
سوره مبارکه روم آیه ۴۷

۶۰۔ اولئك على هدى من ربهم و اولئك هم المفلحون

سوره مبارکه لقمان آیه ۵

۶۱۔ و اسبغ عليكم نعمه ظاهرة و باطنة

سوره مبارکه لقمان آیه ۲۰

۶۲۔ بل هو آيات في صدور الذين اوتوا العلم

سوره مبارکه عنكبوت آیه ۴۹

۶۳۔ تنزيل الكتاب لاريب فيه

سوره مبارکه سجده آیه ۲

۶۴۔ و لندينهم من العذاب الادنى

سوره مبارکه سجده آیه ۲۱

۶۵۔ قل يوم الفتح لا ينفع الذين كفروا معذرتهم

سوره مبارکه سجده آیه ۲۹

۶۶۔ النبي اولى بالمؤمنين من انفسهم

سوره مبارکه احزاب آیه ۶

۶۷۔ انما يريد الله ليذهب عنكم الرجس اهل البيت

سوره مبارکه احزاب آیه ۳۳

۶۸۔ ان المسلمين و المسلمات و المؤمنين و المؤمنات

سوره مبارکه احزاب آیه ۳۵

۶۹۔ و لقد آتينا داود منا فضلا

سوره مبارکه سبأ آیه ۱۰

۷۰۔ و جعلنا بينهم و بين القرى التي باركنا فيها

سوره مبارکه سبأ آیه ۱۸

۷۱۔ و قالوا الحمد لله الذي اذهب عنا الحزن

سوره مبارکه فاطر آیه ۳۴

۷۲۔ و ان من شيعته لابراهيم

سوره مبارکه صافات آیه ۸۳

۷۳۔ سلام على ال يس

سوره مبارکه صافات آیه ۱۳۰

۷۴ الى ۸۰۔ سوره مبارکه صافات آيات ۷۵ - ۸۳ - ۱۱۲ - ۱۲ - ۱۲۳ - ۱۳۳ - ۱۳۹

۸۱ و ۸۲۔ ص و القران ذى الذكر

سوره مبارکه ص آیه ۱ و ۲

۸۳ و ۸۴۔ قال فبعزتك لاغوينهم اجمعين الا عبادك سوره مبارکه ص آیه ۸۲ و ۸۳

- ۸۵- و اشرققت الارض بنور ربها
سوره مبارکه زمر آیه ۶۹
- ۸۶- و الله يقضى بالحق
سوره مبارکه غافر آیه ۲۰
- ۸۷- انا لننصر رسلنا و الذين آمنوا
سوره مبارکه غافر آیه ۵۱
- ۸۸- سنريهم آياتنا فى الافاق و فى انفسهم
سوره مبارکه فصلت آیه ۵۳
- ۸۹- و ابشروا بالجنة التى كنتم توعدون
سوره مبارکه فصلت آیه ۳۰
- ۹۰ الى ۹۴- فاولئك ما عليهم من سبيل
سوره مبارکه شورى آیه ۴۱ تا ۴۵
- ۹۶ الى ۹۹- حم و الكتاب المبين انا انزلناه
سوره مبارکه دخان آیه ۱ تا ۴
- ۱۰۰- رحمة من ربك
سوره مبارکه دخان آیه ۶
- ۱۰۱- قل للذين آمنوا
سوره مبارکه جاثيه آیه ۱۴
- ۱۰۲- يا قومنا اجيبوا داعى الله
سوره مبارکه احقاف آیه ۳۱
- ۱۰۳- و جعلها كلمة باقية فى عقبه
سوره مبارکه زخرف آیه ۲۸
- ۱۰۴- فاذا لقيتم الذين كفروا فضرب الرقاب
سوره مبارکه محمد (ص) آیه ۴
- ۱۰۵- هو الذى ارسل رسوله بالهدى و دين الحق
سوره مبارکه فتح آیه ۲۸
- ۱۰۶- ان اكرمكم عند الله اتقيكم
سوره مبارکه حجرات آیه ۱۳
- ۱۰۷- و اقسطوا ان الله يحب المقسطين
سوره مبارکه حجرات آیه ۹
- ۱۰۸ و ۱۰۹- و استمع يوم يناد المناد من مكان قريب يوم يسمعون الصيحة بالحق ذلك
سوره مبارکه ق آیه ۴۱ و ۴۲
- يوم الخروج
- ۱۱۰ و ۱۱۱- و فى السماء رزقكم و ما توعدون فورب السماء و الارض
سوره مبارکه ذاريات آیه ۲۲ و ۲۳

- ۱۱۲ الى ۱۱۵- و الطور و كتاب مسطور في رق منشور و البيت المعمور
- سوره مبارکه طور آيه ۱ الى ۴
- ۱۱۶- و النجم اذا هوى
- سوره مبارکه نجم آيه ۱
- ۱۱۷- اقتربت الساعة و انشق القمر
- سوره مبارکه قمر آيه ۱
- ۱۱۸- يعرف المجرمون بسيماهم
- سوره مبارکه الرحمن آيه ۴۱
- ۱۱۹- و السابقون السابقون
- سوره مبارکه واقعه آيه ۱۰
- ۱۲۰- اعلموا ان الله يحيى الارض
- سوره مبارکه حديد آيه ۱۷
- ۱۲۱- رضى الله عنهم و رضوا عنه
- سوره مبارکه مجادله آيه ۲۲
- ۱۲۲- اصحاب الجنة هم الفائرون
- سوره مبارکه حشر آيه ۲۰
- ۱۲۳- قد كانت لكم اسوة حسنة في ابراهيم
- سوره مبارکه ممتحنه آيه ۴
- ۱۲۴- هو الذى ارسل رسوله بالهدى
- سوره مبارکه صف آيه ۹
- ۱۲۵- فايدنا الذين آمنوا على عدوهم فاصبحوا ظاهرين
- سوره مبارکه صف آيه ۱۴
- ۱۲۶- يا ايها الذين آمنوا اذا نودى للصلاة من يوم الجمعة
- سوره مبارکه جمعه آيه ۹
- ۱۲۷- و الله يشهدان المنافقين لكاذبون
- سوره مبارکه منافقين آيه ۱
- ۱۲۸- و اطيعوا الله و اطيعوا الرسول
- سوره مبارکه تغابن آيه ۱۲
- ۱۲۹- و من يتوكل على الله فهو حسبه
- سوره مبارکه طلاق آيه ۳

- ۱۳۰- فان الله هو موليه و جبريل و صالح المؤمنين و الملائكه بعد ذلك ظهير
 سورة مبارکه تحریم آیه ۴
- ۱۳۱- قل ارايتم ان اصبح مأوكم غوراً
 سورة مبارکه ملک آیه ۳۰
- ۱۳۲ و ۱۳۳- ن و القلم
 سورة مبارکه قلم آیه ۱ و ۲
- ۱۳۴- اذا تتلى عليه آياتنا
 سورة مبارکه قلم آیه ۱۵
- ۱۳۵- فاجتبيه ربه فجعله من الصالحين
 سورة مبارکه قلم آیه ۵۰
- ۱۳۶- فاما من اوتى كتابه بمينيه
 سورة مبارکه الحاقه آیه ۱۹
- ۱۳۷- و انه لحق اليقين
 سورة مبارکه الحاقه آیه ۵۱
- ۱۳۸- ذلك اليوم الذي كانوا يوعدون
 سورة مبارکه نوح آیه ۳
- ۱۴۰- حتى اذا رأوا ما يوعدن
 سورة مبارکه جن آیه ۲۴
- ۱۴۱- يهدى الى الرشده فامنا به
 سورة مبارکه جن آیه ۲
- ۱۴۲- يا ايها المزمّل
 سورة مبارکه مزمّل آیه ۱
- ۱۴۳ و ۱۴۴- قم الليل الا قليلاً نصفه او ناقص منه قليلاً
 سورة مبارکه مزمّل آیه ۲ و ۳
- ۱۴۵ تا ۱۴۸- يا ايها المدثر الى و ثيابك فطهر
 سورة مبارکه مدثر آیه ۱ الى ۴
- ۱۴۹ تا ۱۵۲- فاذا نقرقى الناقدور الى خلقت وحيداً
 سورة مبارکه مدثر آیه ۸ الى ۱۱
- ۱۵۳ و ۱۵۴- فقتل كيف قدرتم قتل كيف قدر
 سورة مبارکه مدثر آیه ۱۹ و ۲۰
- ۱۵۵ تا ۱۵۷- كلا و القمر و الليل اذ دبر و الصبح اذا اسفر
 سورة مبارکه مدثر آیه ۳۲ تا ۳۴

- ۱۵۸- لا اقسام بيوم القيمة
سوره مبارکه قيامت آيه ۱
- ۱۵۹- ان الابرار، يشربون من كأس مزاجها كافوراً
سوره مبارکه انسان آيه ۵
- ۱۶۰- كذلك نفعل بالمجرمين
سوره مبارکه مرسلات آيه ۱۸
- ۱۶۱- انا كذلك نجزي المحسنين
سوره مبارکه مرسلات آيه ۴۴
- ۱۶۲- يوم ينفخ في الصور
سوره مبارکه نباء آيه ۱۸
- ۱۶۳ و ۱۶۴- يوم ترجف الراجفة تتبعها الرادفة
سوره مبارکه نازعات آيه ۶ و ۷
- ۱۶۵- ثم اذا شاء انشره
سوره مبارکه عبس آيه ۲۱
- ۱۶۶ الى ۱۶۸- انه لقول رسول كريم ذي قوة عند ذي العرش مكين مطاع ثم امين
سوره مبارکه تكوير آيه ۱۹ تا ۲۱
- ۱۶۹- لتركبن طبقاً عن طبق
سوره مبارکه انشقاق آيه ۱۹
- ۱۷۰- و السماء ذات البروج
سوره مبارکه بروج آيه ۱
- ۱۷۱ الى ۱۷۴- هل اتيك حديث الغاشية وجوه يومئذ خاشعة عاملة ناصبة تصلى ناراً
سوره مبارکه غاشيه آيه ۱ تا ۴
- ۱۷۵ الى ۱۷۷- انهم يكيدون كيداً و اكيد كيدا فمهل الكافرين امهلهم رويداً
سوره مبارکه طارق آيه ۱۵ تا ۱۷
- ۱۷۸- اذا تتلى عليه آياتنا قال اساطير الاولين
سوره مبارکه مطففين آيه ۱۳
- ۱۷۹ الى ۱۸۱- و الشمس و ضحيتها و القمر اذا تليها و النهار اذا جليها
سوره مبارکه شمس آيه ۱ الى ۳

۱۸۲ و ۱۸۳- و الليل اذا يغشى و النهار اذا تجلى

سوره مبارکه لیل آیه ۱ و ۲

۱۸۴ الی ۱۸۶- و الفجر و لیل عشر و الشفع و الوتر سوره مبارکه فجر آیه ۱ الی ۳

۱۸۷- لا اقسام بهذا البلد سوره مبارکه بلد آیه ۱ و ۲

۱۸۸ الی ۱۹۰- و الضحی و الليل اذا سجد ماودعک ربک و ماقلی

سوره مبارکه ضحی آیه ۱ تا ۳

۱۹۱ و ۱۹۲- الم نشرح لک صدرک و رفعنا لک ذکرک

سوره مبارکه انشراح آیه ۱ و ۴

سوره مبارکه تین آیه ۱

۱۹۳- و التین و الزيتون

سوره مبارکه علق آیه ۱

۱۹۴- اقرا باسم ربک الذی خلق

۱۹۵ الی ۱۹۸- انا انزلناه فی لیلۃ القدر الی تنزل الملائکة و الروح

سوره مبارکه قدر آیه ۱ و ۴

سوره مبارکه قدر آیه ۶

۱۹۹- سلام هی حتی مطلع الفجر

۲۰۰- ان الذین آمنوا و عملوا الصالحات اولئک هم خیر البریة

سوره مبارکه بینه آیه ۷

سوره مبارکه عصر آیه ۱

۲۰۱- و العصر

سوره مبارکه زمر آیه ۷۴

۲۰۲- فنعم اجر العاملین

فهرست آيات ديگرى از قرآن كريم غير از آنچه در منابع گذشته به آنها درباره امام عصر (عج) استشهد شده است و در جلد پنجم كتاب معجم احاديث الامام المهدي (عج) درج گرديده در ابتدای كتاب چنين آمده است.^۱

بسم الله الرحمن الرحيم

ملاحظة

المقصود بالآيات المفسرة في هذا المجلد الروايات التي وردت في تفسير آيات او تأويلها او تطبيقها او الاستشهاد بها بحيث ترتبط بقضية الامام المهدي عجل الله تعالى فرجه الشريف بعنوانه الخاص او بعنوان عام يشمله او ترتبط بالرجعة او تنفع في هذا المجال و ربما الحقنا بهذه الروايات بعض اقوال المفسرين فيما اذا ظن استناده الى الوحي.

الهيئة العلمية

۱- معجم احاديث الامام المهدي (ع)، جلد پنجم از انتشارات مؤسسه المعارف الاسلاميه، چاپ اول، الآيات المفسرة.

به نام خدای بخشنده مهربان

توجه

مقصود از آیات مفسره در این جلد روایاتی است که وارد شده‌اند در تفسیر یا تأویل یا تطبیق آیاتی یا استشهاد به آنها شده به گونه‌ای که مرتبط است به جریان امام مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف بالخصوص یا با عنوان عامی که شامل آن بزرگوار می‌شود یا ارتباط با مسئله رجعت دارد یا اینکه در این فرصت نافع هستند و چه بسا ملحق کرده‌ایم به این روایات بعضی اقوال مفسرین را در مواردی که تصور می‌شد مستند به وحی بوده‌اند.

هیأت علمیه

سپس تعداد ۵۰۴ روایت در ذیل سوره مبارکه حمد و ۳۰۰ آیه دیگر از قرآن کریم بیان شده است. که در اینجا با حذف آیاتی که در منابع قبلی ذکر شده بقیه آورده می‌شوند.

۱- سوره مبارکه حمد

از جهت اینکه یکی از اسامی این سوره سبع المثانی است و یکی از معانی سبع المثانی ۱۴ معصوم علیهم السلام هستند که امام عصر (ع) آخرین معصوم است.

۲- فتلقى آدم من ربه كلمات	سوره مبارکه بقره آیه ۳۷
۳- لهم في الدنيا خزي و لهم في الآخرة عذاب عظيم	سوره مبارکه بقره آیه ۱۱۴
۴- و لله المشرق و المغرب	سوره مبارکه بقره آیه ۱۱۵
۵- ام كنتم شهداء اذ حضر يعقوب الموت	سوره مبارکه بقره آیه ۱۳۳

- ۶- الم تر الى الذين خرجوا من ديارهم
سوره مبارکه بقره آيه ۲۴۳
- ۷- او كالذي مرّ على قرية و هي خاوية
سوره مبارکه بقره آيه ۲۵۹
- ۸- مثل الذين ينفقون اموالهم في سبيل الله
سوره مبارکه بقره آيه ۲۶۱
- ۹- يوتى الحكمة من يشاء و من يوت الحكمة
سوره مبارکه بقره آيه ۲۶۹
- ۱۰- فتقبلها ربها بقبول حسن
سوره مبارکه آل عمران آيه ۳۷
- ۱۱- و يكلم الناس في المهد و كهلاً و من الصالحين
سوره مبارکه آل عمران آيه ۴۶
- ۱۲- اذ قال الله يا عيسى انى متوفيك
سوره مبارکه آل عمران آيه ۵۵
- ۱۳- ان اولى الناس بابراهيم للذين اتبعوه
سوره مبارکه آل عمران آيه ۶۸
- ۱۴- و اذ اخذ الله ميثاق النبيين
سوره مبارکه آل عمران آيه ۸۱
- ۱۵- فيه آيات بينات مقام ابراهيم
سوره مبارکه آل عمران آيه ۹۷
- ۱۶- بلى ان تصبروا و تتقوا يمددكم ربكم
سوره مبارکه آل عمران آيه ۱۲۵
- ۱۷- ام حسبتم ان تدخلوا الجنة
سوره مبارکه آل عمران آيه ۱۴۲
- ۱۸- و ما محمد الا رسول قد خلت من قبله الرسل
سوره مبارکه آل عمران آيه ۱۴۴
- ۱۹- و ان يتفرقاً يغن الله كلاً من سعته
سوره مبارکه نساء آيه ۱۳۰
- ۲۰- و لقد اخذ الله ميثاق بنى اسرائيل
سوره مبارکه مائده آيه ۱۲
- ۲۱- و اذ قال موسى لقومه يا قوم اذكروا
سوره مبارکه مائده آيه ۲۰
- ۲۲- يا ايها الرسول لا يحزنك الذين يسارعون
سوره مبارکه مائده آيه ۴۱
- ۲۳- ان تعذبهم فانهم عبادك و ان تغفر لهم
سوره مبارکه مائده آيه ۱۱۸
- ۲۴- هو الذى خلقكم من طين ثم قضى اجلاً
سوره مبارکه انعام آيه ۲

- ۲۵- و قالوا لولا نزل عليه آية من ربه
سوره مبارکه انعام آیه ۳۷
- ۲۶- فلما نسوا ما ذكروا فتحنا عليهم
سوره مبارکه انعام آیه ۴۴
- ۲۷- فقطع دابر القوم الذين ظلموا
سوره مبارکه انعام آیه ۴۵
- ۲۸- قل هو القادر على ان يبعث عليكم عذابا
سوره مبارکه انعام آیه ۶۵
- ۲۹- اولئك الذين آتيناهم الكتاب و الحكم
سوره مبارکه انعام آیه ۸۹
- ۳۰- و بينهما حجاب و على الاعراف رجال
سوره مبارکه اعراف آیه ۴۶
- ۳۱- فانظروا انى معكم من المنتظرين
سوره مبارکه اعراف آیه ۷۱
- ۳۲- و لوان اهل القرى آمنوا و اتقوا
سوره مبارکه اعراف آیه ۹۶
- ۳۳- و اختار موسى قومه
سوره مبارکه اعراف آیه ۱۵۵
- ۳۴- و اكتب لنا فى هذه الدنيا
سوره مبارکه اعراف آیه ۱۵۶
- ۳۵- و ممن خلقنا امة
سوره مبارکه اعراف آیه ۱۸۱
- ۳۶- يسألونك عن الساعة
سوره مبارکه اعراف آیه ۱۸۷
- ۳۷- ليحق الحق و يبطل الباطل
سوره مبارکه انفال آیه ۸
- ۳۸- و الذين آمنوا من بعدوها جروا
سوره مبارکه انفال آیه ۷۵
- ۳۹- ام حسبتم ان تتركوا و لما يعلم الله الذين جاهدوا سوره مبارکه توبه آیه ۱۶
- ۴۰- يا ايها الذين آمنوا ان كثيراً من الاحبار و الرهبان سوره مبارکه توبه آیه ۳۴
- ۴۱- قل هل تربصون بنا الا احدى الحسنين
سوره مبارکه توبه آیه ۵۲
- ۴۲- ان الله اشترى من المؤمنين انفسهم
سوره مبارکه توبه آیه ۱۱۱
- ۴۳- يا ايها الذين آمنوا اتقوا الله و كونوا مع الصادقين سوره مبارکه توبه آیه ۱۱۹

- ۴۴- بل كذبوا بمالم يحيطوا بعلمه
سوره مبارکه یونس آیه ۳۹
- ۴۵- و يقولون متى هذا الوعد ان كنتم صادقين
سوره مبارکه یونس آیه ۴۸
- ۴۶- قل ارايتم ان اتيكم عذابه بياتاً اونها را
سوره مبارکه یونس آیه ۵۰
- ۴۷- لهم البشرى فى الحيوۃ الدنيا و فى الاخرة
سوره مبارکه یونس آیه ۶۴
- ۴۸- فلولا كانت قرية آمنت فنفعها ايمانها
سوره مبارکه یونس آیه ۹۸
- ۴۹- الا لعنة الله على الظالمين
سوره مبارکه هود آیه ۱۸
- ۵۰- مسومة عند ربك و ماهى من الظالمين ببعيد
سوره مبارکه هود آیه ۸۳
- ۵۱- بقيت الله خير لكم ان كنتم مؤمنين
سوره مبارکه هود آیه ۸۶
- ۵۲- و يا قوم اعملوا على مكاتكم انى عامل
سوره مبارکه هود آیه ۹۳
- ۵۳- و لقد آتينا موسى الكتاب فاختلف فيه
سوره مبارکه هود آیه ۱۱۰
- ۵۴- و يقول الذين كفروا لولا انزل عليه آية
سوره مبارکه رعد آیه ۷
- ۵۵- الم تر الى الذين بدلوا نعمت الله
سوره مبارکه ابراهيم آیه ۲۸
- ۵۶- و انذر الناس يوم يأتهم العذاب
سوره مبارکه ابراهيم آیه ۴۴
- ۵۷- و سکنتم فى مساكن الذين ظلموا انفسهم
سوره مبارکه ابراهيم آیه ۴۵
- ۵۸- و قد مکروا مکرمهم و عندالله مکرمهم
سوره مبارکه ابراهيم آیه ۴۶
- ۵۹- و لقد جعلنا فى السماء بروجاً
سوره مبارکه حجر آیه ۱۶
- ۶۰- و حفظناها من كل شيطان رجيم
سوره مبارکه حجر آیه ۱۷
- ۶۱- فاصابهم سيئات ما عملوا
سوره مبارکه نحل آیه ۳۴
- ۶۲- انما قولنا لشيئ
سوره مبارکه نحل آیه ۴۰

- ۶۳- ان احسنتم احسنتم لانفسکم
سوره مبارکه اسراء آيه ۷
- ۶۴- يوم ندعوا كل اناس بامامهم
سوره مبارکه اسراء آيه ۷۱
- ۶۵- و من كان في هذه اعمى
سوره مبارکه اسراء آيه ۷۲
- ۶۶- و يوم نسير الجبال و ترى الارض بارزة
سوره مبارکه كهف آيه ۴۷
- ۶۷- قال هذا رحمة من ربي
سوره مبارکه كهف آيه ۹۸
- ۶۸- و اذكر في الكتاب اسمعيل
سوره مبارکه مريم آيه ۵۴
- ۶۹- حتى اذا رأوا ما يوعدون
سوره مبارکه مريم آيه ۷۵
- ۷۰- و يزيد الله الذين اهتدوا هدى
سوره مبارکه مريم آيه ۷۶
- ۷۱- و عننت الوجوه للحى القيوم
سوره مبارکه طه آيه ۱۱۱
- ۷۲- قال اهبطا منها جميعاً بعضكم لبعض عدو
سوره مبارکه طه آيه ۱۲۳
- ۷۳- و من اعرض عن ذكرى
سوره مبارکه طه آيه ۱۲۴
- ۷۴- لا تركضوا و ارجعوا
سوره مبارکه انبياء آيه ۱۳
- ۷۵- كل نفس ذائقة الموت
سوره مبارکه انبياء آيه ۳۵
- ۷۶- و يقولون متى هذا الوعدان كنتم صادقين
سوره مبارکه انبياء آيه ۳۸
- ۷۷- و جعلناهم ائمة يهدون بامرنا
سوره مبارکه انبياء آيه ۷۳
- ۷۸- و حرام على قرية اهلكناها انهم لا يرجعون
سوره مبارکه انبياء آيه ۹۵
- ۷۹- قد افلح المؤمنون
سوره مبارکه مؤمنون آيه ۱
- ۸۰- حتى اذا فتحنا عليهم باباً
سوره مبارکه مؤمنون آيه ۷۷
- ۸۱- و اقساموا بالله جهد ايمانهم
سوره مبارکه نور آيه ۵۳

- ۸۲- و هو الذى خلق من الماء بشرا
سوره مبارکه فرقان آیه ۵۴
- ۸۳- ففررت منکم
سوره مبارکه شعرا آیه ۲۱
- ۸۴- و لقد آتینا داود و سليمان علماً
سوره مبارکه نمل آیه ۱۵
- ۸۵- قل الحمد لله و سلام على عباده
سوره مبارکه نمل آیه ۵۹
- ۸۶- و يقولون متى هذا الوعد ان كنتم صادقین
سوره مبارکه نمل آیه ۷۱
- ۸۷- و اذا وقع القول عليهم
سوره مبارکه نمل آیه ۸۲
- ۸۸- و يوم نحشر من كان امة فوجا
سوره مبارکه نمل آیه ۸۳
- ۸۹- و قل الحمد لله سيربكم آیاته
سوره مبارکه نمل آیه ۹۳
- ۹۰- ان الذى فرض عليك القرآن
سوره مبارکه قصص آیه ۸۵
- ۹۱- الم احسب الناس ان يتركوا
سوره مبارکه عنكبوت آیه ۱ و ۲
- ۹۲- اولم يروا انا نسوق الماء الى الارض
سوره مبارکه سجده آیه ۲۷
- ۹۳- و يقولون متى هذا الفتح ان كنتم صادقین
سوره مبارکه سجده آیه ۲۸
- ۹۴- النبى اولى بالمؤمنین من انفسهم
سوره مبارکه احزاب آیه ۶
- ۹۵- هنالك ابتلى المؤمنون و زلزلوا زلزالاً شديداً
سوره مبارکه احزاب آیه ۱۱
- ۹۶- ملعونین اينما تقفوا اخذوا
سوره مبارکه احزاب آیه ۶۱
- ۹۷- سنة الله فى الذين خلوا من قبل
سوره مبارکه احزاب آیه ۶۲
- ۹۸- و ما ارسلناك الا كافة للناس
سوره مبارکه سباء آیه ۲۸
- ۹۹- و يقولون متى هذا الوعد ان كنتم صادقین
سوره مبارکه سباء آیه ۲۹
- ۱۰۰- ان الله يمسك السموات و الارض
سوره مبارکه فاطر آیه ۴۱

- ۱۰۲- يا حسرة على العباد ماياتيهم من رسول
سوره مبارکه يس آيه ۳۰
- ۱۰۳- و آية لهم الارض الميتة احيياها
سوره مبارکه يس آيه ۳۳
- ۱۰۴- و يقولون متى هذا الوعد ان كنتم صادقين
سوره مبارکه يس آيه ۴۸
- ۱۰۵- قالوا يا ويلنا من بعثنا من مرقدنا
سوره مبارکه يس آيه ۵۲
- ۱۰۶- اصبر على ما يقولون
سوره مبارکه ص آيه ۱۷
- ۱۰۷- قالوا ربنا امتنا اثنتين و احييتنا اثنتين
سوره مبارکه غافر آيه ۱۱
- ۱۰۸- انا لننصر رسلنا و الذين آمنوا
سوره مبارکه غافر آيه ۵۱
- ۱۰۹- ان الذين قالوا ربنا الله
سوره مبارکه فصلت آيه ۳۰
- ۱۱۰- و لاتستوى الحسنه و لا السيئه
سوره مبارکه فصلت آيه ۳۴
- ۱۱۱- و انه لعلم للساعة فلا تمترن بها
سوره مبارکه زخرف آيه ۶۱
- ۱۱۲- فاختلف الاحزاب من بينهم
سوره مبارکه زخرف آيه ۶۵
- ۱۱۳- ان الذين قالوا ربنا الله
سوره مبارکه احقاف آيه ۱۳
- ۱۱۴- فاصبر كما صبر اولواالعزم
سوره مبارکه احقاف آيه ۳۵
- ۱۱۵- فاذا لقيتم الذين كفروا فضرب الرقاب
سوره مبارکه محمد (ص) آيه ۴
- ۱۱۶- و الذين اهتدوا زادهم هدى و اتيهم تقويهم
سوره مبارکه محمد (ص) آيه ۱۷
- ۱۱۷- و ان للذين ظلوا عذاباً
سوره مبارکه طور آيه ۴۷
- ۱۱۸- و المؤتفكة اهوى
سوره مبارکه نجم آيه ۵۳
- ۱۱۹- فتول عنهم يوم يدع الداع الى شئ نكر
سوره مبارکه قمر آيه ۶
- ۱۲۰- و يقولون متى هذا الوعد ان كنتم صادقين
سوره مبارکه ملك آيه ۲۵

- ۱۲۱- تعرج الملائكة و الروح
سوره مبارکه معارج آیه ۴
- ۱۲۲- و ان لو استقاموا على الطريقة
سوره مبارکه جن آیه ۱۶
- ۱۲۳- عالم الغيب فلا يظهر على غيبه احداً
سوره مبارکه جن آیه ۲۶
- ۱۲۴- و اصبر على ما يقولون و اهجرهم هجرأ جميلاً
سوره مبارکه مزمل آیه ۱۰
- ۱۲۵- يا ايها المدثر قم فانذر
سوره مبارکه مدثر آیه ۱ و ۲
- ۱۲۶- و ثيابك فطهر
سوره مبارکه مدثر آیه ۴
- ۱۲۷- انها لاحدى الكبر نذير للبشر
سوره مبارکه مدثر آیه ۳۵ و ۳۶
- ۱۲۸- يوم ينفخ فى الصور فتأتون افواجا
سوره مبارکه نباء آیه ۱۸
- ۱۲۹- يوم ترجف الراجعة تتبعها الرادفة
سوره مبارکه نازعات آیه ۶ و ۷
- ۱۳۰- قالوا تلك اذا كرة خاسرة فانما هي زجرة واحدة
سوره مبارکه نازعات آیه ۱۲ و ۱۳
- ۱۳۱- ثم اماته فاقبره ثم اذا شاء انشره
سوره مبارکه عبس آیه ۲۱ و ۲۲
- ۱۳۲- و جاء ربك و الملك صفأ صفأ
سوره مبارکه فجر آیه ۲۲
- ۱۳۳- و الشمس و ضحيها الى ولا يخاف عقبيها
سوره مبارکه شمس آیه ۱ تا ۱۵
- ۱۳۴- و الليل اذا يغشى الى و لسوف يرضى
سوره مبارکه ليل آیه ۱ تا ۲۱
- ۱۳۵- كلا سوف تعلمون ثم كلا سوف تعلمون الى عين اليقين
سوره مبارکه تكاثر آیه ۳، ۴، ۷ و ۸

فهرست روايات كتاب

- ۱- دخل رجل على ابي عبدالله (ع)
- ۲- تعلموا القرآن فانه احسن الحديث
- ۳- فان الناس لو علموا محاسن كلامنا لاتبعونا
- ۴- من آمن بقيام القائم انه حق
- ۵- الصراط السوي هو القائم
- ۶- نحن الراسخون في العلم
- ۷- يا جابر الزم الارض
- ۸- اذا قام القائم لا يبقى ارض الا نودي فيها
- ۹- و من مات و ليس في رقبته بيعة امام
- ۱۰- والله لكاني انظر اليه
- ۱۱- قد كلمهم عيسى في المهدي
- ۱۲- و اما الرد على من انكر الرجعة
- ۱۳- والله لا يكون الذي تمدون اليه اعناقكم
- ۱۴- النبيين رسول الله و الصديقين على
- ۱۵- لما أنزل الله عز و جل على نبيه محمد (ص)
- ۱۶- ان صاحب هذا الامر محفوظ له (اصحابه)
- ۱۷- خروج القائم المنتظر منا
- ۱۸- وجدنا في كتاب علي (ع)

- ١٩- يا ابا حمزة من المحتوم الذي لا تبديل له
- ٢٠- نحن قوم فرض الله طاعتنا
- ٢١- يا ابا بصير طوبى لشيعه قائمنا
- ٢٢- والامام يبشرهم بقيام القائم
- ٢٣- اليس انتظر الفرج من الفرج
- ٢٤- جاء رجل الى امير المؤمنين
- ٢٥- الامة المعدودة اصحاب القائم
- ٢٦- المفقودون عن فرسهم
- ٢٧- رسول الله المنذر
- ٢٨- الشجرة رسول الله
- ٢٩- يا وهب اتحسب انه يوم
- ٣٠- الذكر القران
- ٣١- اذا قام القائم
- ٣٢- ذلك قائم آل محمد
- ٣٣- رفع التقيه عند الشك
- ٣٤- فهو خروج القائم عليه السلام
- ٣٥- ان عيسى ينزل عليه
- ٣٦- هم اصحاب المهدي
- ٣٧- فالمشكوة رسول الله (ص)

- ٣٨- هم والله شيعتنا اهل البيت
٣٩- ان الملك للرحمن
٤٠- نزلت في قائم آل محمد (ص)
٤١- نزلت في القائم من آل محمد (ص)
٤٢- هم آل محمد
٤٣- في قبورهم بقيام القائم
٤٤- نحن هم
٤٥- النعمة الظاهرة الامام الظاهر
٤٦- الادنى عذاب السفر
٤٧- يوم الفتح يوم تفتح الدنيا على القائم عليه السلام
٤٨- والله ما يعنى بها غيركم
٤٩- مع قائمنا اهل البيت (ع)
٥٠- يس محمد و نحن آل يس
٥١- ان قائمنا اذا قام
٥٢- هي في القائم (عج) و اصحابه
٥٣- ذلك والله في الرجعة
٥٤- قال خسف و مسخ و قذف
٥٥- ذاك القائم اذا قام انتصر
٥٦- يعنى (الى) القائم

- ٥٧- ان الله سبحانه لما خلق ابراهيم عليه السلام
- ٥٨- يا على هذه الاية
- ٥٩- هي ليلة القدر
- ٦٠- ايام الله المرجوة ثلاثة
- ٦١- استقاموا على الائمة
- ٦٢- انما سمي اولوالعزم اولى العزم
- ٦٣- جعل الائمة فى عقب الحسين (ع)
- ٦٤- فان الله تبارك و تعالى لن يذهب بالدنيا
- ٦٥- هو الامام الذى يظهره على الدين كله
- ٦٦- دخلت على رسول الله (ص)
- ٦٧- انه ينادى باسم صاحب هذا الامر مناد
- ٦٨- (قيام) القائم
- ٦٩- الليلة التى يقوم فيها قائم آل محمد عليه السلام
- ٧٠- هل للمأمول المنتظر المهدي وقت؟
- ٧١- يا معاوية ما يقولون فى هذا؟
- ٧٢- نطق الله بها يوم ذرأ الخلق فى الميثاق
- ٧٣- العدل بعد الجور
- ٧٤- و الله ما نزل تأويلها بعد
- ٧٥- ان القائم منا منصور بالرعب

- ٧٦- اما و الله ما هلك من كان قبلكم
٧٧- هذه نزلت في الامام القائم عليه السلام
٧٨- يعنى تكذيبه بالقائم عليه السلام
٧٩- يعنى امير المؤمنين عليه السلام
٨٠- يعنى يوم خروج القائم عليه السلام
٨١- يعنى بذلك القائم عليه السلام و انصاره
٨٢- يعنى بذلك محمد (ص)
٨٣- ان علياً كان عندكم
٨٤- اذا نقر فى اذن الامام
٨٥- عذاب بعد عذاب
٨٦- الامام الصادق (ع) سئل عن الرجعة أ حق هي؟
٨٧- الراجفة الحسين بن على (ع)
٨٨- نزلت فى امير المؤمنين (ع)
٨٩- ذكر الله عزوجل عبادة
٩٠- ان للقائم منا غيبة
٩١- يغيشهم القائم بالسيف
٩٢- ما (له) قوة يقوى بها على خالقه
٩٣- يعنى تكذيبه بالقائم (ع)
٩٤- قيام القائم

- ۹۵- يا جابر و الفجر جدی
- ۹۶- يعنى حتى يخرج القائم (ع)
- ۹۷- النهار هو القائم (ع)
- ۹۸- الفجر هو القائم
- ۹۹- ان القائم منا منصور بالرعب
- ۱۰۰- تنزل الملائكة و روح القدس
- ۱۰۱- عصر خروج القائم
- ۱۰۲- اذا قام قائمنا وضع الله يده
- ۱۰۳- اذا قام القائم حكم بالعدل
- ۱۰۴- العلم سبعة و عشرون حرفاً
- ۱۰۵- انى تارك فيكم ما ان تمسكتم به لن تضلوا
- ۱۰۶- ان عند ظهوره ينادى فوق رأسه ملك
- ۱۰۷- من لم يشكر المنعم من المخلوقين

مصادر کتاب

- ۱- قرآن کریم، ترجمه استاد مهدی الهی قمشه ای
- ۲- الاختصاص، شیخ مفید قدس سره، انتشارات جامعه مدرسین قم
- ۳- الارشاد، شیخ مفید قدس سره، مکتبه بصیرتی قم
- ۴- بحار الانوار، علامه مجلسی قدس سره، انتشارات دار احیاء التراث العربی، بیروت.
- ۵- تفسیر البرهان، سید هاشم بحرانی قدس سره، چاپخانه آفتاب، تهران
- ۶- تفسیر الصافی، مولی محسن فیض کاشانی قدس سره، انتشارات دارالمرتضی للنشر، چاپ مشهد.
- ۷- تفسیر العیاشی، محمد بن مسعود معروف به عیاشی قدس سره، انتشارات کتابخانه علمیه اسلامیة.
- ۸- تفسیر نور الثقلین، آیت الله شیخ عبد علی حویزی قدس سره، انتشارات اسماعیلیان.
- ۹- دیوان اشعار، آیت الله سید محمدرضا شفیعی قدس سره، خطی
- ۱۰- الشیعة و الرجعة، آیت الله شیخ محمدرضا طبسی نجفی قدس سره، چاپ نجف، چاپ اول.
- ۱۱- صحیفة الرضا (ع)، آقای جواد قیومی اصفهانی حفظه الله، انتشارات موسسه نشر اسلامی تابع جامعه مدرسین حوزه علمیه قم.
- ۱۲- صحیفة مهدیه (ع)، آقای سید مرتضی مجتهدی قدس سره، انتشارات دارالثقلین، چاپ چهارم.

- ۱۳- عيون اخبار الرضا، محمد بن على بن حسين بن بابويه قمى معروف به شيخ صدوق قدس سره ، انتشارات دارالكتب الاسلاميه، چاپ دوم.
- ۱۴- الغيبة، ابو عبدالله النعمانى قدس سره، انتشارات كتابخانه صدوق، چاپ اول.
- ۱۵- الكافى (اصول)، ثقة الاسلام محمد بن يعقوب بن اسحق كلينى رازى قدس سره، انتشارات دارالكتب الاسلاميه.
- ۱۶- الكافى (روضه)، ثقة الاسلام محمد بن يعقوب بن اسحق كلينى رازى قدس سره، انتشارات دارالكتب الاسلاميه.
- ۱۷- كامل الزيارات، محمد بن قولويه قمى قدس سره، مؤسسه نشر الفقاهه.
- ۱۸- كمال الدين و تمام النعمة، محمد بن على بن حسين بن بابويه قمى معروف به شيخ صدوق قدس سره، انتشارات مؤسسه نشر اسلامى تابع جامعه مدرسين حوزه علميه قم.
- ۱۹- المحجة فيما نزل فى القائم الحجة، سيد هاشم بحراني قدس سره
- ۲۰- معجم احاديث الامام المهدي عليه السلام، نشر مؤسسه المعارف الاسلاميه، چاپ اول.
- ۲۱- مفاتيح الجنان، حاج شيخ عباس محدث قمى قدس سره، كتابفروشى اسلاميه به خط طاهر خوشنويس.
- ۲۲- منتخب الاثر، آيت الله لطف الله صافى گلپايگانى مدظله، انتشارات كتابخانه صدر، چاپ سوم.
- ۲۳- مقدمه تفسير مرآة الانوار، ابوالحسن عاملى اصفهانى.
- ۲۳- المنجد، لويس مطوف، انتشارات اسماعيليان، چاپ چهارم.
- ۲۵- نهج البلاغه، سيد رضى قدس سره، جيبى، چاپ اول، بيروت.

مراجع معظم و شخصیت‌های گرانقدر علمی که نگارنده را با صدور اجازاتی اعم از روایتی و امور حسبیه مفتخر فرموده‌اند (به ترتیب حروف الفبا) و ذکر تاریخ صدور :

۱- شیخ الفقهاء العظام حضرت آیت الله العظمی حاج شیخ محمد علی اراکی قدس سره در سال ۱۴۱۴ قمری

۲- قدوة السالکین حضرت آیت الله العظمی حاج شیخ محمدتقی بهجت مدظله العالی در سال ۱۴۲۰ قمری

۳- مجاهد بزرگوار حضرت آیت الله سید مرتضی پسندیده وکیل تام الاختیار حضرت امام خمینی قدس سرهما در سال ۱۴۰۲ قمری

۴- فقیه فرزانه رهبر معظم انقلاب حضرت آیت الله العظمی حاج سیدعلی خامنه‌ای مدظله العالی در سال ۱۴۱۶ قمری

۵- فقیه والامقام و استاد ارجمند حضرت آیت الله حاج سید علی شفیعی مدظله العالی در سال ۱۴۱۲ قمری

۶- مرجع بزرگوار تقلید حضرت آیت الله حاج شیخ لطف الله صافی گلپایگانی مدظله العالی در سال ۱۴۱۴ قمری

۷- مرجع بزرگوار تقلید حضرت آیت الله حاج شیخ محمد فاضل لنکرانی مدظله العالی در سال ۱۴۱۵ قمری

۸- فقیه اهل بیت عصمت و طهارت حضرت آیت الله العظمی حاج سید محمدرضا موسون گلپایگانی قدس سره در سال ۱۴۱۴ قمری

آثار نگارنده (چاپ شده)

- ۱- آخرین امام در بهترین کلام (کتاب حاضر)
- ۲- خورشید پنهان (نشریه شماره یک کانون فرهنگی هنری امام خمینی اهواز)
- ۳- منشور ولایت، ترجمه خطبه غدیریه پیامبر اسلام (ص) (نشریه شماره دو کانون فرهنگی هنری امام خمینی اهواز)

چاپ نشده

- ۱- اعتقاد ما (ترجمه اعتقادات شیخ صدوق علیه الرحمه)
- ۲- اولین امام در بهترین کلام
- ۳- چهل حدیث منظوم
- ۴- دیوان اشعار
- ۵- رازهای نماز (ترجمه اسرار الصلوة مرحوم آیت الله حاج شیخ محمدجواد ملکی تبریزی علیه الرحمه)